

E enheid

Werken met het geheim
van E enheid

Llewellyn Vaughan-Lee

The Golden Sufi Center

Eenheid

Werken met het geheim
van Eenheid

Llewellyn Vaughan-Lee

The Golden Sufi Center

Oorspronkelijke titel: "Working with Oneness"
Eerste uitgave: The Golden Sufi Center
P.O. Box 428, Inverness, California 94937 USA

© The Golden Sufi Center, 2002
ISBN 1-890350-05-2

Nederlandse publicatie EENHEID Werken met het geheim van Eenheid
© 2003. Nederlandse vertaling: Teréz Stolze

Omslag: Anata Vaughan-Lee

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgaven mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende uitgever.

Informatie te verkrijgen bij:
Teréz Stolze
Eikendreef 82
6581 PG Malden
Email: terezstolze@hetnet.nl

Inhoudsopgave

Introductie....i

Universele Energie Patronen....1

Het Alledaagse Leven....18

Het Plan van Eenheid....35

Het Hart van de Wereld....46

Spirituele Zekerheid....57

Vreugde....76

Magie....88

Verbeeldingskracht....111

De Kinderen van het Morgenland....125

Noten....	143
Bibliografie....	147
Verantwoording....	149
Informatie	150

God heeft geschreeuwd, 'Ja! Ja! Ja!'
Tegen iedere lumineuze beweging in het Bestaan

Hafiz

In elke spiegel, op ieder moment ontsluit een nieuw gezicht Zijn
schoonheid.

Fakhruddin 'Irâqî

Woord vooraf

In dit boek is, in een poging de continuïteit en eenvoud van de tekst te behouden, God, de Grote Geliefde, aangeduid met Hij. De Absolute waarheid is natuurlijk mannelijk noch vrouwelijk. Net zoals het goddelijke een mannelijke kant heeft, heeft het een ontzagwekkend vrouwelijk aspect.

Inleiding

De
Aarde
Heft haar glas op naar de Zon
En licht – licht
Daalt neer.

Hafiz¹

DE ENERGIE VAN HET NIEUWE TIJDPERK

Ik ben van nature een spirituele traditionalist. Mijn reis heeft me meegenomen langs het aloude pad van de mysticus, en ofschoon het een reis alleen is geweest, van de ene naar de Ene, heb ik het gelopen in de voetstappen van hen die voorgegaan zijn. In de geschriften van de Soefi meesters heb ik de begeleiding en geruststelling gevonden, wetende dat zij de fasen van het hart in kaart gebracht hebben, het mysterie van het hart dat ontwaakt in de goddelijke aanwezigheid. “Nieuwe tijd” spirituele lessen zeiden me niet zo veel. Daarom was ik verbaasd toen er in januari 2000 een nieuwe energie onaangekondigd arriveerde, een energie die beloften en idealen met zich meebracht die voorbij mijn eigen spirituele horizonten lagen.

Eerst dacht ik dat deze energie alleen maar de volgende stap op mijn eigen reis was. Maar zij maakte zich al snel aan mij bekend dat zij niet persoonlijk was, maar tot een heel nieuw begin behoorde. Met kracht en snelheid veegde zij jaren spirituele conditionering weg, en bracht een eigenschap van plezier en pure vreugde met zich mee waarvan ik wist dat ik er op gewacht had. Genadeloos, lachend, begon zij mijn leven te veranderen, mijn manier van denken, mijn manier van verbanden leggen. Deze energie is actueel,

vraagt verandering en moet geleefd worden middenin het leven. En zij heeft een eigenschap van eenheid die het stempel van goddelijke aanwezigheid met zich mee draagt.

Een paar maanden nadat deze energie me gewekt had, met haar eisende intensiteit, bracht ik een bezoek aan een vroegere vriendin in Londen, een zeventig jaar oude vrouw, wier helderheid, humor, en spirituele wijsheid zonder poes-pas, ik altijd al gewaardeerd heb. Ik vertelde haar over deze energie, en zij zei dat zij haar ook ervaren had, en het effect zag dat zij had op de mensen in haar meditatiegroep, hoe zij dingen aan het licht bracht die lang verborgen waren gehouden, en een heldere, onpersoonlijke eigenschap had. Toen begon ik te zien dat deze energie in dromen en visioenen van andere vrienden arriveerde, een nieuw beeld uitdrukkend van goddelijke eenheid die nu van kracht is in de wereld. Iemand had een droom waarin ze deel was van een membraan van licht en liefde, dat de hele wereld bedekte. Iemand anders droomde van de wereld, “en rondom de wereld is een prachtig weefsel van licht, en alles is in beweging, als kleine sterretjes en zonnen. Ik was gefascineerd door de harmonie in alles – zo veel licht en beweging en zo weinig botsingen.”

Iemand had een visioen waarin hij “een gigantisch gouden netwerk zag, samengesteld uit cirkels of achthoeken, elke cirkel perfect opgegaan in de volgende. Ik wist dat dit pas ontstaan was, als één geheel, of als deel van één geheel. Het was zo pas gecreëerd, en ontzagwekkend krachtig.”

En iemand anders beschrijft eenzelfde beeld dat haar in meditatie getoond werd: Ik zag een bijna rond gouden net tegen een totale duisternis. Het was gemaakt van een uitzonderlijk fijne, gouden draad, en de draden die naar het centrum liepen waren op sommige punten gevouwen of gebogen in Arabisch schrift dat ik niet kon lezen. Maar op de een of ander manier wist ik dat ze te maken hadden met de aspecten van God. Het centrum was een lege cirkel of achthoek. De draden die over de ‘spaken’ liepen waren zonder opschrift, alleen de ‘spaken’ droegen de aspecten.

Deze dromen en visioenen dragen allemaal een eigenschap van licht en heelheid, en een energie die bezielde is met de eenheid van goddelijke aanwezigheid. En zij hebben de betekenis van iets wat ontstaat, arriveert op de drempel van bewustzijn. Mystici werken al lang op de drempel van bewustzijn waar nieuw leven uit het ongevormde en niet gecreëerde in manifestatie komt. Minnaars zijn bekend met de niet te kennen uitgestrektheid, de oneindige oceaan van waar liefde de wereld in stroomt. Hier nu, aan de grenzen van het hiernamaals, vinden veranderingen pas plaats en hier is deze energie dynamisch actueel, en stroomt de schepping in.

Deze energie brengt de belofte van een nieuwe toekomst met zich mee, een toekomst niet voortkomend uit het verleden maar uit het eeuwige moment. En zij draagt de vreugde van het leven, ongeschonden en niet geconditioneerd. Zij is onpersoonlijk en krachtig en moet geleefd worden. Alleen door geleefd te worden kan zij in de wereld gebracht worden. Zij vraagt onze volle aandacht en deelname; anders zal haar belofte niet tot bloei komen. Zij is zeer vloeiend en organisch, en heeft de capaciteit om zeer snel te veranderen, zichzelf aan te passen terwijl zij trouw blijft aan haar essentiële natuur. En toch, omdat zij nog niet het niveau van manifestatie bereikt heeft, heeft zij weinig vorm, en is nauwelijks zichtbaar.

Alles wat gecreëerd wordt, komt van de innerlijke wereld. De energie van het leven stroomt vanuit de niet gecreëerde leegte de niveaus van manifestatie binnen. Daarom groeperen gebeurtenissen zich eerst op de innerlijke niveaus. Terwijl de energie van leven in manifestatie komt, wordt zij meer zichtbaar. Eerst neemt zij de vorm aan van een energiepatroon, een vloeiende, dynamisch stromende realiteit van waaruit de oorspronkelijke eenheid van creëren zichzelf begint te differentiëren. Dit is de archetypische dimensie, waar, achter de fysieke wereld, ongedifferentieerde energie zich in vormen groepeerd. Tenslotte komt de energie van creëren het fysieke niveau binnen en wordt

deel van de wereld van de zintuigen, waarna zij onbeweeglijk wordt in materie, in een fysieke vorm of een gebeurtenis. Wanneer energie eenmaal belichaamd is, vorm aangenomen heeft op het fysiek niveau, is het vast en moeilijk om mee te werken; het vraagt meer inspanning om te veranderen. Op de innerlijke niveaus kan je energie bewegen door bewuste aandacht, terwijl op het fysieke niveau verandering vaak hard werken met zich meebrengt.

WERKEN MET WAT NIET GEDEFINIEERD IS

Deze nieuwe energie eist onze aandacht en onze deelname, toch is zij nauwelijks zichtbaar, meestal in een glimp in dromen en visioenen. Hoe kunnen we werken met dat wat we niet kennen, wat we niet kunnen zien? Eerst moeten we weten dat deze energie aanwezig is, en dat, ofschoon zij niet zichtbaar is, ons bewustzijn erop afgestemd kan worden. Zoals subatoom deeltjes, die alleen zichtbaar zijn door hun effecten, kan deze energie bekend worden door haar tekenen, hoe zij met ons in wisselwerking treedt.

De energie van eenheid beweegt dynamisch, treedt in wisselwerking, en groepeerd op een nieuwe manier. Dit boek biedt enige begeleiding over hoe ermee te werken en de houding die voor dit werk gevraagd wordt. Omdat deze energie nieuw en ongedefinieerd is, zijn er geen vaste regels, en toch heeft zij bepaalde eigenschappen die de aard van onze deelname eraan zullen definiëren. Het is bijvoorbeeld zo nieuw, dat we zelf zo vrij mogelijk moeten zijn van onze persoonlijke en collectieve conditionering om er mee te werken. Ook heeft deze energie een onpersoonlijke natuur en een universele dimensie die vraagt dat we onze focus verplaatsen, weg van onze eigen individuele innerlijke reis en onszelf aan het werk van het geheel geven. En zij is een energie van het leven zelf, en dus vraagt zij dat we haar leven in alle aspecten van ons gewone dagelijkse bestaan.

Deze energie en de patronen waardoor zij werkelijkheid wordt kan niet in een exacte wetenschap gedefinieerd of beschreven worden. In plaats daarvan behoeft zij een andere wijze van zich verhouden tot het leven; van in wisselwerking staan met het leven, veeleer een stroom energie dan iets vast of statisch. Als je haar tracht te pakken als een gedefinieerd concept zal je gefrustreerd raken omdat zij te vloeibaar en te levendig is om concreet gemaakt te worden. Zoals met stromend water, verdwijnt haar essentiële eigenschap op het moment dat je het vasthoudt. Toch kunnen we, door haar beweging te observeren sommige van haar eigenschappen leren kennen, hoe zij stroomt, hoe zij iets met zich meedraagt. De energiepatronen van het leven zijn zeer dynamisch, maar als ze tegemoet getreden worden met een houding van ontvankelijkheid en aandacht kunnen zij ons hun aard en hoe ermee te werken, onthullen.

Dit is een tijd van wonderbaarlijke mogelijkheden omdat we de capaciteit hebben om onze eigen bestemming te creëren, om rechtstreeks met de energie van het leven zoals het ontstaat, te werken. We moeten misschien afstand doen van onze spirituele verwachtingen en vele patronen van conditionering achter laten. Maar er wacht een feest om geleefd te worden, en we worden gevraagd om eraan deel te nemen. Deze verandering is zo fundamenteel dat het moed en een gevoel voor avontuur vraagt. We weten niet wat er zal gebeuren en opnieuw staan we aan de rand van een nieuw tijdperk dat zo compleet gearriveerd is, dat we het nog nauwelijks hebben opgemerkt.

Het gevaar is altijd iets concreet te maken of te definiëren, om naar een helder advies te zoeken of een nauwgezet pad om te volgen. Maar de mysticus die in de oneindige oceaan van liefde zwemt weet dat er niet werkelijk iets gedefinieerd kan worden, je kan er alleen een glimp van zien of een vermoeden van hebben. We hebben zowel een gezond verstand als een commitment voor wat nieuw is nodig. We moeten de werkelijkheid van wat zowel hier is als ook de oneindige mogelijkheden van de toekomst, leven. Deze

energie zal ieder op onze eigen manier beïnvloeden en zal, omdat het zo nieuw is, vaak ongemerkt plaats vinden. We kijken altijd naar wat we kennen, naar de weg zoals onze conditionering ons voorbereid heeft. Wat wonderlijk en onverwachts is duurt langer om aan te wennen. Ook realiseren we ons de mate niet waarin onze intentie, onze houding, onze individuele deelname, het leven van het geheel kan beïnvloeden en hoe de toekomst zich ontvouwen zal. Aan het einde van een patriarchaal tijdperk zijn we nog steeds geconditioneerde kinderen, die verteld worden wat te doen.

De toekomst is hier en wacht om geleefd te worden, en zij draagt het stempel van goddelijke eenheid. De energie die nodig is om alles te veranderen is aangekomen, en ofschoon ze nog niet in manifestatie is gekomen, kunnen we ermee werken. De energie van goddelijke eenheid is niet van ons gescheiden, en individueel bewustzijn heeft de capaciteit om zich er rechtstreeks op af te stemmen. Door bewuste aandacht kunnen we met deze energie werken zoals het in manifestatie komt. Eén van de eigenschappen ervan is dat zij de kennis in zich draagt die nodig is om ermee te werken. Deze kennis is ook veranderlijk, organisch, en heeft direct betrekking op 'de behoefte van de tijd en de plaats en de mensen.' Dit laatste is waarom de eerste taak van de toekomst is te leren hoe je opmerkzaam en gevoelig kan zijn. De kennis van de toekomst is te dynamisch en te gevoelig voor de veranderende condities van het moment om vast te staan. Zij wordt volmondig gegeven, en vraagt alleen dat we haar onze onverdeelde aandacht geven, dat we 'ja' zeggen tegen het nu. Door onze bewuste deelname wordt deze kennis ons onthuld; het wordt levend door ons. We zijn nodig om deze energie te helpen ontstaan, om haar werkzaam in onze wereld te laten worden. Zonder onze bewuste samenwerking zal de toekomst niet in haar volle capaciteit geboren worden. Wij zijn het boek waarin de kennis van de eenheid geschreven is.

Universele Energie Patronen

Kijk goed: alles is Hij –
Maar Hij is manifest door mij.

Fakhiruddīn 'Irâqî¹

DE PLANEET ALS EEN ENERGIE STRUCTUUR

De energiestructuur van de planeet verandert. Het wordt dynamischer en vloeiender, zichtbaarder en meer toegankelijk. De mensheid wordt nu de gelegenheid gegeven zich rechtstreeks te verbinden met deze energiestructuur en deel te nemen aan een verandering van een bewustzijn, gedefinieerd door scheiding en onderscheiding, naar een bewustzijn van eenheid. Dit is de volgende stap in onze evolutie en het zal ieder niveau van het leven op deze planeet veranderen.

Energie ligt ten grondslag aan alle leven, en stroomt in bepaalde patronen, langs specifieke paden, beïnvloedt en verbindt materie evenzeer als bewustzijn. Hoe en waar energie stroomt bepaalt gedeeltelijk hoe het leven zich in deze wereld manifesteert. Precies zoals de energiepatronen van de planeet veranderen, zullen de patronen en mogelijkheden van creëren veranderen.

De spirituele transformatie van een individu maakt voor deze persoon nieuwe centra van energie wakker. Het zelfde geldt voor de hele mensheid en de planeet. In iedere fase van de evolutie wordt de mensheid meer toegang verleend tot de energie van de planeet. In de afgelopen paar eeuwen hebben we ons gericht op de fysieke energie van fossiele brandstoffen, en het werken met deze energie heeft onze sociale ontwikkeling beheerst. Maar deze focus op het fy-

sieke verschuift nu en ons wordt toegang verleend tot een ander niveau van energie.

De nieuwe energie die beschikbaar komt voor ons is een energie van eenheid die ons kan helpen onze ware rol in relatie met de planeet te leven, een rol van rentmeesterschap gebaseerd op bewuste onderlinge verbindingen. De veranderingen in de energiestructuur van de planeet en de beschikbaarheid van deze nieuwe energie van eenheid zijn aspecten van een volgende fase in onze collectieve en individuele evolutie, een fase die een verschuiving toelaat van afzondering en scheiding, naar eenheid en gemeenschap met de hele schepping.

Om deze stap te nemen moeten we onze geconditioneerde manier van waarneming en onze opvatting over materie verlaten, en het bestaan van deze energiepatronen die onderdeel vormen van de onderliggende structuur van het leven, erkennen. We moeten ophouden om de wereld als een puur fysieke entiteit te ervaren, gescheiden en te onderscheiden van onszelf, en ons er toe verhouden als een stroom van energie die ons van nature insluit. Deelfysica bevestigt een beeld van de materie als een dynamisch energieveld, een dansende stroom van energiepatronen die zich verenigen tot een fysieke vorm. Als we dit beeld van materie accepteren zullen we bevrijd worden van een statisch gedefinieerde wereld waarin slechts materiele dingen substantie hebben, en binnengaan in een meer vloeiende, dynamische, en alles omvattende relatie met leven.

Onze cultuur is nog niet in dit paradigma gestapt. We beschouwen het leven nog veeleer als samengesteld uit compacte materiele dingen dan als een samenvloeiën van energie. We leven veeleer nog in een universum uit de negentiende eeuw, dan het bewustzijn dat door onze eigen wetenschappelijke evolutie ontstaan is, te omarmen. De wetenschap die ons uit de symbolische wereld van de Middeleeuwen trok, heeft zich ontwikkeld voorbij het bekende beeld van een fysiek universum, gedefinieerd en bepaald door de fysica van Newton.

Wij blijven onze planeet identificeren als simpelweg een fysiek hemellichaam, deel van een zonnestelsel dat ronddraait in de ruimte. Maar dit is slechts het gezichtspunt, geplaatst door de wetenschap, en aangenomen door Galilei. We zien de wereld door de bril van de wetenschap, rationeel materialisme, en herkennen niet dat dit slechts een geprojecteerd beeld van onze planeet is, een beeld waar onze wetenschap al aan voorbij is gegaan.

Andere tijden hebben de wereld door verschillende brillen waargenomen: als een levend, een heilig wezen, onze moeder aarde, of als een deel van een symbolisch universum waarin de mensheid haar centrale rol in de ‘grote keten van leven’ speelde. Net zoals culturen veranderen en evolueren, bieden zij een verschillend perspectief op het leven en de planeet.

We kunnen nauwelijks beginnen ons de mogelijkheden, die voortgekomen zijn uit de verschuiving, weg van een materialistische kijk op de werkelijkheid naar een meer dynamisch inzicht van het leven als energie, voor te stellen. Maar als we om ons heen kijken kunnen we tekenen zien dat we het leven gaan herkennen en ons gaan verbinden met de energiepatronen die daaraan ten grondslag liggen.

Internet en andere middelen van wereldwijde communicatie zijn voorbeelden. Mogelijkheden voor wereldwijde communicatie en informatie uitwisseling nemen toe in deze tijd, voor een deel dankzij onze eigen groeiende capaciteit door ons individueel bewustzijn op de energiepatronen die door de hele planeet stromen af te stemmen. Mondiale communicatie op zich is de activator van een wereldwijd energiepatroon. En daarbij hebben multinationale corporaties onwetend toegang tot energiepatronen en gebruiken ze om de reikwijdte en de snelheid van hun zaken uit te breiden. Met de woorden van Joseph Campbell, “geld is gestolde energie” en de manier waarop de mondiale geldstroom het materiele goederen mogelijk maakt de wereld rond te gaan met een zo groot mogelijk profijt, is een rechtstreeks gebruik van mondiale energiepatronen.

Omdat deze energiepatronen het meest toegankelijk zijn temidden van het leven, hebben mensen in het zakenleven en de commercie zonder dat ze het weten de meest directe toegang daartoe. Ook hebben succesvolle zaken lieden vaak intuïtief inzicht over hoe geld werkt, hoe het stroomt en zich verzamelt. Zij kunnen zich instinctief afstemmen en gebruik maken van de manier waarop de energie van geld de universele patronen volgt. Het gebruik van computers en internet om informatie, zoals geld in een alsmaar uitbreidend netwerk te assimileren en te verplaatsen, vergroot ook de potentie van corporaties en hun bekwaamheden om deze onderliggende energiepatronen af te tappen. De mogelijkheden voor persoonlijk gewin zijn enorm, en dit is wat ondernemingen opjaagt.

Het hogere doel echter om mensen bewust toegang tot de energiestructuur van de planeet te geven is niet om mondiale corporaties met grote rijkdom en macht te produceren. Een paar individuen of corporaties die geld, macht en fysieke bronnen onder controle hebben (hoe ‘wereldwijd’ ook) werkt juist tegen de natuurlijke stroom van energie, die veeleer voortdurend in beweging moet zijn dan gevangen in een onveranderlijke vorm. Als de energiestructuur statisch wordt of in een vaste vorm overgaat, dan stoppen de nieuwe mogelijkheden voor nieuw leven.

VRIENDEN VAN GOD

Sedert het allereerste begin van de mensheid zijn er spirituele meesters geweest die de wacht hielden op de wereld voor de wereld. Deze meesters en hun discipelen hebben gewerkt om de mensheid met de energiestromen, van liefde en wijsheid, die van het innerlijke plan komen, op één lijn te houden. Deze meesters werken ook om de energie vloeiend en in balans te houden, in overeenstemming met de behoefte van de tijd en de wetten van de innerlijke wereld. In de Soefi traditie bestaat een spirituele hiërarchie van *awliyâ*

(Vrienden van God), die uit een bepaald aantal ontwikkelde mensen bestaat, zonder wie het bestaan en welzijn van de wereld niet behouden kan worden. Aan de top van de hiërarchie staat de pool (*qutb*), “de meester van de Vrienden van God,” die de as is waar omheen het uitwendige en inwendige universum draait. Onder de pool komen zeven palen, waaronder de veertig *opvolgers* (*al-abdâl*) komen.² Als één van de Vrienden van God sterft wordt de plaats meteen door een ander ingenomen, zodat het aantal gehandhaafd blijft.³

De Vrienden van God werken traditioneel in het verborgene, verborgen voor de wereld. Dit maakt het hen mogelijk hun werk te continueren zonder de opschudding die herkenning zou kunnen veroorzaken. Ibn’Arabî, de grote Soefi meester uit de dertiende eeuw, vertelt het verhaal van toen hij in Fez was. Daar ontmoette hij een Soefi genaamd al-Ashall (letterlijk “de verschrompelde” omdat hij een verschrompelde hand had.) Ibn’Arabî was al een aantal malen in zijn gezelschap geweest zonder zijn spirituele traditie te kennen, totdat hij een visioen kreeg waarin hem onthuld werd dat al-Ashall de *pool* van die tijd was. De volgende dag werd hij uitgenodigd in de tuin van iemand om met een Soefi groep bijeen te komen waaronder ook al-Ashall. Niemand sprak met die man die een vreemdeling was. Maar gedurende de conversatie werd de *pool* genoemd en Ibn’Arabî zei, “Mijn broeders, ik ga je iets verbazingwekkends vertellen over de *pool* van deze tijd.” Daarna wendde hij zich tot de man die gedurende zijn slaap hem was getoond door God als zijnde de *pool* Deze man zei tegen Ibn’Arabî, “Zeg wat God je heeft onthuld, maar onthul zijn identiteit niet!”⁴

De Vrienden van God werken al eeuwen met de energiestructuur van de planeet maar hebben deze kennis verborgen gehouden, daar het gemakkelijk misbruikt kan worden. Deze meesters van liefde en wijsheid werken nu om de mensheid te helpen op één lijn te komen met de veranderingen die nu plaats vinden, veranderingen die eerst plaats

vinden op het innerlijke plan voordat ze in manifestatie komen. Energiepatronen worden toegankelijk voor het bewustzijn, en de mensheid heeft het nodig te weten hoe deze energie gebruikt kan worden voor spiritueel welzijn in plaats van materieel gewin.

In de afgelopen decennia zijn spirituele lessen die alleen bij ingewijden bekend waren aan de wereld gegeven. Dit heeft ertoe bijgedragen een omgeving te creëren die ontvankelijk is om de veranderingen die staan te gebeuren, te laten plaats vinden. Veel serieuze spirituele beoefenaars hebben deze kennis gebruikt om aan zichzelf te werken om zo innerlijk ontvankelijk te worden voor wat gegeven wordt. Veel spirituele technieken die beschikbaar zijn gekomen zijn in essentie een proces van purificatie die de persoon helpen om met haar ware natuur op één lijn te geraken. Dit is een noodzakelijk eerst stap in het proces van spiritueel ontwaken. We moeten op één lijn gesteld worden met ons werkelijke Zelf om de hogere bestemming, die tot de ziel behoort manifest te maken. Het echte werk begint alleen wanneer we “afgestemd” zijn op onze wezenlijke natuur, omdat alleen dan de hogere energieën van de innerlijke wereld manifest gemaakt kunnen worden zonder verdraaid te worden.

Zij die de stap gezet hebben weg van het ego-zelf in de sneller draaiende draaikolk van hun werkelijke Zelf zijn nu nodig om voor de mensheid te werken. Het werk dat gedaan moet worden kan niet alleen gedaan worden door een paar Vrienden van God en hun discipelen. De krachten van materialisme zijn zo machtig en verdicht dat de meesters van wijsheid op hun eentje niet kunnen doordringen. Zij hebben de hulp nodig van allen die een commitment voor de mensheid in hun hart dragen. De innerlijke wijsheid van het Zelf, een wijsheid van liefde en één-zijn, moet naar een lager plan van manifestatie gebracht worden. Dit vereist een collectieve spirituele inspanning.

TOEGANG TOT KENNIS

In het verleden moest iemand door vele niveaus van initiatie gaan voordat hem toegestaan werd om te helpen met het spirituele werk voor de mensheid. De training was lang en moeilijk, en velen faalden om de vereiste graad van zuiverheid en zelfloosheid te bereiken. Ofschoon niemand uitgesloten werd, bleven velen steken en hun pad bleef op het terrein van individuele ontwikkeling. Dit is veranderd. Er zijn instructies gegeven door hen die zorg dragen voor de bestemming van de mensheid om iedereen die serieus is toegang te verlenen tot de geheimen van initiatie, inzicht te geven in de energiestructuur van de wereld, om in deze overgangstijd te helpen.

Natuurlijk is er een gevaar dat deze kennis misbruikt wordt, dat zelfs serieuze zoekers misleid worden door de subtiele intriges van het ego en zijn wensen. Dit geeft niet. Met dit gevaar is al rekening gehouden door hen die de wacht houden voor de mensheid. Ons is de mogelijkheid gegeven om de volgende stap te zetten in onze ontwikkeling als mens, om meer verantwoordelijkheid voor onszelf en onze planeet te nemen.

Echt spiritueel werk is altijd een individuele inspanning, en dit verandert niet. Zoals echte volwassenheid een individuele stap is, is spirituele evolutie dat ook. Alleen als persoon staand op onze eigen benen, kunnen we een valide, waardevolle bijdrage leveren aan het collectieve. Anders blijven we gevangen in het collectieve en haar patronen van wederzijdse afhankelijkheid die elke echte verandering of ontwikkeling blokkeert. Verantwoordelijkheid nemen voor ons innerlijk en uiterlijk leven is noodzakelijk als we op een creatieve manier moeten deel nemen aan het leven van het geheel.

De kennis die beschikbaar gemaakt is zal ons noodzakelijkerwijs confronteren met onze eigen ontoereikendheden en onvolkomenheden, en met kracht ons terug willen trekken in de gewone patronen uit het verleden. Veel spiri-

tuele zoekers bijvoorbeeld identificeren zich met de idee van een spirituele reis die afgemaakt moet worden, een innerlijk werk dat volbracht moet worden. Het is niet gemakkelijk om af te stappen van dergelijke lang gekoesterde overtuigingen, met name zij die zich met spiritueel welzijn bezig houden. Deze spirituele practici die enig niveau van een spirituele positie hebben bereikt die hun onderhoudt, hebben het meeste te verliezen. De spirituele zekerheid die voortvloeit uit het zijn op het pad of het al een aantal jaren betrokken zijn bij spirituele activiteiten, kan ook een belemmering vormen om te veranderen.

Christus vertelt ons een verhaal over een eigenaar van een wijngaard die in de vroege morgen erop uitging om een paar mannen in te huren en met hen overeen kwam een stuiver voor een werkdag te betalen. Dan gaat de eigenaar drie uur later naar het marktplein en huurt nog een paar mannen in, en bood hen aan te betalen wat billijk was. Hij deed hetzelfde om twaalf uur en om drie uur in de middag. Toen hij, een uur voor zonsondergang weer naar het marktplein ging en anderen zag die niets deden, bood hij hen werk aan in zijn wijngaard. Aan het einde van de dag zei hij zijn beheerder om iedereen een stuiver voor zijn werk te betalen, te beginnen bij hen die het laatst ingehuurd waren. Toen iedereen een stuiver werd betaald, klaagden zij die vanaf de vroege morgen gewerkt hadden dat zij die slechts een uur gewerkt hadden voor de zon onderging, hetzelfde betaald kregen als zij die de hele dag gewerkt hadden. Maar de eigenaar antwoordde door te zeggen dat hij hen gegeven had wat hij beloofd had. Zij moesten hun stuiver aannemen en gaan en hij gaf de laatste hetzelfde als de eerste.⁶

Iedereen die in de wijngaard van de Heer werkt wordt een stuiver gegeven, een symbool van zijn eigen heelheid. Dit is het geschenk voor spiritueel werk: we worden onszelf gegeven. Het wordt gegeven aan allen die deelnemen. Zij die gewerkt hebben sinds zonsopgang en “de hitte en de last van de dag verdroegen,” mogen dan klagen, maar zij begrijpen niet dat het deelnemen aan het werk van het geheel voor

zelfs maar een moment de toegang tot de eigen heelheid zal worden gegeven. Dit is de ervaring die nu aan allen die op het terrein van spiritueel leven getrokken worden, wordt gegeven. Als cultuur hebben we ons zo geïdentificeerd met patronen van hiërarchie en hun niveaus van uitsluiting, dat we de onderliggende oorspronkelijke waarheid, dat de dimensie van eenheid alles omvattend is, over het hoofd zien. Op het moment dat we onze focus afwenden van ons eigen ego-zelf en deelnemen aan het werk van het geheel, stappen we in de cirkel van onze eigen heelheid. Er zijn geen niveaus van initiatie: je bent er in of je bent eruit. En iemand die net op het pad begonnen is, wordt net zo goed toegang verleend als iemand die al vele jaren met spirituele oefeningen bezig is.

HET GESCHENK VAN HEELHEID

Mensen hebben een diepe honger om een bewuste verbinding met hun eigen heelheid te herwinnen. Collectief zijn we moe van de krachten die ons isoleren binnen ons egocentriëerde leven, dat ons alleen een versplinterd besef van onszelf biedt. We verlangen ernaar onze heelheid en ons natuurlijke gevoel van zijn te herwinnen. En toch lijken we als cultuur de weg kwijt te zijn. Terwijl we steeds sneller het pad van in zich-zelf opgaan, afglijden, komen we meer gevoelens van ontoereikendheid tegen. We hebben het gevoel van de eenvoud van zijn verleerd en kijken jammer genoeg naar materiele rijkdom om deze leegte te vullen. Zelfs spirituele zoekers zijn maar al te vaak bezig met het verkrijgen, het ontwikkelen, en worden iets anders dan wat ze zijn. Met meer en meer moeite jagen we het illusoire beeld na van wat we denken dat we nodig hebben.

Heelheid is altijd aanwezig. Als we niet weten dat onze eigen heelheid aanwezig is, herkennen we haar niet of openen we ons er niet voor wanneer zij geboden wordt. Heelheid kan moeilijk te herkennen zijn omdat zij compleet is;

zij werkt niet door vergelijking, door tegenstellingen van licht en donker. Het is moeilijk heelheid te herkennen met onze gewone waarneming, door haar te definiëren in tegenstelling tot wat zij niet is.

Het ontbreekt heelheid aan alle attributen van succes en prestatie dat we haar niet waarderen. Zij is zo totaal verschillend van de hiërarchische machtsstructuren die ons collectieve panorama al zo lang beheersen dat we niet weten hoe haar te taxeren. Zij speelt geen machtsspelletjes of probeert niet iets te bereiken. En heelheid geeft geen positie of voorkeur. Niemand is hoger op de ladder, of deze ladder nu werelds succes of spirituele prestatie is. Beter gezegd, ieder persoon is compleet in zichzelf, en is in haar natuurlijke besef van compleet zijn in staat volledig aan het leven van het geheel deel te nemen.

Alleen het herkennen dat deze heelheid aanwezig is, is de eerste stap; daarna moeten we ons realiseren dat zij gegeven wordt, dat we haar niet hoeven te bereiken. Het enige vereiste is om de patronen van conditionering die verbonden zijn met hiërarchische modellen van prestatie en falen achter te laten. Dit wordt gedaan door toe te geven dat we moe zijn van dit model, moe van de eisen van succes, doodop van de krachtsinspanningen van falen. We zijn zo geconditioneerd door de idee dat we moeten knokken voor wat we willen dat het revolutionair kan lijken zich te realiseren dat ons iets gegeven wordt dat alleen onze acceptatie en deelname vraagt.

Daarvoor moesten we werken om onze heelheid te herwinnen: we moesten naar binnen keren, mediteren, onszelf zuiveren, vechten met het ego en de patronen van conditionering. Nu wordt onze heelheid ons gegeven, zonder restrictie. Er is geen initiatie nodig; er zijn geen niveaus om te bereiken. Er wordt een kwaliteit van eenheid, gratis beschikbaar gemaakt voor de mensheid. We hoeven alleen het geschenk te aanvaarden.

Wat in ons verborgen was, toegankelijk alleen voor hen die de innerlijke reis maakten, wordt nu zichtbaar gemaakt.

De eenheid die onze essentiële natuur is wordt onthuld. Het werk van hen die beloofd hebben in dienst te zijn maken dit bekend zodat mensen kunnen herkennen wat hun gegeven wordt en van deze gelegenheid gebruik kunnen maken. We moeten weten dat er een bewustzijn van eenheid aanwezig is, niet als een verre belofte of een idee, maar als een realiteit die in en om ons heen bestaat. Wat geheim was, alleen toegankelijk voor ingewijden, wordt beschikbaar gemaakt.

Internet is een relatief nieuw model van universeel bewustzijn, waarin kennis of informatie al beschikbaar is voor iedereen, overal. Alles wat daarvoor nodig is, is een computer en een aansluiting en je hebt meteen toegang tot de gemeenschappelijke hoeveelheid kennis en de mogelijkheid voor onderlinge verbinding met iedereen die op het internet is. De gemeenschappelijke verbondenheid door het internet ons geboden, kent de mysticus die in meditatie toegang heeft tot de dimensie van eenheid waarin alles tegelijkertijd aanwezig en alle kennis toegankelijk is, al lang. De ervaring van *samadhi* of staat van bovennatuurlijk bewustzijn vindt plaats op dit plan van eenheid. Maar internet presenteert een model van gemeenschappelijk bewustzijn dat op een meer fysiek plan toegankelijk is, voor iedereen die toegang heeft tot een computer.

Internet staat nu nog in de kinderschoenen, maar het draagt de blauwdruk van haar potentieel – een bewustzijn van universele eenheid en onderlinge verbondenheid die de grenzen tart van nationaliteit en geografie. Het is overal tegelijkertijd aanwezig. Internet heeft geen hiërarchische structuur en ondanks de wens van sommige ondernemingen of regeringen om het te controleren, is het wereldwijd democratisch. In deze tijd wordt het hoofdzakelijk gebruikt om toegang te hebben tot informatie en communicatie. Maar het heeft de mogelijkheid om patronen van onderlinge verbondenheid die het netwerk van een universele eenheid van bewustzijn vormen, te creëren. De stroom informatie door een uitgebreid netwerk van individuele relaties over de hele planeet zal als een netvormige structuur zijn die tot

leven komt en die voortdurend nieuwe verbindingen maakt. Wanneer deze verbindingen van zowel kennis als mensen geactiveerd worden, zullen zij nieuwe verbindingen maken op een manier die veel lijkt op hoe de hersenen informatie activeren en toelaten. Op een kritiek punt komen onderliggende verbindingen en de stroom van informatie tot leven en beginnen als een gemeenschappelijk veld te functioneren – er wordt dan een gemeenschappelijk niveau van bewustzijn op een universeel niveau geactiveerd.

Daar wij aan het begin van dit nieuwe tijdperk staan, kunnen we de middelen en de mogelijkheden die gegeven worden gebruiken om onze materiele heerschappij van de planeet en onze eigen ego voortgedreven wensen vooruit te helpen. Zij die een directere toegang tot deze middelen hebben en de mogelijkheid ervan begrijpen, hebben de mogelijkheid om immens rijk te worden - rijk op een mondiale schaal. We kunnen ook uit deze patronen van het verleden, die gebouwd zijn op competitie en beheersing stappen, en het werkelijke potentieel van wat gegeven wordt, herkennen. We kunnen onze toegang tot eenheid gebruiken voor een hoger in plaats van een lager doel. We kunnen het mogelijk maken dat iets aan de gehele mensheid wordt gegeven, en ook aan de planeet waarvan wij de hoeders zijn. We kunnen de zaden van de eenheid hun werkelijke potentieel helpen te onthullen, te bloeien en te groeien, en op die manier bepaalde fundamentele veranderingen de gelegenheid geven plaats te vinden voor heel het leven.

OVERGANG EN MONDIALE ONEVENWICHTIGHEID

Eenheid is zeer eenvoudig: het omvat alles en mag naar haar eigen ware aard leven. Dit is het geheim dat onthuld wordt, de kans die geboden wordt. Hoe we die kans benutten hangt af van de mate waarin we participeren, in welke mate we bereid zijn onszelf te geven aan het werk dat gedaan moet worden, aan de vrijheid die geleefd moet worden. De gele-

genheid is overal tegelijkertijd, omdat dit de natuur van eenheid is. En het is helemaal individueel, omdat het de goddelijke eenheid, die in iedere atoom van de schepping aanwezig is, die in ieder mens aanwezig is, respecteert. Mensen hebben het unieke vermogen om deze eenheid bewust te leven, om hun eigen uniciteit, hun eigen deelname aan het geheel te kennen en te leven. Dit is Zijn geschenk aan de mensheid, en deze gift houdt ook de vrije wil in die ons toestaat fouten te maken, om de kans die gegeven wordt, mis te lopen.

We kunnen doorgaan met dezelfde op ego gerichte doelen die onze cultuur al eeuwenlang domineren en de middelen van eenheid gebruiken deze doeleinden uit te breiden. Dan zullen de machtsstructuren die toegang hebben tot deze middelen heel machtig worden op een wereldwijde schaal, en zal een bepaalde onevenwichtigheid onomkeerbaar worden. Tenslotte zullen onze machtsstructuren zichzelf vernietigen omdat zij niet bedoeld zijn om in het volgende millennium door te gaan. Maar de vernietiging ervan kan catastrofaal zijn en veel pijn en lijden veroorzaken. De mensheid zal zichzelf dan weer op moeten bouwen uit de puinhopen van het verleden. Dit is vele malen eerder gebeurd – men hoeft zich alleen maar de vernietiging veroorzaakt door het Derde Rijk in de vorige eeuw te herinneren. Of verder terug te gaan, de Donkere Middeleeuwen in Europa die volgden op de val van het Romeinse rijk, een rijk dat in onbalans raakte, ontaarde in macht. Daar de machtsstructuren van deze tijd echter wereldwijd zijn geworden, is het eerder waarschijnlijk dat de val ervan een wereldwijd effect zal hebben dan dat het zich beperkt tot een land of een continent. Chaos op universele schaal is heel goed mogelijk – en de ecologische staat van de planeet laat zichtbare waarschuwingen hiervan zien.

Maar er bestaat ook de mogelijkheid dat de overgang naar een nieuw tijdperk gemaakt kan worden zonder een wereldwijde ramp. Als genoeg mensen de nieuwe energie van eenheid de komende jaren binnentreden en haar leren

gebruiken overeenkomstig haar hogere potentie, dan kan er genezing in plaats van vernietiging zijn. Hoe dit zal gebeuren is nu nog niet bekend, behalve dat er mensen en groepen neergezet worden over de hele planeet om een container energie te creëren die de destructieve effecten van deze overgang tot een minimum zullen beperken. Zij creëren een beschermend omhulsel van liefde en kracht dat de mensheid kan helpen daar waar de behoefte het grootst is. Iedere overgangstijd is zowel gevaarlijk als vol potentie. We moeten weten dat we gesteund en omvat worden, dat we geholpen worden. We moeten weten dat de Vrienden van God en hun helpers met ons zijn, ons leiden, zodat de stroom van liefde en wijsheid de weg kan wijzen zoals zij al millennia gedaan hebben.

HET BEWUSTZIJN VAN DE MENHEID

Als het creatief en voor het doel van het geheel gebruikt wordt, kan de energie van eenheid een helend en heilzaam effect hebben. De energie van eenheid activeert onze eigen latente heelheid, en dit kan op een individuele en planetaire schaal gebeuren. Als we heelheid in onszelf realiseren, realiseren we in feite het ook in de planeet, omdat we veel meer onderling verbonden zijn met de energiestructuur van de planeet dan we weten. Door onze eigen participatie met de energie van eenheid kunnen we de planeet helpen op één lijn te komen met haar eigen heelheid. We kunnen de helende en transformerende energie van eenheid in het leven brengen waar goed gemaakt kan worden wat verontreinigd is door onze eigen materialisme en hebzucht.

Onze eigen heelheid en de onderlinge heelheid met heel het leven herkennen, is de eerste stap in dit werk. Eén van de belangrijkste bijdragen van de milieubeweging is dat zij ons bewust gemaakt heeft van de onderlinge afhankelijkheid van alle vormen van leven, het fijne weefsel van de schepping. Ecologie heeft ons ook een verhoogd besef ge-

geven van ons rentmeesterschap van de planeet. Ons vermogen voor bewustzijn maakt ons verantwoordelijk niet alleen voor ons individuele zelf maar ook voor de planeet. En toch zijn we terughoudend om deze stap te zetten, om uit te groeien boven onze egocentrische adolescentie naar de verantwoordelijkheid van volwassenheid. Voor een deel is onze kinderlijkheid het altijd wachten op iemand die ons redt, in plaats van de volledige verantwoordelijkheid voor onszelf en onze planeet te nemen.

We zijn een integraal deel van het leven, en we hebben de zaden van verandering in ons bewustzijn. Het bewustzijn van de mens *is* het bewustzijn van de planeet; we dragen het bewustzijn van de wereld in ons. Net zoals het goddelijke evolueert door de mens, evolueert de planeet door de activiteiten en de houding van de mens. De wereld is niet alleen maar een fysieke plaats om ons te steunen en te voeden, ons te geven wat we willen. Als we doorgaan met ons op die manier tot de planeet te verhouden, zal zij, op haar beurt, zich tot ons verhouden als goederen te koop, goederen die uiteindelijk uitgeput raken. Beter gezegd, we zijn hoeders van de planeet en het gehele leven. Ons worden de middelen en de kansen gegeven die ons helpen onze rol bewuster te accepteren, om met meer verantwoordelijkheid in wisselwerking te staan met de evolutie van het geheel.

Als we eenmaal accepteren dat alles wat we nodig hebben al aanwezig is, kunnen we met de energiepatronen van het leven zoals ze aan ons bekend gemaakt worden, werken. Op het moment zijn we nog maar op de grens van bewustzijn. We kunnen er een glimp van opvangen maar het niet definiëren. Terwijl we ermee werken zullen ze toegankelijker worden; zichtbaar worden, zij hebben ons bewustzijn nodig. Om vorm aan te nemen hebben zij de verbindingen van onze hersenen nodig en de onderlinge verbindingen tussen mensen.

We dragen het bewustzijn van de planeet in ons eigen bewustzijn en het wordt door ons bekend gemaakt. Deze energiepatronen zijn niet van ons gescheiden. Op het hoog-

ste niveau hebben zij de substantie van ons goddelijk bewustzijn, onze relatie met God. Op het laagste niveau worden zij weerspiegeld in hoe geld en goederen over de wereld zich bewegen, hoe ons mechanisme voor fysieke overleving en welzijn functioneert. Maar ten tijde van overgang zijn zij zeer veranderlijk. Juist dan worden de mogelijkheden voor de toekomst geboren. En door onze bewuste participatie nemen deze energiepatronen vorm aan en bepalen het leven op de planeet voor de komende eeuwen. Hoe meer we bewust kunnen zijn van onze goddelijke mogelijkheden in het dagelijkse leven, des te meer deze energiepatronen zullen reflecteren en helpen om onze goddelijke natuur te manifesteren, en des te meer het stempel van Zijn eenheid levend zal worden. Wanneer deze energie het plan van manifestatie eenmaal volledig raakt, worden de patronen ervan in de substantie van het leven gestempeld en, zoals rivierbedden, bepalen waar de energie van het leven stroomt.

Door in deze rol van volwassen verantwoordelijkheid te stappen bewegen we ons voorbij onze matriarchale identificatie als kinderen die gesteund worden door ‘onze moeder aarde,’ en het patriarchale beeld van zijnde onder het verre, gadeslaande, en soms oordelende oog van “onze vader in de hemel.”⁷ In plaats daarvan moeten we een totaal nieuw paradigma omarmen dat onze relatie met de planeet en tot het goddelijke radicaal zal veranderen. Een bewust co-creatieve relatie met de energie van de planeet en het goddelijke, dat de eenheid, inherent aan het leven herkent, zal een deur openen naar een nieuw tijdperk voor de mensheid, met mogelijkheden voor ons individuele en collectieve leven die tot nu toe slechts een utopische droom is geweest.

Als we helemaal in deze rol stappen, zal de energiestroom van de planeet deze gaan helen. De planeet zal op een andere manier tot leven komen, en zal ons mogelijkheden tot leven geven die nog niet toegankelijk zijn. Volwassenheid brengt ons zowel verantwoordelijkheid als nieuwe mogelijkheden. We kennen dit van onze eigen reis naar volwassenheid, hoe onze horizon zich uitbreidt als we

uit de wereld van het kind stappen. De mens is een microkosmos van het geheel, en wat er in een individu gebeurt, kan gebeuren bij de gehele mensheid. We gaan meer toegang krijgen tot onze eigen potentie als mens.

De Soefi weet dat wij naar Gods beeld geschapen zijn, en dat, terwijl we groeien, we vollediger ontwaken voor onze goddelijke natuur en haar potentie. De spirituele reis van de reiziger brengt ons, voorbij de begrensde horizon van de fysieke, tijdelijke wereld en ons ego-zelf, de cirkel van eenheid en liefde binnen. De goddelijke natuur van de mensen bevat mogelijkheden voor leven die alle verbeelding te boven gaat. Spirituele kennis wijst naar ons potentieel als mens en het wordt tijd dat we deze kennis gebruiken om ons leven, dat saai en kleurloos is geworden door de focus op de materiele wereld, te verrijken. Het voornaamste van onze spirituele ervaring is het bewustzijn van eenheid; de ervaring van de goddelijke eenheid van leven. Dit bewustzijn in het dagelijks leven brengen heeft het potentieel om de mens tot zijn goddelijke natuur te doen ontwaken en ons te helpen de werkelijke betekenis van de planeet, de ware functie van ons rentmeesterschap te realiseren.

Het dagelijkse Leven

Zeg me: indien de verborgen schat nu te zien is op de bazaar, moet de gnosticus dan niet zijn cel verlaten en voortgaan?

Gharib Nawâz ¹

DE STROOM VAN LEVEN ALS EEN HELINGSENERGIE

Wanneer we het leven gaan zien als onderlinge patronen, zullen we gaan ontwaken voor de mogelijkheden van de toekomst. We zullen de energiepatronen die verschillende vormen van leven tezamen binden gaan herkennen, en zien hoe leven op deze planeet een onderling afhankelijk geheel is. We zullen gaan zien hoe ieder aspect van de mensheid met het geheel in wisselwerking staat, hoe alle schijnbaar, ongelijkwaardige rassen, culturen, en zelfs individuen elkaar complementeren. Want de dynamische energiestructuur van de hele mensheid is net zoals de ecologische structuur van het leven, een complex weefsel van onderling afhankelijke systemen

In deze tijd creëert onze focus op onze individuele en nationale identiteit een barrière die ons bewustzijn weerhoudt om wereldwijd te stromen. Net zoals we een ervaring kunnen blokkeren of onszelf het leven kunnen ontzeggen vanuit onze individuele gedachtepatronen en conditionering, doen we dat met onze collectieve gedachtevormen. We creëren een filter op de innerlijke niveaus die onze ervaring als groep bepaalt die dan zelfs moeilijker te doorbreken is dan onze individuele patronen omdat zij vastgehouden en opnieuw bekrachtigd wordt door groepsgedachten en gedrag.

Het ontwakende besef van een universele horizon, gedeeltelijk voortgebracht door de technologisch vooruitgang in communicatie, heeft het potentieel om onze waarnemingspatronen dramatisch te veranderen. Het omarmen van een universeel bewustzijn trekt ons weg van op ons zelf gericht, kortzichtige gedrag. Bewustzijn zelf wordt dramatisch beïnvloed door een universeel perspectief. Een bewustzijn dat naar het geheel kijkt is veel expansiever en krachtiger dat één die gevangen is in het gefragmenteerde beeld van een kortzichtige identiteit. Als we naar het geheel kijken worden we gesteund door het geheel, net als we alleen maar naar onszelf kijken, we alleen gesteund worden door onszelf. Een universeel bewustzijn geeft ons toegang tot een ander niveau van besef en steun. Het vraagt ook dat we verantwoordelijkheid nemen voor het geheel.

De noodzaak voor mondiale verantwoordelijkheid is overduidelijk, toch confronteert deze toenemende verantwoordelijkheid direct de krachten van hebzucht en ego voortgedreven verlangens die al zo lang ons individuele en collectieve landschap beheersen. En hier komen we bij het gevechtsterrein van de volgende decennia.

De zichtbare machtsstructuren van het heden, zelfs zij met een “mondiale visie,” worden hoofdzakelijk beheerst door verlangens van materiële hebzucht en persoonlijke macht. Wereldwijde corporaties hebben zelden het welzijn van het geheel als hun voornaamste motivatie, en worden, in plaats daarvan, voortgedreven door winstprikkels. We beseffen nog niet dat het gebruiken van universele energiesystemen voor persoonlijk gewin een gevaarlijke onevenwichtigheid creëert – de energie stroomt niet vrij. Dit zal zelfs grotere gebieden van ontbering creëren dan we nu ervaren. We moeten, om de volgende stap te zetten in onze evolutie, ons universele bewustzijn niet beperken door het verlangen naar persoonlijk gewin, maar het, beter gezegd, gebruiken om de energie van het leven te helpen onbeperkt te stromen door een organisch zelfregenererend systeem.

Indien de energie van leven vrij kan stromen, zal het leven op een natuurlijke wijze levensonderhoud brengen daar waar het meeste nodig is. Het geheel kan zich zelf zo goed mogelijk voeden en onderhouden – dit is onderdeel van de dynamiek van heelheid. Dan zal de energie van het millennium zijn weg vinden door de blokkades die onze ontwikkeling lijken te beperken. Als er genoeg mensen bereid zijn om deel te nemen, om met de energie van de planeet te werken voor het belang van het geheel, kan de planeet ontwaken als een zich zelf-voedend, zelf-helend, zelf-onderhoudend systeem.

Dit is het werk dat gedaan moet worden. En er is haast bij. Als de huidige machtsstructuren die de universele energiepatronen voor individueel gewin gebruiken, te krachtig worden, zullen zij in staat zijn de dynamiek van verandering te weerstaan op een manier die destructie zal versnellen. Maar als de energie kan veranderen voordat dit gebeurt, kan er een vredelievende overgangstijd zijn waarin de huidige machtsstructuren geleidelijk aan hun impuls verliezen, of getransformeerd worden in niet-hiërarchische, organische structuren, die voor het heil van het geheel in plaats van voor een paar kan werken.

OP HET MARKTPLEIN

Ieder van ons krijgt de gelegenheid om deel te nemen aan deze overgangstijd overeenkomstig onze unieke individuele aard. We worden gevraagd “ja” te zeggen tegen wie we werkelijk zijn en om onze wezenlijke natuur te leven voor het doel van het geheel. Onze beperking is onze zorg voor ons persoonlijk welzijn, zelfs ons spiritueel welzijn. En daarom moet iedere zorg voor spirituele vooruitgang aan de kant geschoven worden. De innerlijke reis gaat door maar zal niet langer de focus van onze inspanningen zijn. In plaats daarvan moeten we allemaal naar het dagelijks leven kijken als middel om onze diepste eigenschappen te leven.

Het werk van de ziel wordt op een wijze gemanifesteerd die nog niet eerder toegestaan is. Mystici en spirituele zoekers van alle gezindten worden geroepen om deel te nemen aan het leven op een manier die hen tot dusver onthouden is. Hun spirituele eigenschappen zijn nodig om een zekere glans te geven aan het marktplein, om een bepaalde frequentie van energie te geven aan het leven. Zij zijn nodig om iets te laten gebeuren – om het hart van de wereld wakker te maken.

Als de energie van spirituele transformatie op het marktplein gebracht wordt, kan het leven antwoorden. Er kan een bepaalde energie bevrijd worden vanuit het leven dat nodig is voor de evolutie van het geheel. Alleen zij die zich tot God gewend hebben kunnen dit. Dit is hun voornaamste bijdrage in deze tijd van verandering. Zij hebben de sleutel tot bepaalde energievelden in het leven, bepaalde deuren die daarvoor niet geopend waren, maar die geopend moeten worden. Als dit werk niet gedaan wordt, zal het leven stagneren en zal een frequentie van vrijheid niet toegankelijk zijn voor de mensheid.

Het is nu niet meer de tijd om op een persoonlijke of zelfs spirituele ontwikkeling te focussen. Deze focus keert ons af van onze wereldwijde, collectieve verantwoordelijkheid en beperkt zo onze deelname aan het werk van het moment. We moeten onze plannen voor verlichting opgeven, zelfs voor opgaan in God. We keren terug naar de bron, alleen maar om vollediger aan het leven deel te nemen. We geven onszelf aan God alleen om *hier* voor Hem te zijn, om vollediger betrokken te zijn bij Zijn werk voor de mensheid. En niemand is beter, of dichterbij, of verder op dit pad, omdat het onze eigen individuele relatie tot het leven is wat er toe doet: onze unieke mogelijkheid om Zijn eenheid weerspiegeld te zien in Zijn schepping, om de eenheid, verborgen in ons hart naar buiten te brengen. We hebben gekregen wat we nodig hebben, en zullen onderhouden worden door Zijn liefde. Ieder van ons is alleen en toch zijn we samen, omdat we hier zijn voor Zijn belang. We worden ge-

steund door de Vrienden van God, en toch moet ieder van ons op eigen benen staan. En de tijd is nu.

DE LEEGTE EN DE VOLHEID VAN HET LEVEN

We hebben ons al zo lang van het leven afgescheiden. Zelfs onze spiritualiteit heeft ons gevraagd om plaats te maken. We verlangden naar zo een totale transcendentie, dat we ons bestaan hier op aarde als onbelangrijk gingen beschouwen. Onze oefening in overgeven was onszelf zuiveren totdat er niets overbleef, totdat God door ons heen werkte terwijl we van terzijde toekeken. We hebben gewerkt om onszelf leeg te maken zodat iets anders ons kon vervullen, zodat er iets anders in de wereld kon komen.

Maar nu worden we gevraagd om op een andere manier deel te nemen; we worden gevraagd deel te nemen als onszelf, totaal en volledig betrokken te zijn bij het leven om ons heen. Leegte is niet langer een doel, iets om te verkrijgen door zuivering maar een overgave, geleefd door complete deelname. Gebruikt te worden is niet langer een streven, maar een levende potentie van ieder moment. We hoeven niet te wachten om gebruikt te worden. Wachten totdat we leeg genoeg zijn om gebruikt te worden ontkent de tegenwoordigheid van God *nu*. Op ieder moment van totale deelname wekken we de echte leegte die totale volheid is.

In de compleetheid van Zijn eenheid, heeft alles zijn aandeel. In de totaalheid van het leven, is alles omvat in een patroon van onderling afhankelijke gemeenschap. Door deelname geven we onszelf aan dit geheel. Het streven naar leegte, naar zelfverloochening en zelfontkenning die ons de afgelopen eeuwen ons spirituele systeem hebben gevoed, is maar al te gemakkelijk gebruikt om de volheid van het leven dood te maken, om afwijzing en uitsluiting te benadrukken. De zucht naar transcendentie heeft Gods tegenwoordigheid hier ontkend. Als we ons wenden tot het leven, als we onszelf compleet betrekken bij Gods wereld, leven

we de mystieke eenwording die in de kern van iedere atoom van de schepping zingt en elk element van de geschapen wereld aan elkaar rijgt.

We kunnen onszelf niet meer bevrijden door onszelf te vergeten of te ontkennen. De leegte, de essentie van ons wezen is een vitale leegte, die wakker wordt als we onszelf aan het leven geven. Wanneer we volledig betrokken zijn bij het leven, is er een lege ruimte waar alleen onze Geliefde aanwezig is. En deze aanwezigheid is ook om ons heen, in ons gewone leven, in de eenvoud en de complexiteit van onszelf. Om te ontwaken voor deze goddelijke aanwezigheid, moeten we alles wat het leven ons brengt accepteren en ook de aspecten van onszelf die we geprobeerd hebben af te wijzen of achter te laten. Zuivering en transformatie is niet langer persoonlijk, maar deel van een grotere openbaring. Zij staan ons toe onszelf vollediger, completer aan het leven en aan onze Geliefde te geven. Door onszelf totaal aan het leven te geven, geven we onszelf aan onze Geliefde op een andere manier. Door ons tot het leven te wenden, gaan we de stroom van in eenheid leven binnen, die door ons hart en het hart van de wereld in een onmetelijke stroom van volheid stroomt. Waar zijn wij in deze volheid? Waar is God?

We zijn vergeten dat in eenheid de behoefte van God ook onze behoefte is. Als Hij ons nodig heeft om deel te nemen, als Hij ons nodig heeft om Zijn wereld te omarmen, dan is het ook onze diepste behoefte. Want wie zijn wij om gescheiden van Hem te blijven? In onze scheiding zijn we vol van onszelf en leeg van Hem; in eenheid zijn we vervuld van Hem en leeg van onszelf. En toch, terwijl we de eenheid en de veelheid van onze Geliefde leven, wordt alles van onszelf ingesloten. Ons verlangen voor het leven is Zijn verlangen om het wonder van Zijn wereld te ervaren. Hoe kan het in eenheid anders zijn?

ZICHZELF AAN HET LEVEN GEVEN

Deel nemen aan het leven betekent jezelf aan het leven geven zoals het op dit ogenblik om je heen is, te reageren op de behoefte van het moment, open te zijn voor wat geboden wordt, waar je ook bent. We moeten ons niet afkeren van het leven; we moeten niet ontkennen wat het leven ons brengt. We zoeken het leven niet te veranderen, maar staan het leven toe zich te veranderen door ons. Door ons dagelijks leven te richten op God, geven we onszelf aan Zijn werk van transformatie, aan het ontdekken van Hemzelf in Zijn wereld. Alles wat ons tegenhoudt is onze zorg voor onszelf, voor ons eigen materiële of spirituele welzijn. Het leven brengt ons waar we nodig zijn en opent de deur voor onze deelname. Alles wat gevraagd wordt is onze totale deelname.

Natuurlijk zullen we weerstand bieden; onze patronen van conditionering, met name onze spirituele conditionering, zullen ons terughouden. Spirituele conditionering heeft ons vaak verteld om gescheiden te zijn van het alledaagse leven, te verbergen wat heel kostbaar is voor de massa, voor het leven om ons heen. Dit kan terecht zijn in een bepaalde tijd, toen het innerlijke leven van de geest werd benadrukt en het alledaagse leven de schaduw droeg van spirituele aspiraties. Maar deze tijden zijn voorbij. We kunnen ons niet meer veroorloven ons op te splitsen in stukjes, ons dagelijks leven te verduisteren met minachting en afschuw en ons hart alleen te geven aan een zuiver en superieur licht. Onze liefde voor God, onze diepste en meest heilige behoefte, moeten allemaal op ieder moment gegeven worden, aan elk detail van het leven. We zijn hier om de wereld te helpen levend te worden met goddelijke liefde, om de mensheid wakker te maken voor een ander niveau van bewustzijn. En dit werk kan niet gedaan worden met een houding van afzondering, met name spirituele afzondering. Een houding van afzondering scheidt ons van het geheel en we

zullen dan geen toegang hebben tot de plaats op de innerlijke niveaus waar het werk gedaan moet worden.

Levend te midden van het leven, deelnemend aan de gewone dingen van de dag, richten we onszelf op het innerlijke niveau van transformatie, dat nu geactiveerd wordt. Dit niveau van transformatie geeft alleen toegang vanuit het volle leven, omdat het juist daar functioneert. Als we onszelf afscheiden van het leven, blijven we buiten het bereik van transformatie.

Maar zichzelf aan het leven geven suggereert geenszins dat je spirituele focus, je innerlijke afstemming met God wordt beperkt. Wat nodig is, is om deze twee tezamen te brengen. Gelukkig is dit altijd het ideaal van de Soefi geweest, “aan de buitenkant met de mensen zijn, aan de binnenkant met God.” Wat nodig is, is een volledige erkenning van onze eigen goddelijkheid en onze eigen eenvoud. Het vasthouden van deze twee schijnbare tegenstellingen maakt het ons mogelijk aan het leven deel te nemen vanuit het hoogste niveau dat voor onze ziel toegankelijk is. Het maakt het ons mogelijk om onze spirituele essentie te bezielen in de kern van het leven, daar waar het meest nodig is. Het staat ons toe onszelf terug te geven aan God temidden van Zijn wereld, en zo de wereld weer levend met Zijn tegenwoordigheid te maken.

Het leven heeft ons nodig; het leven roept tot ons, schreeuwt om ons. Het leven opent deuren die tot dusver gesloten waren. En alles wat van ons gevraagd wordt is te zeggen, “Ja! Ik ben hier voor U. Doe met mij wat U wilt.” Deze compleetheid van overgave trekt de genade en de kracht aan die nodig zijn. Het trekt ook de situaties in het leven naar ons toe waar onze deelname het meest effectief is. De meeste mensen vergeten dat het leven levend is en ons geeft wat we nodig hebben.

We hebben ons zo geïdentificeerd met onze strijd, dat we denken dat we onze weg moeten vinden en dingen moeten laten gebeuren. Dat mag zo zijn voor hen die alleen bezorgd zijn om hun eigen welzijn, maar als je hier bent in

dienst van het leven, reageert het leven. Het leven werkt samen met jou, leert je, leidt je, geeft je alle hulp en prikkels. Hoe meer je jezelf aan het leven geeft, des te meer het leven reageert. En als je je leven geeft voor Zijn belang, voor het doel van Zijn werk, komt er een betovering in je leven en manipuleert de patronen van de werkelijkheid om het je mogelijk te maken vrijer te werken, jezelf completer te geven.

Het leven is een uitdrukking van de Goddelijke eenheid en voor de Soefi bevat het het mysterie van het woord Kun! (Wees!) We zijn een integraal deel van het zich ontvouwende mysterie, haar wonder en haar glorie. En we hebben het vermogen om bewust te zijn van de eenheid van het leven, net zoals we kunnen herkennen dat elke cel van de schepping een stempel draagt van Zijn naam.

Als we ons bewust worden van de eenheid van het leven, respecteren we onze eigen goddelijkheid, omdat er niets anders is dan God. Alles is Hij! – *Hama Ust!* – en we hebben het vermogen deze eenheid te kennen en te leven. Deze wereld is een plaats van Zijn onthulling van Zichzelf, en we zijn een belangrijk deel van dit drama, deze ontvouwing van liefde en kennis. Onze verantwoordelijkheid is om deze rol te omarmen, om deel te zijn van het leven, Hem lief te hebben in Zijn wereld. Hafiz legt dit mysterie uit:

Blijf dicht bij deze geluiden
Elke dag draait de zon de sleutel in het gat
Zo gauw zij uit bed kruipt.

Licht gooit een deur open
En de vele soorten liefde rennen eruit
Dit oneindige groene veld in.

Je ziel speelt soms een noot
Tot het oor van de Hemel die
De vogels en de planeten opwindt.

Blijf dicht bij deze geluiden
die je blij maken dat je leeft.

Alles in deze wereld
draait hopeloos rond.

Een onzichtbaar spoor werd geschapen
Toen God zei tegen Zijn prachtige dode minnaar,
“Wees.”

Hafiz die je zal begrijpen
Als je de laatste regel niet verklaart?
Nu dan,
Zo zal ik het zingen,

Toen God tegen de Illusie zei,
“Wees.”

DE VRIJHEID VAN LIEFDE LEVEN

God heeft ons nodig om zijn mysterie dat Hij verborgen heeft in Zijn wereld tot leven te brengen. Wij zijn het instrument van Zijn zelfonthulling; we dragen de geheimen van de schepping in ons eigen hart. Hij heeft ons nodig om Zijn eenheid te kennen en om deze kennis te leven. En deze kennis draagt de liefde die tot de eenheid behoort met zich mee, omdat eenheid het bewustzijn van liefde is. In de liefde is er alleen eenheid; de roos en de doorn zijn één. De pijn van scheiding hoort alleen bij het verlangen naar één-zijn.

Bewust worden van de liefde is getrokken worden in de cirkel van de eenheid. Liefde trekt ons altijd terug naar eenheid. Zelfs in een menselijke liefdesaffaire verlangen we ernaar steeds dichterbij degene die we lief hebben te komen, te versmelten, één te worden in de extase van liefhebben, die ons meeneemt voorbij ons afgescheiden zelf. Liefde draagt de kennis van eenheid. En zij die de mysteriën van de liefde kennen, weten hoe eenheid in de wereld werkt. Zij kunnen de patronen van eenheid die zich ontvouwen zien, het wonder van *licht op licht*, en gadeslaan, hoe, dat wat verborgen was, onthuld wordt.

Echte liefde moet je niet verwarren met het verlangen naar zekerheid of met emotionele binding. Echte liefde is een liefde die zich opent naar alle mogelijkheden en niet gevangen is in de patronen van beperking, zij draagt het lied van de vrijheid, net zoals zij het stempel draagt van Hem die de vrijheid zelf is. Zij stroomt door alle leven, en zij die zich aan de liefde gegeven hebben, die meegenomen zijn door de liefde, weten hoe de liefde in de wereld komt. Zij kennen de geheime plaatsen waar de liefde zich manifesteert en heel toegankelijk is. En zij moeten deze kennis aan de mensheid geven.

In onze cultuur identificeren we liefde hoofdzakelijk met het verlangen naar menselijke relaties. We verwarren het zelfs met passie, seksualiteit, of emotionele behoefte. En omdat onze cultuur beheerst wordt door het kopen en verkopen op het marktplein, projecteren we deze zelfde waarden op de liefde. We herkennen niet dat liefde overvloedig gegeven wordt, dat haar ware natuur vrij is. Een kind kan denken dat zij geliefd is omdat ze zich netjes gedraagt, of dat ze het goed doet op school, maar dit kan geen liefde zijn. En ook kan een partner niet “ergens om” geliefd zijn, omdat dit de liefde zou beperken, het in bedwang houden in de gevangenis van oorzaak en gevolg. Liefde kan niet gekocht of verkocht worden, niet verhandeld worden. Liefde is als het zonlicht, altijd aanwezig, zelfs boven de wolken van onze psychische blokkades, onze emotionele patronen, onze patronen van zelfontkenning.

Maar deze liefde die bij ons hoort, die juist de substantie van ons wezen is, moet geleefd worden met de vrijheid die haar natuur is. Zij moet op het marktplein van de wereld die vervuild is met de gedachtevormen van hebzucht en patronen van kopen en verkopen, gebracht worden.

Wanneer de stroom van liefde met vreugde, die de essentie van het leven is, stroomt, zal er de genezing zijn die we ons in de verste verte niet voor kunnen stellen. Wanneer de vrijheid van de liefde, de wereld, een wereld die grotendeels winst en verlies kent, hebzuchtig is en verzamelt, be-

zielt, zal er een vreemde en nieuwe alchemie plaats hebben, en kunnen we allen de ongetemde betovering zien ontvouwen.

ECHT COOPERATIEF WERK

Het wordt tijd om onze ware natuur te vieren; onze goddelijkheid, de eenheid van het leven. Het wordt tijd ons het lied van de schepping te herinneren en dat we hier zijn om onze Schepper te dienen. We hebben de eenvoud van de dienstbaarheid die Moeder Teresa zo prachtig uitdrukt, verleerd:

Het is niet wat je doet, maar de liefde die je in het doen legt, omdat je het dan aan God geeft en Hij maakt het oneindig.

Het is niet hoeveel je geeft, maar de liefde die je in het geven legt, omdat je het dan aan God geeft en Hij maakt het oneindig.

We moeten herkennen dat er slechts één Gever is, dat er slechts één Genezer is. We moeten met Hem samenwerken, niet in de afgezonderde kastelen van ons eigenbelang. Rûmî vertelt het ontroerende verhaal over de derwisj die alleen woont in de bergen. Op een dag terwijl hij vruchten aan het plukken was, werd hij per abuis door de autoriteiten gegrepen die op zoek waren naar dieven in die buurt. De hand van de kluizenaar werd afgehakt voordat zijn overmeesters hun vergissing beseften:

Hij werd bekend als Sheik Aqta,
Hetgeen betekent, "De leraar
wiens hand afgehakt is."

Op een dag kwam er een bezoeker zijn hut binnen
zonder te kloppen
en zag hem manden van palmladeren weven!
Je hebt twee handen nodig om te weven!

“Waarom ben je binnengekomen zonder te waarschuwen?”

“Uit liefde voor jou.”

Dan bewaar dit geheim dat je ziet
wat aan mij gegeven is.”

Maar anderen kwamen dit te weten
En er kwamen velen naar zijn hut om te kijken.

De hand die hielp
Wanneer hij aan het palmladeren weven was
Kwam omdat hij niet langer enige angst
Om uitéengereten te worden of voor de dood had.

Wanneer deze verontrustende, zelfbeschermende
verbeeldingen weggaan,
Begint het echte coöperatieve werk.³

Eén van onze handen is afgehakt door de verontruste burgers van ons collectieve geloof, door hen die de waarden, de vreugde en het wonder van de wereld gestolen hebben. Onze Westerse wereld heeft de kast leeg achter gelaten, de wereld ontheiligd. Ieder morgen kunnen we de handicap die ons werd opgedrongen zien. Maar we hebben nog niet geleerd om dit lijden als een mogelijkheid te zien. We hebben niet geleerd om gebruik te maken van onze hoopeloosheid, om onze hulpeloosheid toe te staan de genade, die beschikbaar is op te roepen. We kunnen het “echte coöperatieve werk” leren, weven met de onzichtbare hand die altijd aangeboden wordt. In deze tijd van wereldwijde behoefte, moeten we Zijn barmhartigheid toestaan om naar het leven, naar Zijn heiligdom waar we allen naar hunkeren, terug te keren.

Onze Geliefde is als een gast die wacht om uitgenodigd te worden, een minnaar die verlangt geroepen te worden. “Ik beantwoord de roep van de roeper wanneer hij naar Mij roept.” De bemiddelaars, als hoeders van de wereld tussen hemel en aarde moeten Hem vragen om Zijn hulp om Zijn

wereld te verlossen. Hij vraagt ons alleen om de last van onze verwonding, ons schild van zelfprojectie opzij te zetten en voorbij onszelf te kijken naar waar Hij op wacht om ons te geven.

VOORBIJ HET FYSIEKE NIVEAU

De fysieke wereld, samengesteld uit gescheiden materiële objecten, scheidt ons voortdurend: we zijn gescheiden van elkaar, van verschillende geografische gebieden en schijnbaar van het goddelijke. Dit is onderdeel van het mysterie van het fysieke niveau; hoe het dingen definieert door hun gescheiden aard. Vanaf het moment dat we 's-morgens opstaan, is ieder object te onderscheiden: de tandenborstel is gescheiden van de tandpasta, het bord is gescheiden van het brood. In deze wereld zijn we altijd bewust van grenzen, de muren om ons heen, de grond onder onze voeten. Dit bewustzijn heeft onze menselijke relaties doortrokken, waarin we automatisch van onszelf denken dat we gescheiden zijn, ons maar al te bewust van de grenzen van gewoonten en de gedrag patronen die de ander op een afstand houden.

De mysticus die voorbij de grenzen van het fysieke bewustzijn is gegaan, weet dat er een andere manier van leven is, weet dat de wereld zoals zij verschijnt een fata morgana is. Jawel, de fysieke, tastbare wereld is om ons heen, maar zo zijn er ook andere niveaus van de werkelijkheid die toegankelijk zijn voor de mens. Niets is onveranderlijk, gescheiden, of statisch, en de wetten die ons bestaan regeren verschillen veel van de patronen van oorzakelijkheid, waarvan wij denken dat het de basis van leven is. Wakker wordend voor de diepe realiteit, ziet de mysticus de grenzen die we onszelf opleggen, hoe we onszelf gevangen zetten in een visie van leven die slechts één spectrum van bewustzijn is.

Tot dusver heeft de mysticus haar ervaring hoofdzakelijk geheim gehouden, alleen gedeeld met de leden van haar spirituele gemeenschap. De mysticus weet, hoe in het ver-

haal van Plato over de grot, de man die zichzelf bevrijdt uit de ketenen en naar het zonlicht gaat, wordt afgewezen als een gek wanneer hij terugkomt om de anderen te vertellen dat zij alleen maar een illusie zien, schaduwen najagen. Dus hebben mystici achter de schermen van het leven gewerkt, en gebruiken de inzichten verkregen uit hun ervaringen om de mens op een verborgen manier te helpen.

Maar de mysticus is nu nodig om de mensheid te helpen bevrijden uit het beperkte spectrum van bewustzijn dat ons gevangen zet op het fysieke niveau. De kennis die de mysticus geheim heeft gehouden moet beschikbaar gemaakt worden. de mensheid moet met name de geheimen van eenheid kennen, het niveau van één-zijn waar alle leven wordt begrepen als een onderling verbonden geheel. De mensheid heeft deze kennis nodig om de volgende stap in haar evolutie te maken.

Het plan van één-zijn en de energie van dit plan worden voor de mensheid toegankelijk gemaakt, maar op dit moment herkennen mensen niet wat beschikbaar is. Zij kennen de mogelijkheden van vrijheid en de onderling afhankelijke samenwerking niet die nu geboden worden. Indien het plan van één-zijn alleen gezien wordt door de sluiers van fysiek bewustzijn, onthult het haar wonder en potentieel niet. In plaats daarvan wordt het weer een mogelijkheid voor materiële vooruitgang. En omdat de patronen van fysiek bewustzijn beelden van scheiding en afscheiding scheppen, zal dit nieuwe energiepotentieel de ervaring van vervreemding dramatisch doen toenemen. Computers bijvoorbeeld kunnen ons helpen meer verbonden te zijn, of zij kunnen ons geïsoleerder laten voelen, gevangen in een technologische wereld die ons gewoon menselijk contact ontzegt.

De energie die hoort bij het plan van eenwording verandert ons besef zonder dat we het weten. We zien dagelijks het nieuws van de hele wereld; we kunnen rechtstreeks, ogenblikkelijk overal communiceren. Maar we begrijpen de grotere implicatie niet, dat ons een heel nieuw plan van besef wordt gegeven. We zien deze ontwikkeling alleen

maar als een verdere evolutie van fysieke wetenschap en haar geesteskind, de technologie. Zo missen we het echte potentieel van deze veranderingen. Indien we een ander bewustzijnsniveau binnengaan zullen we zien dat deze veranderingen een veel grotere implicatie hebben. Zij zijn niet alleen maar de volgende stap maar een totaal andere stap.

Het gevaar is dat, als we de significantie van deze verandering niet waarnemen en in plaats daarvan onze kennis en energie die toegankelijk gemaakt worden alleen gebruiken voor fysieke, materiele vooruitgang, de energie gevaarlijk in onbalans zal geraken. Christus, die ook sprak in een tijd van overgang, toen er een nieuwe energie en wijsheid beschikbaar gemaakt werd, zei:

Ook doet men jonge wijn niet in oude zakken; anders barsten de zakken en de wijn loopt weg en de zakken gaan verloren; maar men doet jonge wijn in nieuwe zakken en beide blijven behouden.

Het belang om een ander perspectief van het leven te omarmen kan niet overschat worden. Het brengt niet alleen mogelijkheden; het is van vitaal belang voor ons overleven. De mysticus kent de eenheid van de hele schepping, en hoe deze fysieke eenheid slechts een onderdeel is van een grotere eenheid, al lang. De mysticus weet ook dat de mens het vermogen heeft om de beperkingen van een bewustzijn, verengd tot het fysieke niveau, te overstijgen, om het plan van eenwording dat altijd aanwezig is, te ervaren en ermee te werken. De mysticus die weet hoe dit besef onze waarneming en ervaring van leven zal veranderen en ons weer zal verbinden met onze eigen essentiële heelheid, moet een centrale rol spelen in deze overgangstijd. Mystici kunnen op een praktische manier helpen de mens voor te bereiden op de mogelijkheden voor de toekomst. Zij kunnen hun kennis teruggeven aan de mens zodat we allen kunnen leren werken met de energie die toegankelijk gemaakt wordt. Deze kennis kan ons helpen een organische structuur te creëren die de “nieuwe wijn” kan bevatten, een wijn die ons voedt

en ons dronken maakt met het wonder en de schoonheid, die ons zal doen ontwaken voor de glorie van goddelijke aanwezigheid.

Het Plan van Eenheid

Er is een getuige van Hem in alles dat wijst naar
het feit dat Hij één is

Anoniem

HET BESTAAN VAN EENHEID HERKENNEN

De eerste stap is het plan van éénheid herkennen en weten dat we onszelf erop kunnen afstemmen. Vele mensen hebben ervaringen gehad met deze oorspronkelijke harmonie, in meditatie, in de stilte van de natuur, 's nachts kijkend naar de met sterren bezaaide hemel, of luisterend naar een muziekstuk. We worden in vervoering gebracht voor een moment, we worden voorbij onszelf naar een groter en meer eenvoudige eenheid gevoerd. Vol ontzag en verwondering keren we terug naar ons alledaagse zelf, weten dat we iets werkelijks, nog niet gedefinieerd, hebben ervaren. Deze momenten kleuren ons leven meer dat we beseffen, maken ons soms wakker voor een nieuwe kwaliteit van leven, en vervolgen ons soms met een gevoel van het verloren paradijs.

Dichters en mystici hebben over deze staten geschreven. William Blake beschrijft de eenvoudige schoonheid van zijn visioen:

De Wereld zien in een Korrel Zand
En een Hemel in een Wilde Bloem.
Houd oneindigheid in de palm van je hand
Een Eeuwigheid in een uur!

Soefi Farîduddîn 'Attâr uit de dertiende eeuw, die Gods aanwezigheid in elke cel zag en weet dat "in Uw aanwe-

zigheid kunnen er geen twee zijn,” wijst ons rechtstreeks naar éénheid:

Roep de Ene, verlang naar de Ene, zoek de Ene
Zie de Ene – ken de Ene en bevestig dat hij
Eén is.
Aan het begin of aan het eind, al deze dingen zijn
Slechts één ding.
Helaas, het oog van de mens ziet dubbel.²

Ofschoon we met ogen van dualiteit zien, het visioen van één-zijn wacht op ons. We kunnen allemaal ontwaken voor dit niveau van bewustzijn, momenten ervaren waarin eenheid ons onthuld wordt. Vele mensen die ervaringen van deze dimensie hebben gehad, herkennen de waarde of de betekenis ervan niet. Vol ontzag voor het moment, keren zij terug naar hun gewone bewustzijn waarin zulke ervaringen niet gepast zijn. En zo wordt deze glimp in het onderliggende weefsel van de werkelijkheid slechts een herinnering. Terzijde geschoven voor de eisen van het leven, blijft het in ons verborgen, een geheim, zelfs voor ons eigen weten.

Maar als we de significantie van zo'n ervaring herkennen, kunnen we haar integreren in de gewone waarneming, en kan zij de basis vormen voor een eigenschap van bewustwording. De eenheid kennen die inherent is aan alle leven kan een revolutie veroorzaken voor onze relatie tot het leven, en onszelf. In eenheid wordt onze ware plaats in het geheel van het leven bekend gemaakt, en dit geeft ons een gevoel van thuis komen en van de ware identiteit, die voorkomt uit dit echte thuis komen. Geleidelijk aan zal de betekenis van eenheid in ons groeien, en het kind van de toekomst geboren laten worden – een manier om in harmonie te leven met onszelf en alle leven.

Kinderen leven vaak onbewust in deze wereld, voordat de patronen van conditioneringen hen afsnijden van hun natuurlijke zelf. Vele kinderen leven ook in de nabijheid van God die hun ouders niet kennen. De wereld van volwassenen accepterend, zetten kinderen treurig genoeg dit

natuurlijke nauwe contact aan de kant en sluiten hun ogen voor het wonder van de wereld.

Het besef van één-zijn wordt de mens gegeven en het kan ons wakker maken voor onze natuurlijke heelheid, ons één voelen met het leven en het goddelijke. Heelheid sluit het goddelijke in: in de eenheid is Hij aanwezig. Wat aanwezig is in al het leven, in elke atoom van de schepping, zal tot ons terugkeren. De natuurlijke vreugde zal weer aanwezig zijn, niet slechts in zeldzame momenten, maar als iets normaals. En in deze vreugde is het goddelijke ook aanwezig, omdat vreugde een uitdrukking is van het wonder van levendig zijn, waarin elke atoom zijn aanwezigheid prijst.

We moeten opnieuw leren zien met de ogen van heelheid. Dit is wat de mens geboden wordt. Het is al aanwezig maar niet opgemerkt. We zijn zo geconditioneerd te werken en te strijden dat we niet waarderen wat vrijelijk gegeven wordt. Naar het fysieke kijkend, zien we de tekenen van Zijn onzichtbare hulp, Zijn ontastbare aanwezigheid niet.

DE DANS VAN ONTHULLING

We leven in een wereld waarin Hij afwezig schijnt te zijn. De notie dat we uit het paradijs gezet zijn, uit Gods aanwezigheid, is fundamenteel voor onze mythologieën. Deze wereld is een plaats van verbanning geworden, niet langer heilig. We dragen de littekenen van onze verbanning meer dan we beseffen. Maar wie is verbannen? Wat is echt verbannen?

Door de heelheid van de wereld weer te claimen, zullen we zien dat Hij niet langer afwezig is. De sluiers die ons scheiden van Zijn levende aanwezigheid zullen opgelicht worden, omdat heelheid het stempel van het goddelijke zichtbaar maakt. Het mysterie van Zijn onthulling zal doorgaan terwijl Hij Zichzelf aan Zichzelf meer bekend maakt.

Het mystieke geheim dat “waarheen jij je ook wendt, is het Gezicht van God” hoeft niet alleen bekend te blijven aan

een paar. Als één-zijn ons wakker maakt voor een heel andere verbinding met het leven, zullen we deel kunnen nemen aan het wonder van Zijn ontwakende aanwezigheid. Het goddelijke wordt weer levend in ons, niet alleen in ons hart, maar te midden van heel ons leven:

Hoe wonderbaarlijk dat één Wezen zichzelf
breekt zoals licht, één bron
in een miljoen wezens en nuances.³

Tot dusver is dit mysterie alleen bekend aan enkelen. Slechts een paar mochten bewust deel nemen aan de dynamiek van onthulling, de energiestroom zoals zij in manifestatie komt, gadeslaan, met zich meebrengend een geur, de kwaliteiten van Zijn verborgen natuur. Mystici hebben gekeken terwijl de altijd veranderende dynamiek van het leven zich manifesteert, hoe uit de diepten van de stilte geluiden ontwaken, hoe de talloze levensvormen vanuit de leegte stromen. Mystici hebben het samenspel van het innerlijke en uiterlijke gezien, van wat verborgen is en wat onthuld wordt, en zelfs gelachen om de paradoxale natuur van dit proces:

Als schepselen gemaakt waren om Hem te onthullen,
Waarom zijn ze dan gesluierd?
Maar dan, natuurlijk, sluiers zelf zijn zeer onthullend.....⁴

De mysticus die de reis terug naar de bron maakt ontdekt dit wonder: hoe het ene goddelijke Wezen zo velen wordt en toch steeds één blijft. Maar deze kwaliteit van weten is niet langer meer beperkt tot een paar. De evolutie van de mens gaat verder, Zijn onthulling wordt altijd completer. Al diegenen die zich tot God wenden zullen bewust deel kunnen nemen aan Zijn onthulling: hoe het ene en de velen elkaar spiegelen.

We beschouwen de toekomst binnen het raamwerk van geconditioneerd bewustzijn met haar patronen van lineaire vooruitgang. Maar de dans van onthulling volgt geen enkel

logisch patroon. De Geliefde komt ons steeds weer tegemoet: Hij herkent ons, zelfs als wij Hem niet herkennen. Een lineaire toekomst geeft ons de voordelen van technologie, terwijl de mogelijkheid van onthulling Hem toestaat wonderen te verrichten: om de patronen van onze kennis te veranderen en ons wakker te maken voor een toekomst die niet voortkomt uit het verleden maar uit het eeuwig nu.

BEWUSTE DEELNAME

Achter de gevangenismuren van ons eigen weten ligt een wereld zo dynamisch dat de regels van onze benauwdheid niet gelden. Dit wordt duidelijk op het gebied van de moderne technologie, die in deze wereld sneller verandert dan we inzien. En dit is nog maar het begin. Wat de mens geboden wordt is toegang tot een bewustzijnsniveau dat veel sneller beweegt dan de fysieke wereld.

We zijn in deze “onverschrokken nieuwe wereld” geworpen maar zien haar alleen vanuit een fysiek standpunt. We zien de vruchten van de technologie met de ogen van het verleden, geconditioneerd door materialisme. We beseffen nog niet wat ons geboden wordt; we zien nog niet dat de technologische evolutie alleen maar een fysieke manifestatie van een heel nieuw spectrum van bewustzijn is. Wat gegeven wordt stijgt boven ons huidige inzicht uit, en als we binnen onze huidige zienswijzen blijven, zullen we nooit haar potentieel begrijpen. We moeten voorbij onze angsten gaan, in de draaikolk van deze nieuwe energie stappen, deze dynamische eenheid.

Als we onszelf toestaan open te zijn, zullen ons de mogelijkheden van eenheid, de wereld voorbij de gevangenismuren, getoond worden. Als we binnen de patronen van ons huidige bewustzijn blijven, geïsoleerd door onze angsten voor wat nieuw is, zullen we niet in staat zijn de tekenen van de onthulling te lezen. We zullen niet in staat zijn om bewust deel te nemen aan de nieuwe energie, en dan zal het

nooit zijn potentieel realiseren. Deze nieuwe energie vraagt onze *bewuste deelname*, omdat het een energie van eenheid is, en haar transformatieve potentieel kan alleen geactiveerd worden als we ons aandeel in het geheel hebben.

De energie van eenheid wacht op ons om er ons op af te stemmen. Dan kan zij tot ons spreken en ons laten zien hoe er mee te werken. Zij kan in ons leven komen en ons transformeren met de eigenschappen van eenheid. Een besef van onze onderlinge verbindingen met het geheel van het leven is slechts deel van het potentieel ervan. Deze energie heeft veel verschillende functies, en heeft de mogelijkheid om het leven op verschillende manieren te veranderen. Zij kan op veel verschillende niveaus werken, van de spirituele dimensie van onze eigen eenheid met God, tot op het materiële vlak waar de fysieke bronnen van de planeet hun weg zullen vinden voor allen die daaraan behoefte hebben.

De energie van eenheid zal het mogelijk maken dat Zijn eenheid en alle leven manifest wordt om deel te nemen aan de vreugde van Zijn aanwezigheid. Het geeft ons toegang tot kennis, gebaseerd op eenheid, die zowel nieuw inzicht over genezing, als technologieën die nu in de kinderschoenen staan, insluit. Al deze wijsheid wacht op onze deelname. Maar we moeten voorbij onze ego gecentreerde identiteit stappen om dit binnen te gaan. En juist daarom zijn die eerste stappen om het bestaan van het plan van eenheid te herkennen, en te accepteren dat we ons erop af kunnen stemmen, zo belangrijk. Zonder deze stappen te zetten blijven we binnen het schaduwgebied van onze op ego georiënteerde materiële cultuur, en merken de dageraad zoals zij om ons heen aanbreekt niet op.

HET WERK VAN DE MYSTICUS

De wijsheid van eenheid wacht om ontdekt en in het bewustzijn gebracht te worden. Ons werk is om dit te laten gebeuren, om op het grensgebied te staan van deze nieuwe

tijd en de veranderingen die plaats gaan vinden te verwelkomen. Het is belangrijk te beseffen dat deze veranderingen hoofdzakelijk plaats vinden op dit moment in de innerlijke wereld, en juist hier is de mysticus nodig.

De mysticus is bekend met de werkelijkheid die niet afgebakend is door een fysieke vorm, een werkelijkheid die tot de innerlijke wereld van meditatie en gebed hoort. In ons verlangen kijken we voorbij de wereld van schijnbaarheden naar wat in ons verborgen is. We leren een aanwezigheid kennen die ons uiterlijke leven doordringt en toch niet gevangen is in de beklemming ervan. We voelen de vrijheid, de intimiteit, en ontzag die hoort bij dit "andere." We hebben een geur gevonden die niet van deze wereld is, een liefde geproefd die ons voedt, een stilte gehoord die ons wenkt. We zijn ontwaakt voor een andere eigenschap van weten, één die naar ons toekomt in dromen, intuïties, seintjes, of in visioenen.

Het plan van eenheid is altijd al toegankelijk voor de mysticus. Het is de plaats van de reis van de ziel. De ziel roept ons terug naar onze ingeboren staat van eenheid. Aan het begin van onze reis wordt slechts een glimp van deze eenheid gegeven, een teug van de wijn die behoort tot de harmonie van liefde. Later, nadat we door de woestijn van afscheiding hebben gelopen, wordt ons een verdiepend gevoel van ons echte verlangen gegeven. In momenten van meditatie opent het hart zich tot de eenheid, die ten grondslag ligt aan alles, en in ontwaakt bewustzijn raken we afgestemd op de tekenen van Zijn eenheid, de wijze waarop Hij het plan van Zijn aanwezigheid onthult. Voor de minnaar wordt het plan van eenheid ervaren door liefde. We verlangen naar onze Geliefde en Zijn liefde trekt ons naar Zich toe, bevrijdt ons van de ketenen van scheiding, de illusie van dualiteit. Door diep in het hart te gaan, zien we dat Hij altijd met ons is, totdat Zijn liefde ons onderdompelt in de grote oceaan van eenheid.

De oefeningen van het pad trekt ons in deze innerlijke wereld, en we raken bekend met de manieren ervan. We

herkennen een weten waarin geen scheidslijn is tussen kenner en kennis, een liefde die niet de ketenen van dualiteit draagt. We voelen een kwaliteit van zijn, die alleen is. De energie van het pad stemt ons af op de frequentie van eenheid en helpt ons deze innerlijke afstemming in de uiterlijke wereld te leven. Als “soldaten van de twee werelden,” houden we Zijn eenheid vast in het hart wanneer we in wisselwerking staan met de veelheid van het leven. Nu moeten we bewust herkennen wat ons gegeven wordt, waar we naar toe gebracht worden, zodat we vollediger deel kunnen nemen aan het werk om de wereld op één lijn te brengen met eenheid.

Hoe doen we werk dat tot dusver versluierd was in geheimhouding, wanneer alleen op zo veel van haar kennis gezinspeeld kan worden? De eenvoud van eenheid is dat ons altijd alles gegeven wordt wat we nodig hebben. Werken met eenheid is werken met compleetheid: alles is aanwezig op elk moment. Maar we moeten een draai maken, van een houding die ziet wat er niet is, wat afwezig is, naar een besef van heelheid. Als we kijken met de ogen van heelheid zien we het werk dat gedaan moet worden, dat onze aandacht vraagt. Het is een eenvoudige heroriëntatie van bewustzijn.

Eén van de moeilijkheden is echter dat we onszelf moeten oriënteren op een werkelijkheid die nog niet manifest is, die veeleer bestaat op het innerlijke plan dan in de uiterlijke wereld van vormen. En juist hier op het innerlijke plan wordt de energiestructuur van eenheid toegankelijk gemaakt voor ons en hier wordt onze deelname gevraagd. Dat dit veeleer een deelname van bewust zijn dan van “doen” is, weerspiegelt de houding van de Tao: “werken zonder doen.” Onze bewuste deelname, zijnde een staat van bewust zijn, is nodig. Als we bewust ons verbinden met de energie die toegankelijk wordt gemaakt, zal door bewust te zijn, deze energie stromen waar het nodig is. Het zal neerdalen op het niveau van manifestatie meer als een creatieve dan als een destructieve kracht.

Het bewustzijn van de mysticus is nodig om de energie van liefde en eenheid van de wereld te kanaliseren. Tot dusver deed de mysticus dit werk hoofdzakelijk onbewust, onwetend, zelfs verhuuld voor haarzelf. Het verborgene was nodig om de persoon te beschermen tegen de corrupte mogelijkheden van dergelijke kennis. Het is maar al te gemakkelijk voor het ego om opgeblazen te raken of gevangen te worden in machtsgebeuren. Maar nu zal de energie van eenheid niet manifesteren in haar volledige potentie zonder bewustzijn. We moeten weten dat we werken om deze energie in de wereld te brengen, zelfs als deze kennis ons uitdaagt met de gevaren van opgeblazenheid.

Wat verborgen was wordt onthuld, en wij zijn nodig om bewust deel te nemen aan dit proces van onthulling. Ons bewustzijn wordt gebruikt om Zijn eenheid bekend te maken in de wereld.

DE ONTWIKKELING VAN BEWUSTZIJN

Tot dusver heeft de ontwikkeling van het bewustzijn ons bewust gemaakt van ons individuele zelf, zijnde verschillend van anderen. Dit is het drama dat de meeste mensen gaan ervaren in de adolescentie wanneer zij vechten om hun individualiteit te claimen, hun gescheiden gevoel van het zelf. Treurig genoeg brengt deze individuatie reis een gevoel van isolement met zich mee die gemakkelijk boosheid of wanhoop oproept. Terwijl we iets voor onszelf claimen, is er ook een gevoel van iets dat ontkend of weggenomen wordt. We worden gewaar van onze individuele natuur door te herkennen hoe we anders zijn dan onze ouders, familie of vrienden. Bewustzijn neemt ons mee op een reis van afscheiding wat een zeer krachtig effect heeft op alle aspecten van het leven. We zijn ons zelfs niet bewust hoe zeer we het leven ervaren door dit paradigma van afscheiding. Ook realiseren we ons niet dat de volgende stap van bewustzijn is om ons besef van eenheid te herwinnen. Dit is niet de

ongedifferentieerde eenheid van onbewust zijn, de instinctieve wereld waarin geen groei of ontwikkeling is. Liever gezegd, het is de eenheid die onze individualiteit binnen het geheel onthult en laat zien hoe onze unieke noot behoort tot de symfonie van het leven. Door het geheel komen we vollediger tot het realiseren van ons doel en het besef van het zelf.

Tot nu toe kregen alleen de zoekers die uit het collectieve gestapt waren en hun eigen solitaire pad liepen, toegang tot het bewustzijn van één-zijn. De deur naar deze kwaliteit van bewustzijn werd alleen geopend voor personen die bepaalde wegen hadden afgelegd, die de duisternis van hun eigen schaduw waren aangegaan en hun lagere natuur zuiverden.⁵ Het wonder van de huidige overgang is dat het collectief toegang wordt gegeven tot deze volgende stap in het bewustzijn zonder deze afmattende en pijnlijke innerlijke reis te hoeven maken. Nu staat de deur naar één-zijn voor de hele mensheid open.

Het werk van de mysticus is om de mensen bewust te maken van deze mogelijkheid, om in de deur van één-zijn te staan en het collectief welkom te heten. De meeste mensen weten zelfs niet dat er een bewustzijn voorbij zelf georiënteerde individualiteit bestaat. Zij zien het licht niet dat hier door stroomt, de heelheid niet die hen wenkt. De patronen van onze collectieve conditionering hebben een sluier gecreëerd die onze gewaarwording van wat gegeven wordt blokkeert. Als we niet weten wat er aangeboden wordt, zullen we niet in staat zijn volledig deel te nemen aan haar betovering, aan haar nieuwe manier van zijn. We zullen de drempel niet overgaan.

Zelfs vele spirituele zoekers denken nog steeds in termen van inspanning, van beproevingen en testen. Maar er is niet langer welke sleutel dan ook nodig om deze deur te openen. Hij kan nu niet gesloten worden.

Deze verandering is zo eenvoudig en fundamenteel dat zij gemakkelijk over het hoofd gezien wordt. Er is geen probleem om op te lossen. Er is niets om geleerd te worden,

geen stappen naar succes. Er wordt iets vrijelijk gegeven, onvoorwaardelijk. Alles wat er gevraagd wordt aan ieder van ons is “ja” te zeggen.

Het Hart van de Wereld

In die afgrond zag ik hoe de liefde stand hield
Al de bladeren wier vlucht door het hele universum
werd verspreid in één deel.

*Dante*¹

HET LIED VAN HET HART VAN DE WERELD

“Ik ben Hij die ik liefheb, Hij die ik lief heb ben ik” is gestempeld in het hart van de minnaar. Deze eenheid van liefde die in ons gewekt is, activeert de stromen van liefde, die ons geleidelijk oplossen, totdat we de werkelijkheid leren kennen, zowel in de innerlijke als in de uiterlijke wereld. Mystici leren Zijn eenheid te leven, eerst als een geheim in het hart, en dan als een weten dat zichzelf bezielt door ons hele wezen. De eenheid in het hart maakt ons wakker voor de eenheid door het hele leven heen, en onthult hoe we uniek blijven in deze eenheid. Met de woorden van Ibn’Arabî:

Wanneer het mysterie – van beseffen dat de mysticus één is met het Goddelijke – je wordt onthuld, zal je begrijpen dat je niemand anders bent dan God en dat je voortgaande bent en zal voortgaan..... zonder wanneer en zonder tijd. Dan zal je inzien dat al je acties Zijn acties zijn en al je attributen Zijn attributen zijn en je wezen Zijn wezen is, ofschoon je daarbij niet Hij of Hij jij wordt, niet in het grootse en niet in het kleine. “Alles sterft, behalve Zijn Gezicht,” dat wil zeggen, er is niets behalve Zijn Gezicht, “want waarheen je je ook wendt is het Gezicht van God.”²

Zijn liefde herinnert ons continu aan Zijn eenheid, en zij helpt ons haar te leven. De oefening van de mysticus is om

in herinnering te blijven, afgestemd te blijven op de energie van de liefde die ons de kennis over de wegen van eenheid geeft. De mens moet weten hoe eenheid werkt in de wereld, hoe Zijn liefde Zijn Gezicht onthult en hoe wij bij deze onthulling onze eigen ware natuur kunnen leren kennen.

Maar hoe kan deze kennis aan de mens worden gegeven wanneer de mens Hem vergeten is, wanneer de poorten van herinnering gesloten blijven? Hoe kunnen we afgestemd raken op de eenheid als we niet enig besef hebben van Zijn aanwezigheid? Voor de mysticus is kennis bezielde in het hart, dat het orgaan is van hoger bewustzijn. Kan dit gegeven worden aan de hele mensheid? Kan het hart van de wereld wakker gemaakt worden voor de hogere kennis van eenheid?

Wat er gebeurt in de wereld is een act van genade, wanneer Hij Zichzelf op een nieuwe manier onthult aan Zichzelf. De kennis, die in deze tijd van overgang nodig is, wordt gegeven, maar we moeten daarvoor ontvankelijk zijn – weten dat het hier is. Dit vraagt ons om een stap te zetten, weg van onze kortzichtige opvattingen en afgestemd raken, niet alleen op ons eigen hart, maar ook op het hart van de wereld. Er ontwaakt iets in het hart van de wereld dat onze aandacht nodig heeft.

Het hart van de wereld begint het lied van de goddelijke herinnering te zingen, maar niemand luistert; niemand heeft aandacht. We zijn zelfs vergeten dat de wereld een hart heeft. Middeleeuwse teksten verbeelden de mens als een microkosmos van de wereld, maar wij ontkennen deze symbolische relatie, net zoals we de oudere visie van de wereld, zijnde een levend wezen, afwezen. Toen de wereld ophield om een heilige en symbolische werkelijkheid te zijn en alleen materie werd, geregeerd door de wetten van de natuurkunde, werd het hart, of de “ziel van de wereld” (*anima mundi*), afgedankt als een mythe.

Maar nu begint het hart van de wereld te zingen. Er is ook niemand die weet dat het hart van de wereld kan zingen. Het is zo lang geleden, zo vele jaren zijn voorbij ge-

gaan, sinds dit voor het laatst gebeurde. Het staat niet in de analen van de geschreven geschiedenis. Maar als het onopgemerkt voorbijgaat, zal een belangrijk moment voorbij zijn gegaan, en in de diepten van de mens, in de ziel van de wereld, zal een diepe treurnis en rouw zijn.

Alleen als we afstappen van ons najagen, materieel of spiritueel, kunnen we het hart van de wereld horen. Als we ons bezighouden met ons eigen wereldse succes of spirituele verlossing zullen we te veel in onszelf opgegaan zijn om het op te merken.

Maar als genoeg mensen het hart van de wereld horen wakker worden, het lied van vreugde en liefde horen dat wacht om gezongen te worden, zullen we allemaal deel kunnen nemen aan deze gebeurtenis. In het hart van de wereld ligt de kennis van de eigen genezing en transformatie van de wereld. In het hart van de wereld ligt de liefde en de kracht die nodig zijn voor dit werk. En wij houden het hart van de wereld in ons eigen hart. Dit is één van de geheimen van de mens, tot dusver voor ons verborgen.

“De mens is Mijn geheim en Ik ben zijn geheim.” We zijn naar Gods beeld geschapen en zijn ook de microkosmos van Zijn schepping. Ons eigen hart is rechtstreeks verbonden met het hart van de wereld, net zoals het rechtstreeks verbonden is met Zijn niet te kennen essentie.³ We houden de geheimen van het universum in ons eigen hart. Op verschillende tijden, in verschillende tijdperken, wordt ons toegang verleend tot verschillende geheimen, verschillende gebruiken van kennis en andere kwaliteiten van kennis. Op deze manier functioneert de “evolutie.”

Het hart van de wereld moet weten dat we haar gehoord hebben, dat we aandacht hebben voor haar ontwaken. Dan zal zij ons vertellen wat we moeten weten. De kennis wordt rechtstreeks aan het hart en het verstand gegeven aan hen die luisteren, die aandacht hebben. Het wordt ons gegeven overeenkomstig onze eigen natuur en het werk dat we moeten doen. Het is helemaal individueel, omdat eenheid op die manier in de wereld werkt.

De kennis die wordt gegeven bevat ook de energie die nodig is om dit werk te doen. De kracht en de liefde die aanwezig zijn in het hart van de wereld kan ons wakker maken voor het gevoel van de vreugde die ons leven mist, en de vrijheid die tot deze vreugde behoort. Zij die weten hoe goddelijke liefde werkt zullen deze energie herkennen, omdat ze haar in hun eigen leven ervaren hebben. Zij kennen de eenvoud van wat gegeven wordt, en hoe deze liefde ons terug laat keren naar onze wezenlijke natuur.

De liefde en kennis in het hart van de wereld kan niet verhandeld worden. Als we proberen haar voor persoonlijke doelen te gebruiken zal zij uit balans raken en haar betovering verliezen. Er zal dan geen vreugde zijn. Maar als we het voor Zijn heil doen, zal zij groeien en bloeien en haar potentieel onthullen. Dan zullen we, voor de eerste keer in vele generaties leren kennen waarom we hier zijn. Onze persoonlijke en collectieve bestemming zal in harmonie komen, en het lied in ons eigen hart en het lied van het hart van de wereld zullen samen weerklinken. Voor sommige mensen gebeurt dit al, en het is net zoals de zon die doorbreekt na een lange winter, zoals de kleuren van de voorjaarsbloemen zichzelf tonen door de grauwheid van onze vervuilde wereld heen.

EEN ORGANISCH WEEFSEL VAN ENERGIE

We kunnen het hart van de wereld binnengaan door ons eigen hart en in het bijzonder door de dynamische aanwezigheid van een spirituele groep. Op verschillende tijden wordt de energie van de wereld op verschillende manieren binnengegaan. Eeuwenlang stelden de religieuze gebouwen met hun geometrische constructies de hogere energie van de planeet in staat haar voor het welzijn van de mens te gebruiken. In deze tijd zijn de meest krachtige spirituele groepen het vervoermiddel van transformatie, die directe toegang verleend worden tot hogere niveaus energie.

Spirituele groepen vormen zich en worden over de hele planeet geplaatst waar de energie van transformatie nodig is. Zij creëren een organisch weefsel, een membraam van licht en liefde, dat spoedig wereldwijd geactiveerd zal worden. Tot nu toe zijn vele groepen zich niet bewust dat zij een deel zijn van dit dynamische organisme, maar hebben individueel gewerkt overeenkomstig hun eigen spirituele tradities. Maar als deze energie door dit hele weefsel begint de stromen, zal iedere groep tot leven komen op een andere manier, en reageren op de behoefte van de tijd.

Dit weefsel van licht en liefde zal de container zijn voor de energie van de nieuwe tijd, een energie van liefde en eenheid en het zal gevormd worden in de harten van hen die afgestemd zijn op dit werk. Het hart is een zeer krachtig centrum van spiritueel bewustzijn, zoals uitgedrukt wordt in de *hadith*, “Hemel en aarde bevatten Mij niet, maar het hart van Mijn trouwe dienaar bevat Mij.” Het hart van een ontwakend mens bevat het goddelijke bewustzijn van de ziel, onze bewuste verbinding met de goddelijke eenheid.

Dit organisch weefsel van liefde en toewijding wordt geleidelijk aan gevormd. Kleine deeltjes ervan worden geactiveerd, samengebracht op de innerlijke niveaus waar de verbindingen gemaakt worden. Wanneer de energie begint te stromen tussen deze groepen, zal er een dynamische verschuiving plaats vinden. De analogie met het Internet waar de informatie door bepaalde centra stroomt, is niet toevallig. De energiestructuur van de planeet wordt op dezelfde manier op verschillende niveaus opgezet. Dit heeft te maken met de meest optimale manier waarop energie in de volgende eeuw kan stromen. Deze organische structuur wordt samengesteld uit individuele groepen die totaal onafhankelijk van elkaar functioneren, net zoals individuele pc's in een netwerk onafhankelijk functioneren. Deze structuur van aaneen geschakelde groepen zullen in staat zijn om met de energie van de nieuwe tijd te werken, een energie die iedere persoon de potentie geeft om haar unieke natuur te leven. Wanneer de energie die door dit organische weefsel stroomt

een bepaald punt bereikt, wordt de organische structuur wakker en functioneert als een dynamisch levende entiteit. Op dat moment worden de mogelijkheden van de nieuwe tijd een levende werkelijkheid. Op dat moment zal het hogere bewustzijn van de planeet geactiveerd worden.

Dit is nog niet gebeurd. Bepaalde “testen” vinden plaats om te zien hoe de structuur zou kunnen werken. Verschillende groepen spirituele tradities komen bij elkaar, eerst op het innerlijke plan en daarna naar buiten, om de effecten en de relaties tussen deze dynamiek te zien. Een organisch weefsel van met elkaar in verbinding staande entiteiten zullen de huidige hiërarchische machtsstructuren uitdagen. Maar omdat het weefsel geen “centrale kern” heeft om aan te vallen, zullen hiërarchische machtsstructuren niet weten hoe ze moeten reageren.⁴

Een organische structuur is meer dan elke hiërarchische organisatie in beweging en meer dynamisch. En er komt een moment dat de energiestroom rondom het weefsel vanuit zichzelf op de behoefte van het moment reageert. De energie stroomt dan op een andere manier, en maakt nieuwe verbindingen die vereist zijn zodat zij kan stromen waar het nodig is. En de personen die deel hebben aan deze structuur reageren synchronisch, zoals gebeurt in ieder levend organisme. Dit is een optimaal systeem om energie, kennis, of fysieke bronnen daar waar ze nodig zijn te brengen. Het maakt gebruik van de capaciteit van de mens om als deel van een gelijkgeschakeld veld van bewustzijn, samen te werken, zonder enige structuur of voorwaarde op te leggen. Dit is onderdeel van het potentieel van energie van eenheid die aan de mens gegeven wordt, die gewekt wordt in het hart van de wereld.

EEN NIEUW SPECTRUM VAN BEWUSTZIJN

De potentie, de kracht en het transformerend potentieel van de energie die gewekt wordt, zal afhangen van hoe wij le-

ven. Als we haar voor ons eigen persoonlijke voordeel gebruiken, zal zij breken en chaos veroorzaken. Als we haar gebruiken voor het doel van het geheel, zal zij bloeien en vrijer stromen. Deze energie wordt rechtstreeks afgestemd op onze eigen bewuste deelname, wat het dynamischer en ook gevaarlijker maakt. Het vraagt een hogere graad van verantwoordelijkheid dan we gewend zijn. Het heeft ook de potentie om spirituele centra te wekken in de mens, waarvan sommige nooit eerder actief waren. Dit ontwaken kan zowel in de collectieve meerderheid als in de persoon plaats vinden.

De activering van spirituele centra geeft ons toegang tot een ander spectrum van bewustzijn. Er is bijvoorbeeld een spectrum van bewustzijn waarin de mogelijkheden voor de toekomst zichtbaar zijn. De toekomst is niet bepaald. Het is liever gezegd, een bewegend organisch patroon dat zich op verschillende manieren kan ontwikkelen. De oude Chinese tekst, de I Ching, of *Het Boek van Veranderingen*, geschreven volgens de principes van dit spectrum van bewustzijn, beschrijft hoe het gedrag van het individu en de gebeurtenissen die verschijnen samen werken. De hexagrammen van de I Ching beschrijven de stroom van energie in poëtische beelden. Als men toegang heeft tot dit spectrum van bewustzijn, kan men op een creatieve manier met de energie van het leven werken, aangezien het de toekomst bepaalt, in plaats van altijd te reageren op gebeurtenissen die al plaats hebben gevonden.

Als een gebeurtenis eenmaal heeft plaats gevonden op het fysieke niveau, is de energie van leven al in een vaste vorm neergeslagen en is zij veel moeilijker te beïnvloeden of op te lossen. Wanneer we in wisselwerking staan met de gebeurtenissen nadat ze neergeslagen zijn, worden we betrokken in patronen van actie en reactie, of “probleem hantering.” Werken met de energiestroom van het leven, in plaats van met de gebeurtenissen die al plaats hebben gevonden, staat ons toe om een dynamischer en een creatievere relatie met het leven te hebben. We zijn dan in staat te

zien waar energiepatronen in gevaarlijke bottlenecks terecht kunnen komen, waar er te veel energie geconcentreerd is op een bepaald punt. Met deze kennis kunnen we voorzorgsmaatregelen treffen om de catastrofe te stoppen, of zelfs de stroom een andere richting in te sturen voordat de ellende begint.

Er is ook de potentie om met de mogelijkheden inherent aan een situatie te werken voor zij een vorm aanneemt, zodat het een zo groot mogelijk voordeel kan realiseren, een zo creatief mogelijk effect. Het werken met de energiepatronen van het leven en het spectrum van bewustzijn, dat ziet hoe ze de toekomst kunnen beïnvloeden, biedt de mens de mogelijkheid om op een heel andere manier te leven. Deze energiepatronen zullen ook onthullen hoe onderling afhankelijk we zijn, hoe zeer onze opvattingen en acties elkaar beïnvloeden. Het zal ons helpen onze kortzichtige benadering achter ons te laten en samen te werken.

DE SCHAKEL VAN LIEFDE

Het hart van de wereld wacht op de mensheid om haar wijsheid en liefde binnen te gaan, wacht op ons om deel te nemen aan deze beginfase. Omdat de energie van transformatie het fysieke niveau nog niet heeft bereikt, is er niets te “doen” in uiterlijke termen; liever gezegd, deze houding bestaat uit ontvankelijkheid, uit oplettendheid, uit aandacht. Door op deze manier deel te nemen, raken we afgestemd op een verbinding die gemaakt wordt in het bewustzijn van het hart. Door deze schakel van liefde die ons verbindt met het hart van de wereld, zullen we toegang krijgen tot de kennis en de energie die gegeven worden. Deze verbinding zal helderder, sterker, en toegankelijker zijn, afhankelijk van onze natuur. Sommigen zullen alleen een gevoel van aanwezigheid door de sluiers van hun eigen verlangens en conditionering hebben, terwijl anderen hun hele leven op deze verbinding gewacht hebben en de vreugde zullen voelen die

het brengt. Maar wij participeren allen met ons eigen deel aan de ontvouwing van de liefde.

Terwijl we door de schaduwgebieden van onze cultuur lopen, zien we de brokstukken van de consumptiemaatschappij, of het nu materieel, mentaal of spiritueel is. Ons hart heeft altijd geschreeuwd om de waarheid van iets anders, om een manier van zijn die niet gebonden is aan de zwaarte van de trekkracht van het ego. We voelen al zo lang wat er op ons wacht. En toch, wanneer het moment daar is, kunnen we het nauwelijks geloven.

Zij die hun eigen persoonlijke dromen gevolgd hebben, kennen de werkelijkheid van de innerlijke transformatie. Zij hebben, hoe kortstondig ook, de oneindige dimensie van hun eigen zelf aangeraakt, toch zijn we geconditioneerd te geloven dat het slechts een enkel avontuur is, voor enkelen toegankelijk. Waarom zouden we de genade van God en de mogelijkheden voor de mensheid beperken?

Mystici, minnaars, spirituele reizigers zijn degene die de tekenen volgen in de ongeziene wereld, die een pad volgen waarvan anderen zeggen dat het slechts een droom is. Maar wij kennen de werkelijkheid van deze droom en hebben ons leven gegeven om haar te volgen. We weten dat echte veranderingen eerst binnenin plaats vinden voordat zij in het uiterlijke leven manifest worden. En we weten dat we onszelf eerst moeten bevrijden van ieder denkpatroon, van iedere opgelegde opvatting, om de onmetelijke waarheid van onze ware natuur te omarmen.

Er zijn geen wegenkaarten omdat de weg nog niet gemaakt is. Er is geen zekerheid omdat er nog niets in de wereld van vormen is gekomen. Niets is gedefinieerd; er wordt slechts naar verwezen. En zoals in alle tijden van overgang, moet er iets opgeofferd worden. We moeten onze zorg voor onze eigen vooruitgang opgeven, onze eigen innerlijke reis. Als we te veel naar ons zelf kijken, zullen we niet zien wat er gebeurt. We zullen geïsoleerd blijven en niet in staat zijn deel te nemen.

Zij die gek genoeg zijn om mysticus te zijn, verlangen ernaar elk kleed van eigenbelang af te leggen, op een idioot avontuur te gaan, alleen door hun dromen en sterren begeleid. Het hart van de wereld roept tot ons en wij zijn hier om op deze roep van het hart te reageren. We zijn afgestemd op de stroom van liefde die door de wereld vloeit. En nog belangrijker, we zijn hier voor Zijn heil. We behoren tot Zijn eenheid en niet tot onszelf. Als ons hart geroepen wordt, volgen we, getrokken door de draad van Zijn liefde voor ons, die de draad van liefde is die door de mensheid loopt, de oorspronkelijke waarheid over “Hij houdt van ons en wij houden van Hem.”

Als Hij het nodig heeft dat wij onze focus van onze eigen reis terzijde leggen, zullen we blijmoedig reageren. Als dit betekent ons verlangen opgeven voor het hiernamaals zodat we hier vollediger zijn, completer betrokken, zullen we zelfs ons verlangen naar Hem, onze wens om volledig in liefde op te gaan, opgeven. We zijn Zijn dienaren, en de enige wens van de dienaar is om de meester te dienen.

Als we alles in dit avontuur verliezen, dan verliezen we alles. Wat geven wij om onszelf? We weten dat we deel zijn van onze Geliefde, slechts een stofdeeltje in Zijn tuin. Steeds opnieuw geven we ons aan Hem. Het ene leven na het andere verlangen we Hem te dienen. Het is weer tijd om de zorgen over onszelf terzijde te schuiven en in dit vuur van dienstbaarheid te stappen, deze vreugde van offeren. We moeten ons lijden en onze spiritualiteit opgeven; zelfs ons verlangen moet op het altaar van het hart geplaatst worden. Als we de vreugde van Zijn aanwezigheid moeten wekken, moet alles gaan. En velen van ons hebben al jaren genoeg van zichzelf, zelfs van onze spirituele vooruitgang. Wij beseffen dat we hier iets anders moeten doen.

Als we gek genoeg zijn om alles te offeren, zullen we rechtstreeks toegang tot de energie van de liefde krijgen, die gegeven wordt om de wereld te wekken om één te worden. Ons hart wordt rechtstreeks op één lijn gesteld met het hart van de wereld en met de energie die gegeven wordt. Alles

wat we nodig hebben is aanwezig, maar zoals altijd zijn wij het zelf die in de weg staan. De extatische mysticus Bâyezîd Bistâmî, die verzonken was in één-zijn, drukt deze oorspronkelijke waarheid uit:

Ik zag mijn Heer in mijn dromen en ik vroeg”, Hoe moet ik U vinden? Hij antwoordde, “Verlaat je zelf en kom!”

Het offer van onze eigen zelf wordt leven na leven herhaald. Elke keer vraagt Hij ons een nieuw offer, een andere manier om onze toewijding te tonen. Er waren tijden dat we onze gehechtheid aan de fysieke wereld moesten opgeven, de staf van de asceet op moesten pakken; of onze gehechtheid aan leren, zoals Rûmî, toen we onze Shams ontmoetten, en onze boeken verbrandden terwijl we verdronken in de liefde. We moeten onze toewijding steeds weer opnieuw bewijzen, dat wat het meest kostbaar lijkt, opgeven. Alleen dan brengt Hij ons in de innerlijke mysteriën van de liefde waar we worden gebrandmerkt in dienstbaarheid.

Deze keer moeten we onze eigen gehechtheid aan spiritueel leven opgeven, alles wat ons scheidt van het geheel. We moeten de vruchten van ons verlangen en de spirituele conditionering die we bereikt hebben, opgeven. We moeten de ruimte van spirituele bescherming verlaten en onze verantwoordelijkheid voor het geheel accepteren, omdat we in ons hart weten dat er niemand is dan Hij.

Spirituele Zekerheid

Maak je nooit ergens zorgen om, want de genade van God is in iedere gedaante en vorm.

Soefi Gezegde

TOEVLUCHTSOORD VOOR DE WERELD

Wij zoeken allemaal op verschillende niveaus zekerheid. Wij kijken naar geld of eigendommen voor fysieke zekerheid. We vinden emotionele zekerheid bij een partner, familie of vrienden. We gebruiken kennis om ons mentale zekerheid te verschaffen. En we kunnen spirituele zekerheid in spiritueel leven vinden, vanuit het gevoel van vrede en innerlijk welzijn die we ervaren door meditatie of andere oefeningen. Gedurende overgangstijden kan iedere staat van zekerheid, materieel net zo goed als spiritueel, een blokkade vormen, en onze mogelijkheid om naar een andere dimensie of eigenschap van bewustzijn te gaan, afremmen.

De reiziger kent de gevaren van fysieke zekerheid, hoe gemakkelijk we gevangen kunnen worden in een opeenstapeling van patronen. De materiële wereld trekt ons in haar *maya* met de belofte van bescherming, totdat we een gevangene zijn van onze eigen toenemende behoefte en wanhoop. Emotionele zekerheidspatronen en hun schaduwgebeuren van onderlinge afhankelijkheid zijn minder zichtbaar maar net zo beperkend.

De reiziger kent deze obstakels, deze mooi behangen gevangenis muren. Zij weet dat de materiële wereld niets blijvends biedt, en dat de kennis van het hoofd vergeten kan worden. Minder duidelijk is hoe de patronen van spirituele zekerheid een beperking kunnen worden, hoe zelfs inner-

lijke vrede een gevangenis kan worden. Maar alles wat ons bescherming biedt, vormt gevaren waarvoor we bang zijn. Iedere wens om bescherming te vinden creëert een demon waaraan we moeten ontsnappen.

Spirituele zekerheid heeft vele vormen, sommige subtieler dan andere. Er wordt een basiszekerheid geboden door meditatie en gebed, waarin we in staat zijn om ons van de wereld af te keren en kunnen rusten in de innerlijke stilte. De innerlijke stilte stelt echter voorwaarden. Het is een container van vrede die het lawaai van de wereld, en de fysieke en emotionele dissonantie van ons leven uitsluit. Maar het is niet de dynamische, ongestructureerde dimensie van de Werkelijkheid.

Door onze meditatie en andere oefening creëren we een structuur op het innerlijke plan met als doel ons te beschermen tegen de energieën die kunnen interfereren met onze spirituele verlangens. We creëren een container van licht en liefde die ons in staat stelt om naar de stilte te luisteren, om helder te zien, lief te hebben zonder verdraaiing. Dit is een belangrijk duwtje in de rug op het pad, een innerlijke plaats creëren waar we in stilte en kalmte kunnen zijn, waar we kunnen luisteren naar de stem van het Zelf en de diepten kunnen voelen die in ons aanwezig is.

Maar als het te sterk is, scheidt de container ons te veel van de wereld. Als onze spirituele oefening een behoefte om ons terug te trekken oproept, ons niet langer voedt, ons niet langer de energie die we voor ons leven nodig hebben, geeft, dan hebben we ware spiritualiteit omgeruild voor veiligheid en zekerheid. Net als met een geneesmiddel, worden we afhankelijk van haar kalmte, verslaafd aan de vrede die het biedt. Onze meditatie blijft statisch, een toevluchtsoord, in plaats van een plek van dynamische overgave en openbaring.

Zonder te weten staan we stil, vernauwd door onze idealen van spiritueel leven. We kunnen gereserveerd, een beetje onaantastbaar en onbereikbaar worden. Wanneer te veel energie naar binnen getrokken wordt, kunnen we het

contact met de stroom van het leven dat onze deelname vraagt, verliezen. Geleidelijk aan putten de dagelijkse dingen ons uit en we willen steeds minder doen.

Alleen onze spirituele oefening lijkt ons betekenis te bieden. Op dit moment worden de muren van bescherming een gevangenis, en onze spirituele oefening is een ander ontsnappingspatroon geworden.

Beschermingspatronen zijn heel subtiel. Zij vormen zich onder de oppervlakte en scheppen een net van conditionering dat onze energie aftapt zonder dat we het weten. Zij verkrijgen een leven op zich, en vragen constant onderhoud. Onze behoefte aan bescherming voedt onze weerstand tegen de wereld, die op haar beurt onze behoefte om ons terug te trekken doet toenemen. Deze onontkoombare cyclus snijdt ons meer en meer af van de snelstromende rivier van het leven waar de namen van God zichtbaar worden, waar de tekenen van onze Geliefde wachten om gelezen te worden.

De tekenen van God kunnen alleen gelezen worden als we volledige aanwezig zijn in het leven. De verborgen substantie van het leven onthult zijn potentieel alleen door onze volledige deelname. Alleen dan wordt haar betovering en betekenis, haar manier van goddelijke onthulling, geactiveerd. Het leven heeft de aanwezigheid van hen die tot God behoren nodig om wakker te worden. Als onze spirituele oefening ons van het leven, van de totaliteit van de schepping isoleert, missen we de mogelijkheid die ons geboden wordt.

Het offer dat vele reizigers nu moeten brengen is de zucht naar zekerheid en veiligheid. Zijn bescherming is altijd aanwezig, en hoe meer we ons aan Hem geven, des te meer Hij met ons is. Maar de manier waarop deze bescherming gegeven wordt is in overeenstemming met de "tijd en de plaats en de mensen." Het zal met name geen barrière moeten creëren tussen ons en de heelheid van het leven. Hij scheidt ons niet van Zijn wereld.

Er waren tijden dat deze houding van terugtrekken het pad was om de Werkelijkheid te bereiken. Het klooster of

de kluzenaarshut boden een toevluchtsoord voor de corrupte of gevaarlijke wereld waar spiritueel leven niet beoefend kon worden. Innerlijke contemplatie opende de deuren van onthulling, en het uiterlijke leven werd afgewezen als een obstakel of *maya*.

Maar deze tijden zijn voorbij. De wereld kan het zich niet meer veroorloven om haar spiritualiteit te laten ontkennen. De wereld leeft en zoals alle levende dingen, heeft zij zorg en voeding nodig, heeft zij nodig dat er een verbinding is met haar, heeft zij de mogelijkheid nodig zichzelf in liefde te geven. Mystici, die weten dat “de wereld niet meer is dan enkel het Gezicht van de Geliefde,” brengen de aandacht die leven nodig heeft in het leven en zij kunnen zich tot de wereld wenden en haar verborgen substantie zoeken. Kunnen we in deze tijd van belangrijke mogelijkheden, van oneindige horizonten, verdragen God te beperken? Kunnen we verdragen onszelf te beperken?

DE DUISTRNIS BENADEREN

Door ons verlangen naar licht leggen we de creativiteit van de duisternis aan banden; door ons najagen van zuiverheid doden we de alchemistische magie van corruptie. Spirituele oefening trekt ons al zo lang naar onze doelen van perfectie, dat we de ware vrijheid van hopeloosheid, de wilde vreugde van desoriëntatie, het erotisch wonder van rondgedraaid worden, zijn kwijt geraakt. Echte spiritualiteit eist dat we een stap zetten in datgene wat we afwijzen. Niet met de intentie van integratie of de idee van eenheid, maar dood-eenvoudig omdat God ons daar nodig heeft.

Wat is het dat we verbergen en waarvoor verbergen we ons? Wat is het dat ons hopeloos recht vooruit doet kijken, en duistere stromen ontwijken die ons plotseling kunnen afschrikken en bevelen geven? Niet in kaart gebracht landschap is het enige landschap waardig te exploreren. Wan-

neer zullen we eindelijk de moed verzamelen daar te gaan waar geen kaarten en geen waarschuwingstekens zijn?

Wij hebben ons te lang afgesneden van de potentie van de duisternis, van de energiebron verborgen in het onbekende, het vergetene, het ondergrondse. De duisternis is echt en gevaarlijk, maar het draagt de kracht en de energie die we nodig hebben. Net als chaos draagt de duisternis de energie van creëren, wat ongedefinieerd, ongedifferentieerd is, wat nog niet begrensd is door vorm. Er bevinden zich schatten, die we ontkend hebben. Er is een stroom van wilde honing die door de aderen van de aarde vloeit, langs de stroming op de bodem van de oceaan. In de donkere en verboden plaatsen waar de wind stormachtige en wisselvallig is, kunnen we een passie en een toverkracht ontdekken die bij ons hoort. Wanneer we deze plaatsen voor Zijn heil aanraken, zonder bezorgdheid om onszelf, zonder de intentie te leren of te groeien, maar alleen maar om vollediger leven, onszelf completer te geven, kan er eindelijk iets gebeuren, kan er eindelijk iets vrij gelaten worden.

Complete overgave aan God staat ons toe de duisternis van de wereld voor Zijn belang aan te raken. Overgave is de enige echte bescherming voor de dienaar, de enige plaats voor echte zekerheid. Zonder overgave, zullen we, wanneer we de duisternis binnengaan erdoor meegenomen worden, verteerd worden en omkomen, van generlei waarde meer. Vandaag de dag verbergt echte spiritualiteit ons niet meer voor het leven, maar nodigt ons uit volledig te leven in de donkere plaatsen die onze aandacht behoeven. De manier waarop we beschut blijven in zulke duisternis werd verbeeld in een droom die iemand had voordat hij na een jaar terugkeerde naar Wall Street:

Er is een satanische aanwezigheid of een entiteit. Er is een klein groepje, misschien vier mensen. Een man uit de groep komt om de anderen te waarschuwen dat het voedsel besmet is. De dienschaal met voedsel ziet er vers en heerlijk uit. Maar vanwege de waarschuwing van de man,

weet ik, zonder het werkelijk te zien, dat het voedsel in feite smerig en rot is, vol woekerende maden. Dat het voedsel een soort verleiding is, rot in werkelijkheid maar schijnbaar gezond en appetijtelijk.

Een vrouw uit de groep verlaat de anderen, en gaat een gele kamer binnen en sluit de deur. Vanwege de energie die ze draagt, kan de satanische aanwezigheid de kamer niet inkomen. Maar ik kan door een spleet tussen de deur en de muur zien wat zich daarbuiten afspeelt. Het is als de energie van chaos, de energie van het universum vóór de schepping, voordat er enige vorm was. Oranje elektrische springstof ladingen, knetterend in elke richting, ongelooflijke dynamisch en chaotisch en woest.

De vrouw zou in de gele kamer kunnen blijven en de satanische aanwezigheid op een afstand houden. Maar in plaats daarvan laat ze de energie die ze draagt door zich heen stromen naar de andere kant van de deur. Ik kan de energie voelen stromen. Ik herinner me niet meer van de droom.

In de ontmoeting met de wereld van macht en geld, is de satanische aanwezigheid heel echt. En het voedsel door deze wereld aangeboden, is besmet. Het lijkt vers en appetijtelijk, maar het is slechts een verleiding. De aantrekkelijkheden van de cultuur mogen dan voedzaam lijken, maar aan de binnenkant zijn ze corrupt. De verleidingen van macht, geld en materieel succes verslinden onze integriteit. In de wereld van Wall Street zijn de verleidingen duidelijk, maar ieder reiziger die naar het marktplein van de wereld gaat zal vergelijkbare verleidingen voorgeschoteld krijgen. Dit is een deel van het archetypische drama van de ziel, verbeeld in de verleidingen van Christus.

De reiziger van deze tijd moet de *maya* van de wereld rechtstreeks onder ogen zien, om bewust de verdorvenheid van wat het lijkt voor te schotelen, te herkennen. De dromer vindt een bescherming biedende plaats, een gele kamer, waar de satanische energie niet kan binnen gaan. Dit is de innerlijke gewijde plaats die gecreëerd is door spirituele oefening. Omdat de dromer tot het Naqshbandi Soefi pad

behoort, waarvan de kleur goudgeel is, is de kleur van deze kamer geel. Onze spirituele superieuren en de energie van het pad beschermen ons.

In de droom kan de vrouw in de gele kamer blijven, maar dan zou ze geïsoleerd blijven. In plaats daarvan laat ze de energie die ze draagt door haar heen gaan naar de andere kant van de deur. Dit is het moment van overgang. Innerlijk blijft ze in de kamer en wordt beschermd; uiterlijk begint ze in wisselwerking te treden met het leven, en weerspiegelt één van de Soefi basis principes, “Uiterlijk met de mensen zijn, innerlijk met God zijn.”

En wat is deze “energie van chaos, de energie van het universum vóór de schepping, voordat er enige vorm was,” met haar “oranje elektrische springstof ladingen, knetterend in elke richting, ongelooflijke dynamisch en chaotisch en woest?” Anders dan het corrupte voedsel, de verleidingen, geld en macht, is dit de oerenergie van het leven die onze deelname nodig heeft. Aan het begin van een nieuwe tijd is dit de nieuwe energie die nog niet in manifestatie is gekomen. Dynamisch en krachtig, heeft zij zich nog niet gegroepeerd tot enige vorm. We worden gevraagd met deze energie te werken, zodat zij in het leven kan komen en kan weerklinken met de naam van God. Als we in wisselwerking treden met deze energie van het hoogste niveau, kan zij Zijn herinnering in heel het leven brengen.

Als de energie van onze toewijding deze ongevormde energie van de chaos ontmoet kan er nieuw leven geboren worden dat niet tot patronen van afscheiding behoort, maar het lied van goddelijk één-zijn zingt. Dit is het potentieel van nu. Wij hebben de gelegenheid om ons af te stemmen op de energie van het leven met dat wat het hoogste voor de mensheid is, en medescheppers zijn van onze eigen wereld. Dan zal de bestemming van de mensheid weerklinken met de vreugde van het leven dat haar goddelijkheid herkent.

SPIRITUELE DISCRIMINATIE

Hoe kan men op het scherp van de snede lopen tussen de behoefte aan spirituele bescherming en de noodzakelijkheid om volledig aan het leven deel te nemen? Zonder het besef en de leiding die voortkomt uit onze spirituele oriëntatie, kunnen we geen onderscheid maken tussen het voedsel van het leven dat ons voedt en dat wat rot en giftig is. Onze spirituele oefeningen helpen ons om ons uit de greep van *maya* te bevrijden en stellen ons in staat om achter de façade van verschijningen te kijken. Wanneer onze verlangens ons niet langer beheersen, wanneer het licht eenmaal door de gordijnen van onze conditionering heen breekt, kunnen we met het onderscheidingsvermogen van het Zelf herkennen wat corrupt is en dat wat ons levensonderhoud geeft. Jammer genoeg is er geen handleiding om te volgen, en elke omstandigheid moet individueel behandeld worden, en wat spiritueel lijkt kan gemakkelijk een subtiele illusie blijken, een volgend machtsgebeuren of patronen van wederzijdse afhankelijkheid.

Oplettend bij elke stap lopen we de stoffige paden van de wereld. We weten dat alles Hij is, en toch bevat de wereld ook krachten van licht en krachten van duisternis. We weten dat boosheid en haat echt zijn, en dat de krachten van materialisme niet houden van wat gratis gegeven wordt. Als een hele cultuur afhangt van het proces van kopen en verkopen, heeft het veel te verliezen bij wat vrij is. De mysticus kent een ander dimensie waar liefde en energie zonder restrictie stromen, waar ieder die het nodig heeft wordt gegeven. En hierom vormt de mysticus altijd een bedreiging voor hen die machtsposities bekleden.

De mysticus zoekt zelden de confrontatie, wetende dat zij zich alleen richt op de tegengestelde krachten. Het is vaak gemakkelijker om de machtspatronen te ondermijnen dan ze te confronteren. Op deze manier komt de Geliefde naar ons toe ondanks onze verdedigingen “als een dief in de nacht.” Op de één of andere manier laten we altijd de ach-

terdeur open, en dit geldt ook voor het collectieve. Alles verlangt naar liefde, naar het zonlicht dat echt voeding is. Zelfs in de compacte patronen van materiële wensen is er een verlangen naar iets dat niet benoemd kan worden, niet gepakt kan worden. We hunkeren allemaal naar wat Echt is.

Door met de eenheid van het leven te werken, worden we vastgehouden in, en omsloten door deze eenheid. We weten dat alles God toebehoort, dat Zijn licht verborgen is, zelfs in het meest duistere hoekje. We leren met dit verborgen licht te werken, met de diepste verlangens van de mens. Het licht van onze eigen toewijding leidt ons waar we nodig zijn, toont ons de achterdeur die open gelaten is. Omdat we onze Geliefde toebehoren, hebben we niets te verliezen. Niemand kan ons de vrijheid van de liefde ontnemen, niemand kan ons onze dienstbaarheid ontzeggen.

En toch moeten we voorzichtig zijn, en zachtjes op het mijneveld dat het marktplein is, lopen. We leren wanneer te spreken en wanneer te zwijgen, wanneer ons hart te openen voor de ander en wanneer zich in te laten met een beleefde conversatie. En we respecteren het recht van de ander om niet te weten, om in een illusie gevangen te zijn, om het pad van zijn of haar eigen verlangens te volgen. Vrijheid is ook de vrijheid om fouten te maken, om het verkeerd te doen. We oordelen nooit, omdat we het recht van iedere persoon om haar eigen bestemming na te streven, haar zelfs steeds opnieuw te verliezen, respecteren. Soms wordt ons toegestaan de weg te wijzen, om een helpende hand te bieden. Instinctief opent ons hart zich en we staan onszelf toe om gebruikt te worden. Maar we moeten ontzettend voorzichtig zijn om niet aan dit werk gehecht te raken, dat het ons ego niet streelt. Anders kan de liefde niet vrij stromen; en wordt hulp gemakkelijk een opgelegde taak. Andermans vrijheid beperken, andermans recht ontkennen om zijn of haar pad te kiezen, is onszelf boven God stellen, die ons de vrijheid geeft.

Wanneer het ego te betrokken raakt, verliezen we de leiding en de bescherming die ons gegeven wordt. Gevan-

gen in de greep van het ego, zelfs een “spiritueel ego,” blijven we binnen het domein van de illusie. Echter door onze eigen wensen te volgen, hoe goed bedoeld ook, verhullen we onszelf voor het licht dat ons leidt en beschermt. Op het terrein van het ego zijn we afhankelijk van onszelf. Door ons ego over te geven aan de arena van echte dienstbaarheid, zijn we afhankelijk van onze meester. Alleen dan kunnen we volledig deel nemen aan het leven zonder het risico van gevangen te worden in haar illusies.

DE DYNAMIEK VAN SNELHEID

Onze gebeden en spirituele verlangens roepen de genade aan die een container van bescherming vormt op de innerlijke niveaus om ons te helpen ons werk in de wereld veilig te doen. Maar onze bescherming wordt ook gegeven door de dynamiek van de snelheid. Op het spirituele pad wordt de reiziger “versneld.” Duisternis is compacter dan licht; begeerigheid is langzamer dan liefde. Onbaatzuchtige diensten bewegen zich op een snellere vibratie dan patronen van wensen. Het Zelf is veel sneller dan het ego.

De snelheid van onze toewijding beschermt ons tegen de langzamere energieën van egowensen, omdat deze compacte energieën niet aan ons blijven plakken. We worden niet zo gemakkelijk gevangen in hun negatieve patronen. Als er iets met een bepaalde snelheid ronddraait, gooit het negatieve of compacte gedachtevormen, emoties of andere energieën die zouden kunnen blijven plakken, eruit. De snelheid van onze innerlijke vibraties maakt een draaikolk van licht en liefde, die in zich ons beschermen. Deze draaikolk is altijd om ons heen, en zij wordt groter wanneer onze toewijding meer gericht is, wanneer ons hart voller is van verlangen.

Snelheid staat ons toe de vele valkuilen die om ons heen zijn te vermijden: we draaien te snel om in hun negatieve draaikolk te worden getrokken. Snelheid maakt het ons ook

mogelijk om sneller van richting te veranderen wanneer we situaties of energiepatronen die ons zouden kunnen afleiden of beschadigen, tegenkomen. Zij maakt het ons ook mogelijk om flexibeler en minder star te zijn, minder geïdentificeerd met enig patroon of vorm.

Door het besef dat het leven een dynamische energiestroom is, kunnen we het belang van snelheid zien: hoe zij het ons mogelijk maakt ons van situatie naar situatie sneller te bewegen en vloeiend te zijn in ons reageren op iedere verandering. De energiepatronen van het leven veranderen voortdurend, en hoe sneller we op hun veranderingen kunnen reageren, des te dynamischer we aan het leven kunnen deelnemen.

Door onze innerlijke inspanning en de oefeningen van het pad, kunnen we onszelf bevrijden van veel van de lasten die ons langzaam maken; de niet noodzakelijke bezittingen die aan ons kleven, de gehechtheden die onze energie aftappen. De meeste mensen zijn zich niet bewust van hoe hun opeenstapeling aan bezittingen hun innerlijk bezwaren, hun energie weg laat lopen. Ongebruikte of onnodige bezittingen zijn met name een last; zij zijn als een dode last. Het fysieke niveau is het meest compact en beweegt zich langzaam, en als onze aandacht, door te veel bezittingen, gericht is op dit niveau, worden we innerlijk vernauwd. Onze gehechtheden putten onze energie uit.

De mysticus leert om zo min mogelijk te bezitten, om alleen te hebben wat nodig is. Dit betekent niet dat we als een asceet leven; in onze Westerse cultuur creëert dit ook obstakels. Het is bijvoorbeeld in Amerika nodig een auto te hebben; anders kan men niet gemakkelijk aan het leven deelnemen en men zou zelfs een last voor anderen kunnen worden. We leven in overeenstemming met de behoefte van de tijd en zijn "niet gehecht aan manieren en middelen." Dit is de oefening van de armoede van het hart.

Lasten en gehechtheden bestaan op verschillende niveaus. Onze fysieke bezittingen kunnen dan het meest zichtbaar zijn, maar emotionele gehechtheden kunnen zeer

uitputtend zijn. Kennis kan ook een last zijn, daar het ons denken gevangen houdt in zijn parameters. De mysticus moet de kennis gebruiken die nodig is maar moet vrij zijn van mentale patronen die haar zouden kunnen verenigen. Zo lang we niet gehecht zijn aan welke hoeveelheid kennis dan ook, kunnen we het gebruiken en het dan achter ons laten. We leren onszelf nergens mee te identificeren, behalve met onze Geliefde.

Spirituele gehechtheden putten ook onze energie uit en creëren een barrière op het innerlijke plan. Identiteitspatronen vormen zich heel gemakkelijk en vormen een bescherming tegen het onbekende en de energie van de chaos. De mysticus die bereid is met de grenzen van het onbekende te leven is gewend geraakt aan chaos. Zo vaak hebben we ons eigen beperkte gevoel van het zelf zien vernietigen door de energie van het pad, door de snellere dynamiek van Zijn liefde voor ons. De Soefi meester Bhai Sahib zei over zijn huis, “Dit is een huis van dronkaards en een plaats van verandering.” De dynamiek en de dronken makende energie van de goddelijke liefde bevrijdt ons steeds weer, helpt ons om uit patronen die zich zo snel om ons heen vormen, te stappen. Alleen wanneer we vrij zijn van onze gehechtheden en zelf gemaakte patronen, kunnen we volledig reageren op Zijn hint, kunnen we de draad van Zijn zich ontvouwende liefde oppakken.

Op het Soefi pad is deze draad uiteindelijk alles wat ons vasthoudt; het is zowel een staat van kwetsbaarheid als totale bescherming. De reiziger wordt meegenomen door het stadium van *fanâ* (vernietiging), waarin alle gehechtheden, zowel innerlijk als uiterlijk, wegvallen en de structuur van het ego-zelf veranderd wordt. Dit leidt naar de staat van *baqâ* (duurzaamheid), waarin we innerlijk alleen in God verblijven:

De Soefi meester al-Kharqanî werd gevraagd, “Wie is de juiste persoon om over *fanâ* en *baqâ* te spreken?” Hij antwoordde, “Dat is kennis voor hij die opgehangen is

aan een zijden draad die reikt van de hemelen tot de aarde, als er een grote cycloon komt en alle bomen, huizen, en bergen meevoert en ze in de oceaan werpt totdat zij de oceaan vullen. Als die cycloon niet in staat is hem die aan de zijden draad hangt te verplaatsen, dan is hij degene die kan spreken over *fanâ* en *baqâ*.”

Hoe meer we vrij van onze gehechtheden zijn, des te meer we onszelf aan de stroom van het leven, waarvan de energie ons brengt waar we nodig zijn, kunnen geven. De energie van het leven ondersteunt ons dan, zelfs onze lasten. Met de woorden van de Soefi meester Bhai Sahib, “Je drijft in de rivier en je lasten drijven naast je.” Bepaalde weerstanden, onzekerheden, twijfels en angsten zullen er altijd blijven. Zij zijn een deel van onze psychische, emotionele, en mentale make-up. We worden niet verondersteld perfect te zijn. Maar het leven draagt ze met zich mee; zij worden deel van de wervelingen en de stromen van de stroom van het leven. Zij interfereren niet in onze reis of het werk dat we moeten doen.

Ongelukkigerwijs is één van de effecten van onze culturele focus op het transcendente aspect van het goddelijke de vooringenomenheid van perfectie. In de hemel bestaat perfectie, maar niet op dit fysieke niveau van manifestatie. Als we ernaar verlangen in de hemel te leven zullen we proberen perfect te zijn. Als we ernaar verlangen onze goddelijkheid hier op aarde te leven, accepteren we onze imperfecties en weten dat zij onderdeel zijn van een grotere heelheid. Als we het mysterie van onze incarnatie volledig moeten accepteren, moeten we ons verlangen om perfect te zijn, ons verlangen naar de hemel achter ons laten. Met de woorden van al-Ansarî;

Streef ernaar de ware mens te zijn,
één die de liefde kent, één die de pijn kent.¹

DE STROOM VAN HET LEVEN EN DE TAO

Terwijl we met de energie van het leven werken, leggen we niet onze wil op, maar we leggen ook onze verantwoordelijkheid niet naast ons neer. We zijn deel van het leven en participeren actief in de ontvouwing ervan. Door te leren werken met de stroom van het leven en haar energiepatronen zijn we in staat om niet noodzakelijke obstakels en moeilijkheden te vermijden. En wanneer er moeilijkheden zijn die we onder ogen moeten zien, werken we er zorgvuldig mee, overeenkomstig hun aard. Dit is de oude Chinese wijsheid van de Tao, zoals geïllustreerd wordt in het verhaal van Chuang Tzu over de meester uitbener. Kok Ting legt aan zijn heer Wen uit hoe hij zijn vaardigheid meester werd:

Waar uw dienaar het meest van houdt is van de Tao, die beter is dan welke vaardigheid ook. Wanneer ik ossen in stukken begin te snijden, zie ik de hele os..... Dan zie ik de natuurlijke verbindingen en mijn mes glijdt door de grote holtten, volgt de natuurlijke uithollingen, en gebruik dat wat er is om mijn voordeel mee te doen. Dus ga ik langs de grote zenuwbanen en nog belangrijker, langs de grote botten. Een goede kok wisselt jaarlijks zijn mes omdat hij snijdt. Een gewone kok moet iedere maand een ander mes nemen, omdat hij hakt. Dit mes van mij gebruik ik nu al negentien jaar, en het heeft duizenden ossen gesneden. Het blad is echter zo scherp alsof het net geslepen is. Tussen de gewrichten zijn er tussenruimten en het blad van het mes is niet echt dik. Als je, wat niet echt dik is in zulke tussenruimten zet als deze, is er genoeg ruimte om te verplaatsen, zeker genoeg voor het mes om erdoorheen te komen. Wanneer ik echter bij een moeilijk stuk kom en kan zien dat het moeilijk zal zijn, doe ik voorzichtig en ben extra op mijn hoede. Ik kijk goed en ik beweeg voorzichtig. Dan beweeg ik het mes heel lichtjes totdat er een scheidingslaag is en het vlees valt als een brok aarde op de grond. Ik sta met het mes in mijn hand om mij heen te kijken en dan, met een houding van tevredenheid, veeg ik het mes af en leg het weg.

“Geweldig!” zegt de heer Wen Hui, “Ik heb gehoord wat kok Ting te zeggen heeft en uit zijn woorden heb ik begrepen hoe ik volledig leven moet.”²

Kok Ting leerde de natuurlijke lijnen zien, de tussenruimten in te gaan en te werken met dat wat er al is. Hij vermeed vele moeilijkheden, en werkte voorzichtig wanneer hij obstakels tegenkwam. Volgens de Tao meesters is dit hoe “volledig te leven,” hoe aan het leven deel te nemen zonder iets af te dwingen, hoe de dingen toe te staan hun weg te gaan. Zij hielden rekening met imperfectie en waren vrienden met ontsteltenis. Zij herkenden het belang van flexibiliteit en weten wanneer op te houden om ellende af te wenden. Zij hebben de oerwijsheid van werken met de stroom van het leven.

De Tao is de energie van het leven dat overal stroomt en aanwezig is in alle dingen. Met de Tao werken is in harmonie zijn met het geheel, en met de beweging en de ontvouwing van het geheel. We zijn niet gescheiden van het leven, maar een deel ervan. Alleen als we deze natuurlijke heelijkheid herkennen, kunnen we deelnemen aan het leven, niet als een buitenstaander, maar als een deel van de Tao. Dan voedt het leven zichzelf door ons. Het leven gebruikt ons overeenkomstig onze ware natuur en helpt ons deze ware natuur die in harmonie met het leven en het geheel is, te leven. Leven in overeenstemming met de Tao wordt verbeeld in de Tao Te Ching:

Er kan een arsenaal aan wapens zijn,
Maar nooit gebruikt iemand ze.
Mensen genieten van hun voedsel,
Beleven plezier met hun familie,
Bringen weekends door in hun tuin,
En scheppen vreugde in wat hun burens doen.³

Wanneer we eenmaal uit het geheel zijn gestapt, worden we een vreemde in onze eigen wereld. De wereld wordt gecompliceerd en onevenwichtig; we weten niet meer hoe

we in harmonie met onszelf en onze omgeving moeten leven. Maar we kunnen terugkeren naar onze ingeboren staat van eenheid, niet als een kind in de gelukzaligheid van het onbekende, maar als een volwassen persoon die, bewust van zijn beperkingen, herkent dat er een wijsheid is die door hem heen kan leven. Dit is de oerwijsheid van de Tao, wanneer te stoppen om moeilijkheden te voorkomen, wanneer obstakels te vermijden die we niet hoeven aangaan. Als we ons opnieuw kunnen verbinden met de eenvoud van ons eigen zelf, waarin deze diepere kennis verborgen is, zal het leven ons leren wat we nodig hebben: hoe we haar balans kunnen herstellen en haar helen. Dan kunnen we terugkeren naar hoe eenheid is, waarin iedereen krijgt wat er nodig is:

Wees tevreden met wat je hebt;
Verheug je op de dingen zoals ze zijn.
Wanneer je beseft dat er nergens gebrek aan is,
Behoort de hele wereld je toe.⁴

DE NATUURLIJKE BESCHERMING VAN HET LEVEN

We zijn de essentiële kennis, dat het leven een zichzelf regenererende heelheid is, een levend organisme, waar we onderdeel van zijn, vergeten. Wanneer we ons tot het leven als een vijand verhouden, stellen we onze eigen verdedigingspatronen tegen haar natuurlijke energiestroom samen, en beschermen onszelf tegen datgene wat we nodig hebben om ons te voeden: de heelheid van de stroom van het leven.

Als we onze houding tegenover het leven veranderen, zullen we ontdekken dat echte zekerheid vanuit een innerlijke afstemming met het leven komt, het weten dat we onderdeel van het leven en haar continue regeneratie zijn. Dit is geen zekerheid die ons tegen de veranderingen van het leven beschermt, maar één die ons zal ondersteunen, en ons door de moeilijkheden en tijden van verwarring, die natuurlijke elementen van haar stroom zijn, zal brengen. Het leven is niet bedoeld statisch te zijn, maar een continue beweging

die ons door de fasen van onze eigen ontwikkeling heen brengt, ons nieuwe perspectieven en mogelijkheden biedt. Leven dat statisch of gedefinieerd wordt, zal ons achterlaten in boegwater dat stilstaat en vervuild raakt. Een ander gevoel van zekerheid komt van het deel zijn van de stroom, omdat we alleen ondersteund worden door de impuls van het leven, gedragen door de stroom. En hoe meer we ons aan het leven geven, des te meer reageert het leven door te geven wat we nodig hebben.

Het proces van het afscheiden van de instinctieve wereld mag ons een zeker niveau van autonomie hebben gegeven en de ontwikkeling van ons bewustzijn geholpen hebben, maar het heeft ons vervreemd van ons eigen leven. Ons masculiene streven naar controle over onze instinctieve natuur heeft een cultuur geschapen waar ouders boeken moeten lezen om van hun kinderen te houden en voor ze te zorgen. Omdat we het leven niet vertrouwen, laten we het leven ons niet beschermen en voor ons zorgen.

De duisternis van het leven, de angst voor geweld en ontbering, zijn echt. We kunnen de aanwezigheid ervan niet ontkennen. Alleen zij die niets meer hebben om te verliezen, de idioot of de heilige, durft haar deur altijd open te laten. Zoals de meester uitbener, kunnen we bewuste discriminatie met het respect voor de natuurlijke lijnen in het leven combineren. Als we het leven óns laten leiden, zullen we een natuurlijke dynamiek van zelfbehoud realiseren, een diep respect voor het leven zelf, met de wetenschap dat we “de zonen en de dochters van het leven dat naar zichzelf verlangt” zijn.

Deze verschuiving van bewustzijn is zo diep dat het tijd kost om er aan deel te nemen. Maar we kunnen ons niet meer richten op persoonlijk welzijn. Zij die een werkelijkheid voorbij het ego hebben ervaren, moeten ons voorgaan want als we eenmaal van het ego afgestapt zijn, hebben we een glimp opgevangen van een grotere heelheid die ons voedt en ons ondersteunt.

Voor de Soefi, “Alleen wat niet in een schipbreuk verloren kan gaan is van ons.” En in een schipbreuk kan je alles verliezen, zelfs je eigen leven. Dit is de vrijheid van de mysticus, die weet dat de echte zekerheid komt van de dunne draad van de liefde die tussen de werelden loopt; het verbond “Hij houdt van hen en zij houden van Hem.” Deze draad die in ons hart wordt gevonden is ook in de stof van de wereld geweven. Hier is de zorg en de bescherming die we nodig hebben altijd aanwezig, een zorg en bescherming die niet opgelegd, maar onderdeel van het leven zijn. Het kan zijn dat we niet altijd bevrijd worden uit ogenschijnlijke rampen, die gekomen zijn om ons te bevrijden. Maar we worden beschermd voor het grotere gevaar om ons af te snijden van ons eigen leven en onze eigen ziel en het moeten leven in de schaduwgebieden van een wereld zonder Zijn aanwezigheid.

De mysticus loopt niet blindelings, maar gebruikt het licht van Zijn liefde en het bewustzijn van discriminatie om mee te gaan met de stroom van het leven. De naam van God is één van de belangrijke beschermingen voor de reiziger, omdat het ons rechtstreeks met Hem verbindt wiens naam we roepen. Eens kreeg ik het ontroerende verhaal te horen van een vrouw die Engels doceerde in de gevangenis en verliefd was geworden op een gevangene die echt talent had om te schrijven. Toen hij vrij was gekomen trouwde zij met hem, maar hij kon de verleiding van drugs niet weerstaan. Op een dag nam hij haar mee voor een ritje in de regio, en terwijl hij stopte trok hij een revolver uit zijn zak. Zij realiseerde zich dat hij stapelgek was door de cocaïne en om de één of ander paranoïde reden dacht dat zij hem bedrogen had. Hij richtte de revolver op haar en zij wist dat hij de trekker zou overhalen. Zij kon geen weerstand bieden, en in haar wanhoop schreeuwde ze “Allâh.” Op dat moment veranderde zijn uitdrukking, de razende woede maakte plaats voor verdriet. Hij overhandigde haar de revolver en vroeg haar vergiffenis.

Omdat de mysticus weet dat de wereld God toebehoort kan hij de vele lasten over zekerheid achter zich laten, die zij, die Hem niet kennen, lijken nodig te hebben. We zijn in staat om “licht gepakt” te reizen en zo te reageren op de echte noden van de tijd zonder de benauwdheden die eigenbelang met zich mee brengen. We leren ook de sterkte en de kracht kennen van Zijn liefde als een levende aanwezigheid die onze angsten oplost, en ons helpt het licht te zien in elke uithoek van Zijn wereld. We ontdekken dat, zelfs wanneer we ons helemaal alleen voelen, Hij met ons is, verborgen, onzichtbaar, maar altijd aanwezig.

Het leven heeft ons nodig om vrij en ontvankelijk te zijn zodat we Zijn liefde op het marktplein kunnen brengen. Als wij Zijn eenheid herkennen en Zijn naam herhalen, kan Hij zich niet van ons afkeren. De deuren van Zijn barmhartigheid zijn altijd open. De mysticus hoeft zich niet meer voor het leven te hoeden. Zij die Hem dienen hebben een energie gekregen die hen beschermt voor iedere duisternis die met dit werk kan interfereren. Deze energie is altijd aanwezig zowel in ons als in de wereld. Het is een deel van de eigenschap van de vreugde die wakker wordt in het leven.

Vreugde

"Ik heb geen naam:
ik ben slechts twee dagen oud."
Hoe zal ik u noemen?
"Geluk ben ik,
Vreugde is mijn naam."
Zoete vreugde zal je deel zijn!

William Blake

DE NATUURLIJKE VREUGDE VAN HET LEVEN

Vreugde is in iedere atoom van de schepping aanwezig, wacht om geactiveerd te worden door Gods liefde in Zijn wereld. Vreugde is een levende herinnering aan God, een bevestiging van Zijn eenheid middenin het leven. Zonder vreugde blijft het leven afgezaagd en kleurloos, alleen gedefinieerd door haar gevechten om te overleven en te overheersen. Vreugde is als een teug van de wijn van herinnering die de ziel dronken maakt met het besef van Zijn tegenwoordigheid, een tegenwoordigheid die niet gescheiden is van het leven maar de kern is van elke activiteit, van ieder moment dat voorbij gaat.

De idee dat God anders is dan het leven laat de wereld achter met Zijn afwezigheid. Dan worden we alleen gelaten, en de wereld blijft alleen de jacht op plezier, de schaduwen van onze werkelijke behoefte aan Hem. Maar de minnaar weet hoe de bewustwording van liefde vreugde in het leven brengt, ieder blad stralend kleurt. Zij heeft ervaren hoe ieder moment een kwaliteit van extase kan dragen. De wereld gaat leven in liefde en geeft ons een glimp van een andere dimensie waarin het hart altijd zingt en de echte kleuren van de schepping zichtbaar zijn.

Het leven heeft zo veel kleuren, net zoals het veel verborgen betekenissen heeft. Wakker wordend voor de liefde, ontwaken we voor het leven op een andere manier; we zien, proeven, en raken haar verborgen belofte aan. Liefde licht de sluiers op die ons scheiden van onze Geliefde, en onthult het wonder en de glorie van Zijn wereld. Voor de minnaar verliest de tijd zelfs haar onveranderlijke eigenschap; haar grenzen lossen op wanneer een moment eeuwig duurt, zoals een kus ons in vervoering brengt met de verrukking die tot de ziel behoort.

Jazeker, we keren van deze momenten terug in een ruwe wereld, waar minnaars scheiden en de smaak van de liefde bitter wordt. De bleke lijnen van de wereld breken weer door; en we voelen de verlatenheid van een wereld zonder de aanwezigheid van onze minnaar, zonder zijn aanraking of geur. En toch, wanneer we eenmaal een teug van deze wijn genomen hebben, weten we ergens wat er wacht. Onze dagen mogen weer saai worden, en met de mechanische loop van het leven brengen we de tijd door, maar we kunnen nooit helemaal vergeten dat de liefde ons aanraakte en haar zoete vreugde aanwezig was.

We kunnen vreugde niet meten. Zij glipt door onze vingers en loopt, ons uitlachend, door. Onverwachts kan zij naar ons toekomen, als een grapjas die ons een poets bakt. Zij lacht ons uit om de manier waarop we naar de toekomst om vervulling kijken omdat zij weet dat alleen het moment echt is. Vreugde heeft geen ladder om op te klimmen, geen voordeel om na te jagen. Zij heeft geen vooruitzichten, en zij wordt niet gegeven en weggenomen. Zij geeft niet om welbevinden, omdat zij ons welbevinden is.

Soms zijn we in dromen in staat om langs de wachters van gezond verstand te glippen en staan we onszelf een smaak van vreugde toe. In een eindeloos moment van de droom zijn we weer in dit landschap vol belofte. Onze dromen openen deze deur en bieden ons waarnaar we verlangen. Dit is de ziel die tot ons spreekt, ons herinnert, ons haar geheime steun geeft om het leven aan te gaan. Maar zo vaak

worden we wakker om te zien dat de betovering verbleekt in de bezigheden van onze dag, en we vragen ons af of zij ooit echt was, of zij terug zal komen.

De mysticus weet dat deze natuurlijke vreugde niet weg is, dat het geen droom is, maar een werkelijkheid die toegankelijk is, zelfs als er geen wegen naar toe leiden. En de dichter vangt deze momenten weer voor ons, de lichtgevende droom die altijd aanwezig is, de kinderjaren van de verbeelding waarin de lach weerklinkt. We voelen hoe er iets, wat je niet kan laten gebeuren, onverwachts gebeurt, hoe iets doods, levend wordt. Met de woorden van E.E. Cummings:

(ik die doodgegaan ben leef vandaag weer,
en dit is de geboortedag van de zon; dit is de
geboortedag van het leven en van de liefde en van de
vleugels: en van de uitbundige grote gebeurtenis, de gren-
zeloze aarde)

hoe kan het proevende, tastende, horende, ziende, ade-
mende nauwelijks menselijke wezen op enigerlei wijze –
opgetild uit het nee van alle niets – twijfelen aan onvoor-
stelbaar Jij?

(nu worden de oren van mijn oren wakker en nu worden
de ogen van mijn ogen geopend)²

Vreugde is leven dat wakker en levend is, bruisend van mogelijkheden, mogelijkheden die horen bij hun bron in het eindeloze. Vreugde is de mogelijkheid die ontspringt uit het gewone. Je kan het een wonder noemen, maar het is in werkelijkheid een natuurlijk gebeuren dat steeds weer gegeven wordt. Het is slechts het moment dat geleefd wordt, dat leeft.

Vreugde is vol belofte maar heeft geen loven en bieden mogelijkheid. Vreugde behoort niemand toe, en zij biedt ook geen zekerheid. Er is geen hiërarchie in vreugde, geen rechtspositie. Zij kan niet verpakt worden en er is geen echte vervanging voor vreugde. Zij is een eigenschap van de

ziel die tot het leven behoort, en is te vrij voor de geest om haar te pakken en gevangen te zetten. Vreugde kan je niet regelen. Zij is aanwezig of afwezig. Wanneer je vreugde voelt leef je volledig, en zonder vreugde is er geen lied om gehoord te worden, geen muziek in de lucht. Het leven wordt een bestaanswijze in plaats van een feest, en verliest haar eigen identiteit en creatieve mogelijkheden.

En nu sterft het leven. We hebben te lang zonder vreugde geleefd. Ofschoon we materieel alles hebben wat we nodig hebben, begint het leven haar eigen behoefte om te vieren, extatisch te zijn, verliefd te zijn te vergeten. Het leven begint zijn eigen bron te vergeten, het oneindige waarvan het een uitdrukking is.

De macht van ons denken heeft het leven zodanig gedefinieerd dat het leven zelf op onze gedefinieerde patronen reageert. We zijn ons niet bewust van de macht van onze gedachten, hoe zij het leven om ons heen beïnvloeden. We realiseren ons niet hoe de gedachtevormen van de mens de wereld beïnvloeden, hoe de wereld onze wensen en verlangens weerspiegelt, en ook onze angsten en tekortkomingen. En omdat we niet in vreugde leven, omdat we haar in onszelf ontkennen, gaat zij verloren in onze wereld.

Toch merken we dat zelfs niet op. We hebben het te druk om te beseffen wat we aan het doen zijn. Zelfs zij die eerlijk proberen de mensheid te helpen of het milieu willen redden, benaderen hun werk vaak met dezelfde gedachtepatronen die de ziekte veroorzaken. De wereld was nooit een probleem om opgelost te worden, en zij heeft zeker geen opgelegde reddingspatronen nodig. De wereld is een magische, dynamisch wisselende dans waar we deel van zijn.

Hoe kunnen we vreugde in het leven en in de wereld terugbrengen? Door eenvoudigweg "ja" te zeggen tegen onze eigen goddelijkheid, tegen onze eigen ziel, tegen de eenheid waar we een deel van zijn. Het leven verlangt ernaar zichzelf aan ons te onthullen, zichzelf bekend te maken, ons de patronen van haar dans te laten zien. Maar zij kan dit niet doen zonder onze participatie, zonder ons partnerschap. En

de goddelijkheid van het leven ontkennen is als het hart uit iemand rukken en zeggen, “Leef nu!”

Wij zijn bezig met onze redding, onze zekerheid, spiritueel of ecologisch gezien. Maar waarom moeten we gered worden of in veiligheid gebracht worden. Zijn wij een stuk wrakhout of een uitdrukking van het wonder? Aan wie behoren wij toe? Als we onszelf toebehoren, is er veel verlossing nodig, veel wrakhout om in te wisselen. Maar als we onze Geliefde toebehoren wiens handen ons creëerden, wiens handen kunnen onze wonden dan genezen? Wie kan ons de vreugde weer geven?

DE VREUGDE VAN DIENSTBAARHEID

Als we denken dat God van ons gescheiden is, zijn we alleen gelaten met onze eigen patronen. Hij blijft in de hemel, en wij blijven achter met onszelf. Alleen, dragen wij de lasten van een lege wereld, denken dat we controle hebben over ons eigen leven, vergeten het basisprincipe dat alles Zijn wil is. We denken dat we onze wereld regeren, zelfs al zijn de tekenen om ons heen die wijzen op ons onvermogen. We kunnen zelfs onszelf niet aan, onze eigen wensen, onze eigen hebzucht.

De mysticus weet dat “niemand God kent dan God,” en dat “Hij zelfs voorbij ons idee over het hiernamaals is.” Maar we hebben ook Zijn nabijheid ervaren, we weten dat “Hij dichterbij is dan onze eigen halsslagader.” Hij is de roep van de zieken en de lach van het kind. Hij is de regen die de weiden doordrenkt. Zelfs ons eigen verlangen is Zijn verlangen naar Zichzelf. Er is niets anders dan Hij.

We leven met de paradox dat Hij anders is dan wij en toch weten wij dat Hij één is. In de eenheid van de liefde “Ik ben Hij die ik liefheb; Hij die ik liefheb ben ik.” Maar wij zijn altijd Zijn dienaar en Hij onze Heer. De dienaar is nooit de Heer. De houding van dienstbaarheid beschermt ons voor de gevaren van opgeblazenheid die voortkomt uit

de ervaring van eenheid.³ En toch brengt onze plaats als dienaar, ons dichterbij de Geliefde. De echte dienaar behoort zijn Meester toe en is altijd oplettend voor Zijn behoefte. Hoe meer we aandacht hebben voor Zijn noden, des te meer ons bewustzijn zich aansluit op Hem, en des te meer ons hart afgestemd is op Hem. In onze dienstbaarheid laten we de sluiers van het ego achter, terwijl we naar onze Meester kijken.

Om Hem volledig te dienen, moet het bewustzijn van het hart gewekt worden, omdat we alleen door het bewustzijn van het hart de noden van onze Geliefde kunnen weten. En het bewustzijn van het hart is een staat van eenheid. Met de woorden van Ibn'Arabî, "Vereniging is het geheim zelf van dienstbaarheid."⁴

De mysticus omarmt de paradox van vereniging en scheiding: het verzonken zijn in de eenheid van de liefde, die ons tot ware dienstbaarheid leidt. In ons dienen ligt de vreugde. Er is geen diepere vreugde dan de Geliefde te dienen. Dan zingt het hart het lied van toebehoren, en zijn we in staat om ons diepste doel te dienen: hier voor Hem te zijn. Niets heeft een grotere betekenis voor de dienaar dan haar Heer te dienen; niets bevredigt de minnaar meer dan de noden van haar Geliefde te verwezenlijken.

De minnaar die naar haar Geliefde kijkt zorgt alleen voor Zijn noden. En de behoefte van de Geliefde omarmt heel Zijn schepping. Alhoewel het kan lijken, wordt er niets uitgesloten. We zien te vaak alleen de duisternis die het gezicht van de wereld bedekt, het lijden en de somberheid van de mensheid. Dit lijden is echt en het vraagt ons bewustzijn en ons mededogen. Maar wanneer de dienaar ziet met de ogen van haar Meester, komt er een ander beeld te voorschijn, waarin zorg en liefde worden onthuld. Door het goddelijke te associëren met het paradijs en met perfectie, maken we onszelf blind voor de manier waarop Zijn eenheid in de wereld werkt, hoe Zijn verborgen aanraking het hart schoon maakt. We associëren de duisternis van de wereld met de afwezigheid van God, en zijn ons niet bewust

dat de krachten van de schepping een dieper doel dragen dan oppervlakkig geluk.

De minnaar weet dat pijn en liefde hand in hand gaan, dat de rozenstruik zowel een doorn als een geurende bloem heeft. We weten hoe verdriet het hart sneller kan openen dan vriendelijkheid. Duisternis en licht zijn niet de tegenstellingen die zij lijken, maar deel van het mysterie van hoe Hij Zichzelf verbergt en onthult. Eén van Zijn geheimen is dat middenin de duisternis er altijd een punt van puur licht is, net zoals Zijn licht het geheim bevat van Zijn duisternis. Wanneer we eenmaal afgestapt zijn van de polariteit van tegenstellingen, kunnen we een glimp opvangen van het diepere doel van de mensheid en in dienst zijn van dit doel. Dit was het gebed van de Profeet: "Toon ons, Heer, alles zoals het echt is."⁵

VREUGDE EN PLEZIER

De deuren naar eenheid zijn geopend en de houding van innerlijke aandacht en dienen verwelkomen ons binnen. In de eenheid van dienstbaarheid wacht een vreugde om geleefd te worden. Zij die zichzelf ten dienste stellen aan de eenheid zullen deze vreugde, die hen ook bescherming biedt, weer ontdekken. Vreugde beschermt ons voor negatieve gedachtevormen, voor wensen en beperkende patronen. Vreugde behoort tot de uitbundigheid van het leven, tot haar altijd stromende bron. Zij voedt ons voortdurend met de essentie van het leven, terwijl haar dansende energie de energieën, die kunnen verenigen, verontrusten of ons aan kunnen vallen, verstroot.

Vreugde is voor het denken, of om haar twijfels te verjagen, te snel. Vreugde kent geen argumenten en kan men niet bezitten. Vreugde wordt gegeven. Geleefd, genoten. Zij kan door geen enkele vorm beperkt worden, want zij behoort niet tot vormen. Zij behoort tot het moment, waarop de vormloze stroom van het leven in manifestatie komt, voor zij gevangen wordt in willekeurige conditioneringpa-

tronen. Zij is de constante uitbundigheid van het leven en zingt de aanmoediging van de Schepper.

Vreugde *is*, en de voortdurende compleetheid van vreugde herinnert ons wat we *zijn*. De ervaring van vreugde is een ervaring van onze eigen wezenlijke natuur, voordat “de tijd ons laat sterven.” Jonge kinderen die vrij zijn van de beperkingen van de tijd, die eeuwig in elk moment kunnen leven, hebben een nauwere verbinding met het leven en de vreugde. Zij zijn zorgeloos in de eenvoud van hun eigen zelf en het wonder van het leven. Dit is de eigenschap van leven die we moeten wekken, maar met het bewustzijn van volwassenen, die weten hoe kostbaar zulke eenvoud en wonderen zijn, en hoe ieder moment een gelegenheid is om zich Hem te herinneren en Hem te prijzen. Vreugde is een uitdrukking van verwondering, en zij herinnert ons aan het geheim van het leven dat “Hij die een verborgen schat was, gekend wilde worden, en Hij dus de wereld schiep.” In de vreugde van het leven kunnen we de aanwezigheid van deze “verborgen schat” voelen. Vreugde kan ons openen voor het leven zoals het echt is.

Vreugde is vol lachen, zoals het moment dat Blake in zijn gedicht, *Lachend Lied* uitdrukt:

Wanneer de groene bossen lachen met de stem van de
vreugde,
En de golfjesmakende stroom lachend voorbij stroomt;
En de lucht lacht om onze vrolijke scherpzinnigheid
En de groene heuvel lacht om haar geluid.⁶

Vreugde en lachen horen bij elkaar; de dans die ons boven onszelf uittilt, een eenvoudige wereld in die vaak verduisterd is. We worden zo gemakkelijk gevangen in onze vooroordelen dat we dit plezier van levendig zijn vergeten, de vreugde die we met heel het leven delen. En voor de mysticus is er ook de diepere lach die de absurditeit van zoveel herkent, van wat wij denken dat belangrijk is. Dit is de humor zoals in het volgende verhaal van Nasruddin:

Op een dag reed hij op zijn ezel, toen zij bang werd van iets op het pad en heel snel begon te draven. Hij kreeg het niet voor elkaar om zijn ezel in te houden, en sommige boeren riepen uit, "Nasruddin, waarom die haast? Waarom ga je zo snel?" "Vraag het mij niet," schreeuwde hij terug. "Vraag het mijn ezel!"

Deze verhalen zetten ons eigenbelang op zijn plaats, en openen ons voor de lach die het leven "op zijn kop" ziet en vaak een getrouwer beeld laat zien. Dit is ook de lach van onze dromen, zij die met ons, en onze vooringenomenheid spelen. Een vriend droomde dat het einde van de wereld kwam, en iedereen ontsnapte in een ruimteschip:

Op één of andere manier word ik achtergelaten, of mijn ruimteschip werkt niet. Ik word alleen achtergelaten in een uithoek van de wereld. Ik loop van het lanceerpad af. Dan kom ik aan het einde van de wereld, en ontdek dat het in feite het einde is van een hele week lang marktonderzoek doen bij een groot winkelbedrijf. De verkoopsters zitten met hun voeten omhoog en hun schoenen uit, drinken koffie en zeggen wat een intense week het was.

Omdat hij niet kon ontsnappen, ontdekt de dromer dat de wereld die hij kent "in feite het einde is van een hele week lang marktonderzoek doen bij een groot winkelbedrijf." Plotseling valt de tragedie van alleen in een uithoek van de wereld gelaten te zijn weg, als de dans van schijnbaarheden haar grap onthult. Het zien van de verkoopsters van de illusies van het leven, dienaren van de godin *Maya*, met hun voeten omhoog zittend en hun schoenen uit, bevrijdt de dromer van veel van de ogenschijnlijke ernst van de wereld.

Hoe vaak heeft de Soefi meester niet een twinkeling in zijn ogen, een glimlach verborgen achter zijn baard, als hij ziet dat zijn discipelen gevangen zijn in schijnbaarheden, het eeuwige spel van *maya* te serieus nemen? Zowel de materiele als de spirituele wereld bieden duizenden verleidingen. Maar als we om ons zelf kunnen lachen, om hoe

vaak we misleid en gevangen worden, dan kunnen we ons eigen belang terzijde schuiven en een plaats van vreugde en vrolijkheid achter deze façade van eigenbelang ontdekken. Met de woorden van een Soefi leraar, “Niets is erg belangrijk en zelfs dat is niet erg belangrijk.”

VRIJHEID EN DE EINDELOZE HORIZON VAN LIEFDE

Plezier heeft, zoals vrijheid haar prijs, en de mysticus weet dat de enige prijs onszelf is. Eén van de gevaren op het pad is om zichzelf te ernstig te nemen. Dan kan je nooit toegang krijgen tot de grap van de schepping, tot de humor die door deze dans van schijnbaarheden kabbelt. Onszelf toelachend, zijn we in staat om een paar bedekkingen die ons blind maken weg te halen. In het licht kunnen we zien dat de duisternis niet is zoals zij lijkt, en dat zelfs in het grootste lijden de ziel verzorgd wordt met oneindige tederheid.

Als mens worden we gevangen tussen de tegenstellingen van pijn en geluk, keren ons instinctief af van lijden en maken jacht op geluk. Toch is de reiziger iemand die zoekt om vrij van de trekkracht van de tegenstellingen te worden, wetend dat er een diepere eenheid is waarin alle tegenstellingen verenigd worden. Ofschoon we de overgave niet zoeken, verlangen we er niet naar om een gift van onze Geliefde af te wijzen, wetende dat echte vrijheid alleen voortkomt uit het accepteren van de bestemming – de beker van het leven met beide handen drinkend. Een deel van wat het leven ons biedt afwijzen, is dit wezenlijke één-zijn met onze Geliefde afwijzen.

Vrijheid is het lied van de ziel die in de arena van het leven loopt met opgeheven hoofd. We weten dat er pijn en vreugde zal zijn. De één ontkennen is de ander uitsluiten. Als we het leven in stukjes snijden verliest het haar muziek. In deze overeenkomst verliezen we ook onze kracht, omdat de echte kracht van de mens hoort bij onze heelheid, onze behoefte aan zowel de duisternis als het licht. Dit is niet de kracht van overheersing, maar een bevestiging: de kracht

“ja” te zeggen tegen het leven in al haar tegenstrijdigheden, in haar overvloed en armoede. We hebben deze kracht nodig als we af moeten stappen van de beperkte parameters van ons gedefinieerd leven en de grotere totaliteit waarvan we deel zijn, omarmen. En toch wordt deze kracht ons alleen gegeven wanneer we deze stap zetten. We kunnen geen toegang krijgen voordat we het commitment met het leven in haar heelheid aangaan.

Er is geen garantie dat we vinden wat we zoeken, dat onze gebeden beantwoord worden, dat ons lijden vermindert. De minnaar heeft geen enkele zekerheid, behalve de hunkering naar liefde, de hulpeloosheid van haar eigen behoefte. Maar als we eenmaal “ja” hebben gezegd tegen deze reis en de kust achter ons verdwijnt, zullen we ondervinden dat we in een stroom getrokken worden die sedert het begin der tijden stroomt. Deze stroom bepaalt onze reis. Soms mogen we onze roeispanten eruit halen en langs rotsen gaan, en in gebed en smeekbede roepen. Of wanneer de wind komt kunnen we het zeil van onze toewijding hijsen, dat ons moeiteloos draagt. Er zullen ook dagen, maanden of jaren zijn dat we door windstilte lijken te zijn overvallen en afgesneden zijn van de stroom van liefde. Maar zelfs wanneer het lijkt dat er niets gebeurt, gaat de reis door, neemt onze mee voorbij onze voorstellingen. En er is veel plezier om de idiotie van de zoektocht, dit roekeloos geven van zichzelf.

Moeten we weten waar we naar toe gaan, een kaart in onze handen hebben? Zouden we trouwens de vreemde hiërogliefen begrijpen die de loop van onze reis beschrijven? Of zijn onze lach en het verlangen genoeg om ons voorbij de horizon van het ego te dragen, de uitgestrektheid van onze ware natuur in?

Jazeker, er zijn gevaren, sommige echt en velen zelf gecreëerd. Er zijn draaikolken en stormen, en er zijn zonsondergangen en zonsopgangen van duizelingwekkende schoonheid, en nachten zacht en stil, met de sterren die in onze handen vallen.

Er is geen doel van de reis, omdat elk doel een te enge definitie zou zijn. In plaats daarvan is er een eindeloos geven van onszelf, en sterven aan het bekende. Steeds weer worden we gemaakt en opnieuw gemaakt, geworpen in de woelige stroom die ons tenietdoet, de stilte die ons verdiept, de liefde die ons oplost. Soms spoelen we aan op vreemde stranden, of lijken te verdrinken, verdwaald en vergeten. In verschillende fasen van deze reis aarzelen sommige reizigers, niet in staat of onwillig meer van zichzelf te geven, om toch weer te vergaan. En dus zetten zij een zaak op bij de aanloophaven en vertellen verhalen over hun reis. Maar andere reizigers worden altijd verder getrokken, er niet om gevend wat er met hen gebeurt. Hun liefhebben kan niet stoppen; hun bestemming zou lachen om elke limiet. De reis is altijd voorwaarts, eisend, stimulerend, totdat we ons op een dag realiseren dat we de oceaan zelf zijn, elke zonsopgang en zonsondergang weerspiegeld op de wateren van ons wezen. Dan wordt de ziel de vreugde aan de hele schepping gegeven, terwijl de liefde uiteindelijk ons voor haarzelf claimt.

Magie

God leeft, magie is op til.

Leonard Cohen

DE AARD VAN MAGIE

Onze cultuur is haar inzicht over magie kwijtgeraakt en heeft haar magiërs verbannen. Waar zijn zij die ons wakker kunnen maken voor de dans van de schepping en voor de namen van God die geweven zijn in de structuur van het leven van alledag? Wie kan de kleuren van de dans oppakken en gewaden van vreugde weven, ze daarna uitdelen op de hoeken van de straat aan vermoeide en onvermoede werkers? Helaas hebben we magie naar het rijk van vermaak verbannen, waar magiërs ons misleiden met behendigheid van hun handen, of de truc met spiegels terwijl ze hun konijnen uit hun hoed halen of laten verdwijnen in een wolk van rook. Of we reduceren magie tot de wereld van sprookjesboeken over heksen en goochelaars, die toverformules uitspreken en toverdrankjes maken om schatten te verkrijgen of draken te verslaan.

Maar echte magie is totaal iets anders, en wordt zelden in de zichtbare wereld uitgeoefend. Magie is in de eerste plaats het gebruik van energie van een ander niveau van de werkelijkheid, en zij kan gebruikt worden om deze wereld te bezielen met de oneindige mogelijkheden van andere dimensies. Magie betreft gewoonlijk de manipulatie van de energiepatronen achter de schepping; het verandert op een subtiele manier de krachtvelden van het leven zodat bepaalde gebeurtenissen plaats kunnen vinden of bepaalde energieën vrijgegeven kunnen worden. Magie is voor ons

allemaal beschikbaar als we weten waar we moeten kijken en waarop te hopen.

Natuurlijk is er zowel duistere als goede magie. Duistere magie werkt met energiepatronen voor persoonlijk gewin of macht. Goede magie helpt de mensheid. En er bestaan vele verschillende niveaus van magie. Sommige magie beïnvloedt alleen enkele individuen, misschien om een klein verschil in hun leven te veroorzaken, terwijl hogere magie een gemeenschap, zelfs de hele mensheid, en de loop van de wereldgebeurtenissen kan betreffen. Er is ook magie die direct verband houdt met het helpen van onze spirituele evolutie. Deze magie impliceert het creëren van een atmosfeer waarin we ons gemakkelijker met onze hogere natuur kunnen verbinden en op die manier bewust onze goddelijkheid kunnen beseffen en leven.

Ieder spiritueel pad werkt met energiepatronen, brengt een hogere energie dichterbij bewustzijn zodat haar beoefenaars toegang kunnen hebben en ermee kunnen werken. Een spirituele gemeenschap of retraite centrum is op zich een spiritueel energieveld, dat een container van vrede, toewijding, liefde of dienstbaarheid zonder eigenbelang creëert, afhankelijk van de energie van het pad. Wanneer je een spiritueel centrum of gemeenschap binnenstapt, kan je de kwaliteit van de energie die bij haar speciale afkomst hoort, voelen. Terwijl sommige een gevoel van afstandelijkheid oproepen, kunnen anderen meer met het hart en het gevoel van liefde reageren. Het energieveld van een speciaal pad beïnvloedt hen die ermee in contact komen, helpt hen op één lijn te komen met de spirituele eigenschappen van dat pad. In het licht, gecreëerd door een spirituele gemeenschap, kunnen we gemakkelijker meer toegang tot onze eigen licht hebben. Een spirituele gemeenschap is ook heilzaam voor de omliggende omgeving, die mensen, planten, en dieren in de nabijheid omvat.

Iedere persoon heeft haar eigen natuurlijke magie, die haar omgeving beïnvloedt. Leren met de eigen natuurlijke magie te werken maakt onderdeel uit van de lessen van een

spiritueel pad. Deze lessen worden meestal verborgen gehouden, zelfs voor de beoefenaar, zodat zij niet voor persoonlijk gewin gebruikt kunnen worden. Maar er zijn ook gevallen dat zij bekend moeten zijn, wanneer we bewust dit deel van ons erfdeel moeten claimen.

Wanneer we herkennen dat het leven een onderling verbonden netwerk van licht en duisternis is, kunnen we gaan begrijpen hoe ons eigen energieveld niet alleen onze directe omgeving beïnvloedt, maar hoe zij het geheel beïnvloedt. De energiestroom die ieder van ons uitstraalt beïnvloedt rechtstreeks het energieveld van het leven. Licht trekt licht aan, duisternis trekt duisternis tot zich. En net zoals we onze individuele energieblokkades hebben, zijn er blokkades in het energieveld van het leven. Met deze energieblokkades werken was altijd al een deel van het spirituele werk van de meesters van liefde, en zij trainen hun discipelen om hen in dit werk te helpen. De kracht van liefde en toewijding, gecombineerd met het inzicht van de energiepatronen van de schepping – de wijze waarop energie door de hele mensheid en alle leven stroomt – kan helpen de aan banden gelegde energie te deblokken. Dan kan licht en liefde, wijsheid en betekenis toegankelijker worden. Individuen en gemeenschappen kunnen aanzienlijker en gemakkelijker toegang hebben tot hun goddelijke natuur.

Er zijn speciale technieken en precieze wetten die gevolgd moeten worden om met de energiepatronen van liefde te werken. Je wordt bijvoorbeeld niet toegestaan om een persoon tegen zijn of haar vrije wil te beïnvloeden. Ook moet je niet te veel licht op eenzelfde moment vrij geven. Te veel licht kan iemand uit balans brengen, haar zelfs gek maken, als de sluiers die haar gevoel van het zelf omvatten, opgelost worden. Met de woorden van T.S. Eliot, “het menselijk soort kan niet veel werkelijkheid verdragen.” De sluiers van ons ego geven ons onze identiteit; zelfs onze psychologische problemen en blokkades helpen ons onszelf te bepalen.

Toch is er een manier om achter de schermen van het leven te werken, net zoals men in de harten van de mensen kan werken, om voorzichtig en geleidelijk de blokkades en barrières, die voorkomen dat mensen beseffen en leven wie ze werkelijk zijn, op te lossen. Er is een manier om op subtiële wijze de sluiers van de illusies te verschuiven, zodat we onszelf helderder weerspiegeld gaan zien, zodat we een glimp van het diepere doel van ons leven gemakkelijker op kunnen vangen. Dit is ware magie, en zij zal de wereld helpen en alles weer in haar tot leven brengen met haar eigen magie.

DE KLEUREN VAN MAGIE

Magie is altijd aanwezig. Zonder magie zou de wereld al haar kleur en levendigheid verliezen, al haar grappen en verrassingen. En toch hebben we de aanwezigheid van magie vergeten. Net zoals we vergeten hebben dat de wereld God toebehoort, dus hebben we onszelf verbannen naar een wereld zonder magie, waarin we slechts het leven zien door de sluiers van onze eigen beperkingen en onvolkomenheden. Verdwaald in dit vergeten, ervaren we ons leven als slechts een saaie opeenvolging van dagen, “een wandelende schaduw.....niets voorstellend.”

Maar magie is om elke hoek, wacht om geleefd te worden, wacht om verwelkomd te worden. We kunnen de gevangenistralies buigen en aan onze conditionering ontsnappen, aan onze beperkte waarneming van onszelf en onze wereld. Magie brengt de belofte van de lente wanneer het winter zou moeten zijn. Magie verbindt ons met het licht in de cellen van ons lichaam, en laat de cellen voortsnelen met vreugde en plezier. Magie is soms ondeugend wanneer we onszelf te serieus nemen, wanneer we onze vrijheid beperken. Zoals Puck in *Een Midzomer Nachts Droom*, legt magie zelf een toverdrankje op onze slapende ogen, keert al onze waarden om en wekt ons tot liefde. Magie brengt de

verschillende werelden tezamen, weeft een geheime stof uit onze dromen en sterrenlicht.

Magie kan ons springlevend maken op verschillende manieren, ons helpen om het mysterie en het wonder van onze goddelijkheid te zingen en te dansen. De natuurlijke wereld is vol simpele magie, de wijze waarop een bloem de zon volgt, een zalm zijn weg naar huis vindt, maar onze complexiteit heeft ons buitengesloten van de eenvoud van de wonderen in het leven. Magie is rondom ons, en we kunnen haar gebruiken om onszelf wakker te maken voor een wereld die ons insluit en voedt, ons stimuleert en ons opwindt.

Wanneer de voorgeschreven regels van de fysieke wereld bezield raken met de eigenschappen van een andere dimensie, kan het leven eindelijk zichzelf zijn, lachend reagerend op haar natuurlijke gevoel van onbeperkte mogelijkheden en oneindige verrassingen. We mogen dan onze zichtbare wereld gedefinieerd en gecategoriseerd hebben, maar weten we wat er gebeurt wanneer de onzichtbare wereld zichtbaar gemaakt wordt, wanneer regenbogen ons naar de werkelijke goudpotten leiden? Toen we onze sjamanen voor wetenschappers inruilden hebben we een heel spectrum van bestaan verbannen, verloren een heel rijk aan ervaringen.

We herkennen niet eens de mensen van licht of de schaduwen van de duisternis die onze fysieke wereld doordringen. We weten niet hoe we met engelen moeten spreken of hen in onze nabijheid moeten verwelkomen. Zelfs natuurgeesten zijn slechts creatures in kinderboeken geworden. We hebben zo veel werelden verbannen en blijven achter met alleen een vacuüm dat we trachten te vullen met materieel plezier. Wat zou er gebeuren als we ontwaakten voor de werelden gemaakt van licht en kleuren, als we de zekerheid van onze gedefinieerde kennis opofferden voor dimensies die niet gedefinieerd zijn door fysieke betekenis? Waarom zouden alleen ingewijden toegang hebben tot de innerlijke werelden?

Er zou ons zowel schoonheid als verschrikking kunnen wachten, maar we hebben onszelf te lang uitgesloten van wat mogelijk is. Mensen hebben toegang tot veel verschillende niveaus van werkelijkheid. Zo zijn we gemaakt. De mysticus wandelt al lang in de velden van de liefde, in de landschappen van toewijding, in plaatsen waar het onzichtbare en het zichtbare elkaar ontmoeten en samensmelten, van waaruit wonderen plaats vinden. Ons zijn glimpen van werkelijkheden gegeven die niet beperkt worden tot wat we met onze fysieke ogen kunnen zien, aan kunnen raken met onze fysieke handen. Zoals de onschuldige dwaas Bodem in *Een Midzomer Nachts Droom*, wijselijk na zijn avontuur in het sprookjesland rapporteert:

Ik heb een uitzonderlijk vreemd visioen gehad. Ik heb een droom gehad voorbij de scherpzinnigheid van de mens om te zeggen welke droom het was..... Het oog van de mens heeft niet gehoord, het oor van de mens heeft niet gezien, de hand van de mens is niet in staat geweest te proeven, zijn tong te bezwangeren, noch zijn hart om te rapporteren wat zijn droom was.....zij zal genoemd worden "Droom van Bodem," omdat zij geen bodem heeft.²

Maar moet dit een droom blijven, toegankelijk alleen voor de gek, de minnaar en de dichter? Kunnen we ons magisch erfdeel niet weer opeisen, tegelijk met ons goddelijk weten?

Toen de Puriteinen de meiboom-dansen verbannen hadden, ging één van de laatste overblijfselen van gemeenschappelijke magie verloren. De somber gestemde Puriteinen zagen haar dansen als immoreel, en het kan zijn dat tegen die tijd alles wat overbleef, het vermaak en de seksualiteit van een vruchtbaarheidsritueel was. Maar de wortels van dergelijke rituelen horen bij een tijdperk van toen magie deel was van het leven van alledag, toen de geesten leefden en Puck niet slechts een figuur in een toneelstuk was. Ons rationele verstand wisselde het potentieel van magie voor het label "bijgeloof," en de deur naar de andere wereld werd

gesloten. Maar we gaan nu een tijdperk binnen, dat deze deuren opent, dat magie nodig is om ons te wekken voor de multidimensionale natuur. De dansen van de verschillende werelden moeten samensmelten en tezamen stromen, als de linten van de meiboom-dans – de vele tinten van Zijn liefde voor ons. Deze wereld is niet alleen een spiegel van licht en duisternis, maar een caleidoscoop van onderling verweven energieën die elk een andere kwaliteit van Zijn eenheid weerspiegelt.

Dus waarom ontkennen we magie? Het is slechts de conditionering van rationalisme, of, zijn we zoals de patriarchale vaders, bang voor een wereld die we niet kunnen begrijpen, niet kunnen controleren? Zijn we op onze hoede dat magie onheil kan stoken in ons eigen leven, het op zijn kop kan zetten? Maar in de afwezigheid van de echte magie blijven we achter, hunkerend naar iets dat ons verrast en ons het gevoel van richting ontnemt, ons weg voert uit ons beperkte en verengde leven. We verlangen ernaar verliefd te worden, ons gevoelige zelf over te geven aan de onverwachte en droomachtige romantische wereld. Dit zijn de beelden die onze maskers en verbeeldingen achtervolgen – dit is de magie waarnaar we verlangen.

Maar waarom zou magie beperkt moeten worden tot romantische liefde? Waarom kan zij niet aanwezig zijn aan de ontbijttafel en op de werkplek? Moeten we ons leven opsplitsen in stukjes in plaats van de heelheid in de mens te leven? De meiboom-dansers bewaarden magie niet alleen voor de vakantie. De dans gaf kleur aan de routinematigheid van het dagelijkse leven. De andere wereld was altijd dichtbij, zelfs wanneer zij onheil bracht.

MET DE MAGIE VAN HET LEVEN WERKEN

Er zijn vele niveaus van magie, net zoals er verschillende niveaus van de werkelijkheid zijn. Het laagste niveau van magie is de manipulatie van materie: je verstand gebruiken

om een vork of een mes te buigen bijvoorbeeld. Je op een beeld van iets te focussen totdat wat je verlangt zich in je leven manifesteert, is een andere vorm van magie. Bewuste of onbewuste patronen van emotionele afhankelijkheid in personen of in een groepsgebeuren creëren is een negatieve vorm van magie. Hogere vormen van magie horen bij het gebruik van energie van de innerlijke werelden om iemand te genezen, of een heilige ruimte te creëren waarin het goddelijk toegankelijker wordt.

Eén van de hoogste niveaus van magie is het wakker maken van de goddelijke eenheid die de mensheid gegeven is. Een completer niveau van bewustzijn wordt toegankelijk gemaakt voor gewoon bewustzijn. Een sluier wordt opgelicht om de mensheid te helpen haar ware natuur te herkennen. Deze verschuiving heeft een “rimpel effect” daar een hogere energie een compacter niveau van bewustzijn doordringt. Deel van deze verschuiving is om bepaalde geheimen over creëren, die tot nu toe verborgen zijn, toegankelijk te maken. Net zoals de patronen van creëren wordt de energiestroom van het leven zichtbaar, op die manier wordt ons de toegang verleend hoe met deze energiepatronen te werken. Niet alleen het bewustzijn van eenheid, maar ook andere kennis wordt bekend gemaakt. Een aspect van deze kennis is al aan de oppervlakte gekomen in verschillende gebieden in “energie werk” en psycho-spirituele technieken, maar de beperking van deze huidige kennis is dat deze kennis zich richt op genezing en ontwikkeling van personen. Dit houdt de kennis binnen de parameters van de vorige eeuw, en ontkent zo haar werkelijke potentieel. Werken met energievelen zou de gehele uiterlijke wereld, het hele leven met de dynamische energie van de innerlijke niveaus moeten bezielen. Op het moment dat een individu zich op haar eigen ontwikkeling richt, gaat er een bepaalde magie verloren, bepaalde kleuren kunnen niet door onze gedachtepatronen doordringen.

Wanneer we werken met de magie van het leven, is het essentieel het leven waar te nemen als een voortdurende

beweging van een, van elkaar afhankelijk geheel. Alleen dan kan ons bewustzijn afgestemd raken op de energiepatronen binnen de schepping. Wanneer ons bewustzijn op deze manier afgestemd wordt, zullen we zien hoe met deze dynamische stroom te werken, hoe ons bewustzijn de wijze waarop het leven zich manifesteert, beïnvloedt. Onze spirituele techniek bijvoorbeeld is om één van de heilige namen, of een heilige uitdrukkingswijze in de energie van de schepping voordat het zich manifesteert, te griffen. Dit brengt de schepping direct op één lijn met de Schepper en vult de gemanifesteerde wereld vollediger met de energie van Zijn aanwezigheid. Verschillende goddelijke namen kunnen aan verschillende energiepatronen gegeven worden, helpen Zijn kwaliteiten in de wereld te laten stromen. Voor de Soefi kan Zijn belangrijkste naam, Allâh, helpen om heel de schepping met Zijn goddelijk geheel op één lijn te brengen, zowel Zijn immanente als Zijn transcendente natuur.

Magie kan ook de sluiers van de waarneming veranderen, zodat bepaalde goddelijke kwaliteiten – schoonheid, vreugde, grootsheid etc. – zichtbaarder, directer toeganke-lijk binnen onze eigen ervaring kunnen worden. De innerlijke en uiterlijke werelden op deze manier op één lijn brengen, kan het de mens mogelijk maken om duidelijker toegang te hebben tot haar hogere natuur, en zo haar hogere doel directer uitvoeren. Het zal ook mogelijk worden de energie en de betekenis van de innerlijke wereld vrijer te laten stromen in het dagelijkse leven. De innerlijke wereld kan dan in uiterlijke gebeurtenissen, die directer ons hogere doel belichamen, manifest worden, en kan ook ons vermogen beïnvloeden, om de tekenen van het leven, de manier waarop de uiterlijke wereld zich weerspiegelt, te lezen en ons doel bewust maken.

Magie kan ons helpen om de patronen van het leven duidelijker te zien en ons tonen hoe met deze patronen te werken. Terwijl het werk in de uiterlijke wereld gewoonlijk fysieke of mentale inspanning inhoudt, vraagt het werk in de innerlijke wereld bewustzijn en aandacht. Meditatie en

andere spirituele oefeningen helpen ons deze capaciteiten te ontwikkelen, ons bewustzijn te openen en een gerichte aandacht te behouden.

Net zoals we met energieblokkades in ons lichaam of onze psyche werken, kunnen we leren werken met de energieblokkades in onze werkplek of groep. Spirituele gemeenschappen bijvoorbeeld raken vaak verstrikt wanneer collectieve schaduwgebeuren de stroom van toewijding blokkeren en twijfel scheppen. Er is een manier om met deze blokkades te werken op de innerlijke niveaus voordat ze het welzijn van de gemeenschap en haar spirituele integriteit beïnvloeden. Soms moeten er een paar woorden gezegd worden, niet gericht op “problemen oplossen” maar op een subtielere manier de stroom vrij maken. Dit kan ook met muziek of beweging gedaan worden. Soms is bedrieger-energie, zoals verbeeld in de Soefi figuur Nasruddin, die plezier brengt en een situatie op zijn kop zet, het meest effectief. Voor de Soefi wordt dergelijke werk nooit opgelegd – mensen worden altijd vrij gelaten in de duisternis van hun eigen ontevredenheid te leven – maar er zijn veel verschillende manieren om een potentieel probleem te ontwarren en liefde en verlangen vrijer te laten stromen.

Als we alleen de uiterlijke wereld zien, merken we moeilijkheden niet op voordat ze zich voordoen. Als de innerlijke wereld meer zichtbaar wordt, kunnen we de krachtvelden zien die gebeurtenissen creëren en kunnen we deze op een subtielere manier met liefde en aandacht veranderen. Dan kunnen gebeurtenissen te voorschijn komen met hun maximaal heilzaam potentieel, en kunnen bepaalde gevaren ontweken of verminderd worden. Vanuit een uiterlijk perspectief kan dit als magie lijken maar het is zo simpel als een probleem in een auto verhelpen voordat zij kapot gaat. Een waarschuwingslampje op het dashboard of een vreemd geluid maakt de aandachtige rijder alert, en op eenzelfde manier kan je opmerkzaam worden voor de tekenen van het leven. Wanneer we deze tekenen in zowel de inner-

lijke als de uiterlijke wereld gadeslaan, merken we wanneer er iets onze aandacht nodig heeft.

Dit werk, de tekenen van het leven gadeslaan, kan gedaan worden door aandacht voor uiterlijke gebeurtenissen en gelijktijdigheden, en ook in dromen, intuïties, subtiële gevoelens en ervaringen in meditatie. Door de eeuwen heen waren dit de instrumenten van zieners en sjamanen. Maar ons wordt ook een directere manier gegeven, om energiepatronen van nieuw leven te zien. Een nieuwe hoeveelheid kennis wordt voor ons beschikbaar gemaakt. Hoe we deze kennis en het niveau van kennis waartoe ons toegang verleend wordt, benaderen, zal de manier bepalen hoe zij gebruikt kan worden. Als we haar gebruiken vanuit het perspectief van onze persoonlijke behoefte, zullen we niet het hele spectrum zien, en zal de kennis gemakkelijk verdraaid worden door ons ego. Maar als onze houding uit dienstbaarheid zonder eigenbelang of uit toewijding tot het goddelijke bestaat, dan zullen verschillende niveaus van kennis ons worden gegeven overeenkomstig onze eigen behoeften. Ons zal getoond worden hoe met de energievelden van het leven te werken ten behoeve van de mensheid overeenkomstig de behoefte van de tijd en de plaats en de mensen. Omdat deze kennis tot eenheid behoort, zal zelfs een eenvoudig lokale situatie heilzaam zijn voor het geheel.

Op het hoogste niveau zal deze kennis werken om de goddelijke eenheid directer, bewuster te manifesteren, zodat de betekenis en de vreugde van het leven toegankelijker zal zijn voor iedereen. Op lagere niveaus is ons al een glimp gegeven van mogelijke ontwikkelingen in technologie en communicatie, maar er zullen ook verschillende manieren van genezen gegeven worden, en over voedsel en energie verdeling, en manieren van educatie die de hele mensheid behelst. We zullen in staat zijn om van onze gefragmenteerde en hebzuchtige cultuur naar een nieuwe tijd te gaan, voorbij onze huidige voorstellingen.

KRACHT EN MAGIE

De energie, die voeding geeft aan alle leven, stroomt door specifieke patronen, zoals hoogspanningsnetten. Deel van het potentieel van de mens is dat ons bewustzijn rechtstreeks afgestemd kan worden op deze patronen, ons toestaat de energie die er door heen stroomt te veranderen en te richten. Dit is een deel van onze magische natuur. Ieder mens, als een microkosmos van de schepping, heeft in haar bewustzijn de blauwdruk van de schepping gegrift, en de menselijke hersenen hebben de mogelijkheid deze blauwdruk binnen te gaan - om rechtstreeks met de scheppingspatronen te werken. Er zijn genoeg verbindingen mogelijk in de menselijk hersenen om de verbindingen van de schepping te weerspiegelen, de onderling afhankelijke stroom van heel het leven. De manier waarop deze verbindingen stromen is onderdeel van de magische kennis van een mens.

Zulke kennis heeft een enorm potentieel aan kracht, zowel positief als negatief. De magiër, hij die geïnitieerd is om deze kennis te gebruiken, kan de energieën van het leven opnieuw richten voor zijn persoonlijk belang. Maar de ingewijde kan ook voor het belang van het geheel werken, deze kracht in dienst van de mensheid gebruiken. Het is een deel van de wet van de schepping dat alles in deze wereld een positieve en een negatieve kant heeft. Positieve en negatieve krachten worden uiteindelijk in evenwicht gebracht. Zij die voor de mensheid werken moeten beide energieën bewust herkennen; anders zal hun werk gemakkelijk ondermijnd worden. Het geheel zien betekent het negatieve accepteren en ook voor het goede werken.

Vele personen die de spirituele potentie hebben om de mensheid te helpen zijn onzeker om in de arena van dit werk te stappen omdat zij weten dat het de confrontatie met de duisternis met zich meebrengt. Er zijn spirituele technieken die iemand af kunnen scheiden van deze krachten, en iemand toestaan de spirituele toewijdingen onaangetast te vervolgen. Deze technieken isoleren de beoefenaar echter

ook van de stroom van het leven en verhindert haar deelname aan het werk dat gedaan moet worden.

Betrokkenheid in deze wereld betekent de kracht claimen die nodig is voor het werk, en dit sluit in de krachten van de duisternis confronteren. Net zoals een persoon haar eigen duisternis moet aangaan om haar werkelijke kracht te claimen, moet de mensheid ook deze confrontatie op het wereld toneel aangaan. Dat is één van de redenen waarom spirituele, geëngageerde mensen op het marktplein nodig zijn, in de wereld van commercie waar zo veel van onze huidige kracht is samengebonden. Juist hier heeft men toegang tot de patronen van kracht die zo veel van de bronnen van onze wereld in banen leiden. Alleen wanneer men toegang tot deze patronen heeft, kunnen ze op een subtiele wijze veranderd worden om licht en plezier te brengen waar op dit moment alleen hebzucht, verlangen, en ontbering is.

Dit is geen werk voor bangeriken of voor hen die bang zijn om een fout te maken. De gevaren van kracht zijn duidelijk, haar mogelijkheden om corrupt te worden echt zorgwekkend. Maar de deskundige is getraind om altijd waakzaam te zijn, aandachtig te zijn voor de waarschuwingstekens die er in overvloed zijn. En de kracht van liefde en toewijding kunnen ons gemakkelijk bevrijden van de krachten die ons corrupt kunnen maken. Het is een uitdaging van deze tijd om te werken met het elektriciteitsnet dat middenin de wereld is.

Wanneer we participeren in het leven in dienst van de Ene, zal de wijze waarop met dit elektriciteitsnet in dienst van de eenheid te werken, zichzelf bekend maken. Dit elektriciteitsnet zelf is een uitdrukking van eenheid omdat hierdoor alles tezamen wordt verbonden op dezelfde manier waarop internet een kwaliteit van eenheid heeft – iedereen kan aangesloten zijn op een wereldwijd netwerk. Wanneer er genoeg mensen bewust afgestemd zijn op dit elektriciteitsnet van creëren, zal het levend worden met een gelijkgeschakeld bewustzijn dat instinctief reageren kan op de behoefte van het moment – energie zal rechtstreeks stromen

waar het nodig is. Het is van het allergrootste belang dat als dit elektriciteitsnet in werking treedt dat het het stempel draagt van de naam van God, zodat zij levend wordt met het stempel van Zijn naam, met een rechtstreeks levend verbond met de Schepper. Dan zal de energiestructuur van de toekomst levend zijn met het bewustzijn van Zijn aanwezigheid en het goddelijke zal op een nieuwe manier manifest worden. Zijn eenheid zal zichtbaar worden niet alleen voor ingewijden maar voor allen die zich tot Hem wenden.

DE SUBTANTIE VAN *SIRR*

In het hart van de schepping is een as van licht en liefde. Binnen deze as van liefde staan de Vrienden van God, versmolten met hun Geliefde, werkend voor de wereld. En precies in het midden staat de *qutb*, of de pool van de tijd, de meester van de Vrienden van God. Omdat zij één zijn met God, zijn zij ook één met de gehele schepping, en staan toch apart, gescheiden van de draaiende dans van *maya*. Niet aangesloten, zijn zij in staat om te zien waar Zijn liefde en kracht moet stromen, waar Zijn majesteit en schoonheid bekend gemaakt moeten worden – Hij is Eén en dus wordt dit werk in een staat van eenheid gedaan. Het behoort niet tot de dynamiek van oorzaak en gevolg of verleden en toekomst, maar tot de behoefte van het moment. De Vrienden van God zijn aanwezig waar ze nodig zijn. Op de innerlijke niveaus werkend zijn zij niet gebonden aan de beperkingen van de fysieke ruimte. En toch omdat zij levende mensen zijn met fysieke lichamen, kunnen zij ook alle niveaus van de schepping omarmen. Dit maakt het de energie van de Geliefde mogelijk om door alle niveaus van manifestatie te komen.

De as van liefde draait op een heel hoge frequentie, en de Vrienden van God zijn dynamisch afgestemd op dit draaien. Door hun draaien wordt er een net van licht en liefde in de wereld gesponnen. Op deze manier creëert de as

van liefde een net door de hele wereld, door alle niveaus van de schepping. Door dit net van licht en liefde wordt de wereld gevoed door een rechtstreekse toegang tot de liefde, die niet verdraaid is door de patronen van illusie. De liefde is aanwezig door de hele schepping; het is de substantie van ieder atoom. Toch kent deze substantie van liefde haar eigen betekenis of potentie niet – het is niet geladen met goddelijk bewustzijn. De Vrienden van God brengen een liefde, volledig geladen met goddelijk bewustzijn, in de wereld.

Liefde die geladen is met goddelijk bewustzijn heeft de potentie de mens te wekken tot haar werkelijke natuur en doel. De Vrienden van God zijn hier in dienst van dit werk. Zij hebben de mogelijkheid om een eigenschap van goddelijk bewustzijn, *sirr*, het weefsel van licht dat de mens voedt, te bezielen. Zij kunnen ook dit net van licht sturen waar nodig is. Spirituele tradities worden gebruikt om te helpen deze kennis in het leven te brengen, in de harten van hen die Hem zoeken. Dit is waarom “overgang” en “opvolging” (de rechtstreekse verbinding van leraar tot leraar) zo belangrijk is, daar het door deze levende verbinding is dat de energie van goddelijk bewustzijn, *sirr*, gegeven wordt. Zonder deze verbinding blijft de energie van *sirr* op de innerlijke niveaus en dringen niet door alle niveaus heen. Dan wordt een essentieel deel van het proces niet geleefd; een eigenschap van goddelijk bewustzijn dat tot het fysieke niveau behoort, komt niet tot leven.

In iedere generatie heeft de kwaliteit van goddelijke kennis, wanneer Hij Zichzelf in een nieuwe vorm onthult, een andere vibratie. Nieuwe wijn kan niet in oude flessen gedaan worden: de goddelijke substantie *sirr* moet in elke tijd net een beetje anders gegeven worden. In deze tijd moet zij bewust gemaakt worden. De goddelijke liefde moet bekend zijn. In een eerder tijdperk werd zij van hart tot hart gegeven, van ziel tot ziel, zonder bewuste kennis – zij werd geheim gehouden. Zelfs het woord *sirr* betekent “geheim.” Maar nu moet zij bekend gemaakt worden; anders kan zij haar werk niet doen.

Het net van licht, dat het hoogste energiepatroon in de wereld is, moet bekend gemaakt worden. Anders kan de mensheid niet de volgende stap in haar evolutie zetten. Om haar zichtbaar te maken, wordt er een bepaalde energie, of kwaliteit magie gebruikt. Magie maakt de onzichtbare wereld zichtbaar. Het net van licht dat door de harten van hen die Hem liefhebben loopt, wordt geladen met een kwaliteit energie, die de innerlijke en uiterlijke werelden tezamen brengt, en zo bekend laat worden wat tot dusver een verborgen geheim was.

Spirituele tradities en esoterische groepen, zij die in dienst van God zijn, zijn vanaf het begin der tijden gebruikt om Zijn liefde en wijsheid in de wereld te brengen. Als onderdeel van dit werk staan veel van deze groepen zichzelf, en sommige van hun oefeningen, toe om openlijk bekend te worden. Vele geheimen worden toegankelijk gemaakt. Deze verschillende wegen werken ook op een nieuwe manier samen. Dit gebeurt eerst op de innerlijke niveaus, terwijl de energieën van de verschillende wegen samengebundeld worden. Maar dit samenkomen begint bewustzijn te doordringen, bekend te worden op het uiterlijke niveau. De “Interkerkelijke” beweging kan als een aspect van dit werk gezien worden, maar er vindt een dynamischere gebeurtenis plaats dan alleen deze beweging.

Een levende spirituele traditie is een stroom van goddelijke energie, en daar verschillende tradities zowel op het innerlijk als het uiterlijk niveau samenkomen, vloeien deze stromen sneller en smelten ook samen in eenheid. In eenheid verliezen ze hun individuele eigenschap, de speciale vibratie of “Noot” die tot hun pad hoort, niet. Deze noot wordt veeleer versterkt, waarneembaarder en toegankelijker gemaakt. En tegelijkertijd zingt ieder pad het lied van goddelijke eenheid. Dit samenkomen van spirituele wegen maakt het Zijn verborgen eenheid mogelijk zichtbaarder te worden, en hiermee komt de kennis van hoe eenheid werkt in de wereld.

De energie van eenheid is gestempeld met het inzicht van hoe eenheid werkt. Alleen door het herkennen van de energie van eenheid zelf kunnen we leren hoe ermee te werken. Daarom wordt het geheim *sirr* bekend gemaakt, omdat deze substantie van goddelijk bewustzijn Zijn eenheid zichtbaar maakt. Zonder de kennis van *sirr* zal ons inzicht in de energiepatronen van het leven en het doel ervan gefragmenteerd blijven. Het hart van de wereld zal de goddelijk naam die het wezen van de mens is niet onthullen.

Vanuit de as van de liefde, vanuit het hart van de Vrienden van God, wordt, om met dit werk te helpen, een nieuwe eigenschap of frequentie van liefde vrijgemaakt, en aan de wereld gegeven. Dit is een liefde *geladen met goddelijk bewustzijn*. Het is al vrij gemaakt in de wereld en begint haar werk om spirituele wegen tezamen te brengen en een nieuw gebeuren van eenheid te wekken. Liefde en kennis worden op een nieuwe manier samen gebracht, zodat we directer toegang tot deze kennis, die we in ons hart en onze ziel dragen, hebben.

HET INNERLIJKE EN UITERLIJKE VERENIGEN

Onderdeel van het werk van de minnaars van God is om de innerlijke en uiterlijke werelden tezamen te weven, zodat het innerlijke zichtbaar kan worden, zodat wat in het boek van liefde is geschreven bekend kan worden. De werelden worden tezamen geweven met de substantie van hun harten, omdat dit de manier is waarop minnaars hun werk verrichten: zij geven van hun eigen essentie. Als de werelden tezamen geweven zijn, kan de kennis van liefde en de geheimen van eenheid vrijer stromen, niet verengd door het onderscheid tussen binnen en buiten.

Er zijn krachten die zich tegen dit werk verzetten, die niet willen dat dergelijke kennis vrij wordt gegeven. Deze krachten proberen de werelden gescheiden te houden, de stroom van liefde en kennis tegen te houden. Zij willen dat

we doorgaan met onze patronen van eigenbelang, die door hun aard zelf ons gescheiden houdt. Zij willen niet dat de geheimen van het leven vrij beschikbaar worden voor iemand die zich afwendt van zichzelf, want dan kan er geen kopen en verkopen van spirituele zaken meer zijn.

Het werk van de werelden tezamen brengen is al aan de gang; het meest moeilijke en gevaarlijkste deel van dit proces is al gedaan. Het kan niet herzien worden. De betekenis van eenheid begint door de scheuren van onze verdedigingen heen te sijpelen. Het werk van nu bestaat uit dit beschikbaar maken, het te helpen stromen door het net van licht en liefde. Om dit werk gemakkelijker te maken, worden de harten van vele spirituele reizigers met elkaar verbonden, omdat liefde sneller stroomt door open harten van de minnaars van God.

Terwijl de liefde door hun hart stroomt, neemt zij de kennis van eenheid mee. Deze kennis is gegrift in hun hart, van waaruit zij in het bewustzijn kan komen. Met de kennis van eenheid komt het inzicht van het werk dat ieder van ons moet doen, hoe we het beste deel kunnen nemen aan deze wonderbaarlijke openbaring. Terwijl we deelnemen wordt deze kennis toegankelijk gemaakt voor ons – hoe meer we deelnemen, des te completer is de kennis die wordt gegeven. Dit is een deel van de wijze waarop eenheid in de wereld werkt. In het begin krijgen we slechts een hint, een intuïtie. We weten niet dat deze hint is als een zaadje, dat in zich een blauwdruk bevat van ons werk. Maar als we deze hint leven, als het innerlijke deel wordt van ons dagelijks leven, wordt de blauwdruk geleidelijk aan toegankelijker, haar details zichtbaarder. Als het niet geleefd wordt droogt het zaad op, worden haar mogelijkheden niet gerealiseerd, en de kennis van eenheid verbleekt.

Het innerlijke kan alleen haar betekenis vollediger onthullen wanneer het in het dagelijkse leven geleefd wordt. De uiterlijk wereld geeft haar kleur en substantie, maakt haar echt. En alleen wanneer iets echt wordt kunnen we haar werkelijke doel begrijpen: wat het voor ons betekent.

De combinatie van het innerlijk en uiterlijk brengt de geheimen van het leven in werking. Deze geheimen wachten om geleefd te worden, om levend te worden. Maar zij hebben onze volledige deelname nodig. Alleen dan kunnen zij floreren, bloeien en vruchten dragen. Daarom moet de innerlijke kennis van eenheid geleefd worden op het marktplein. Alleen dan kan zij in werking treden en kan haar wijsheid en vreugde bloeien. Alleen dan kan haar ware potentieel gerealiseerd worden.

In voorbije eeuwen werden het innerlijke en uiterlijk gescheiden gehouden. De wijsheid van het innerlijk sijpelde langzaam naar buiten. Er bleef veel kennis in de innerlijke wereld, alleen voor ingewijden toegankelijk, zij die zich van de wereld af konden wenden. Nu moeten het innerlijk en uiterlijk samenkomen: het kind van de toekomst, het bewustzijn van de nieuwe tijd kan alleen uit hun vereniging geboren worden. Wanneer de werelden gescheiden gehouden worden, kan alleen bepaalde energie de overgang van het innerlijk naar het uiterlijk maken. Wanneer het innerlijk en uiterlijk verenigd worden, kan er veel meer energie en kennis tussen beiden stromen. Ons innerlijk potentieel kan toegankelijker worden; we kunnen onze goddelijke natuur gemakkelijker leven. En er kunnen veel verschillende energieën die ons kunnen helpen met onze evolutie, in ons leven stromen. Er wacht ons zo veel magie. Het goddelijke heeft zo veel manieren Zichzelf te onthullen, ons te helpen kennen wie we werkelijk zijn, waarom we hier zijn.

DE WERELD WACHT

Het hart van de wereld ontwaakt en begint te zingen. Haar lied, zoals de hele schepping, prijst God, Zijn majesteit en schoonheid, het wonder van Zijn wereld. Als dit lied door de wereld gehoord gaat worden, zullen vele dingen werkelijkheid worden en tot ontplooiing komen. De engelen zullen het horen en ook de harten van de mensen. Dit lied zal

oude herinneringen wakker maken die al eeuwenlang sluimeren. Magie zal tot leven komen, de magie die ons op onze eigen manier aanspreekt, ons bij onze echte naam roept. Magie zal ons ook helpen het wonder te zien dat heel het leven doordringt. In het licht van deze magie zullen we de tekenen van het leven duidelijker kunnen zien en hun betekenis begrijpen.

De wachtters van de liefde zijn altijd met ons, beschermen ons. Tegelijkertijd zullen we onze eigen strijd moeten leveren, verleidingen vermijden. Deze wereld is nog steeds een glinstering van *maya*, zelfs wanneer het Zijn eenheid duidelijker weerspiegelt. Het ego zal blijven met zijn verdraaiingen, zijn machtspatronen en dominantie, zijn angsten voor kwetsbaarheid. Maar de mens heeft nu de gelegenheid om samen te werken, om de natuurlijke eenheid die bij het leven hoort te leven. Magie is nu aanwezig om dit te helpen gebeuren, ons te helpen zien hoe we met elkaar verbonden zijn. Als verschillende niveaus zichtbaarder worden, kunnen we duidelijker zien hoe we verbonden zijn met elkaar, hoe we allen deel zijn van de grote rivier van het leven.

In deze overgangstijd zijn er veel gevaren, en hoe we nu leven zal vele komende generaties beïnvloeden. De magie die ons gegeven wordt staat ons meer ingang toe tot onze eigen persoonlijke kracht. En terwijl sommige sluiers tussen de werelden wegvallen, kunnen we gemakkelijker beïnvloed worden door de energieën van de innerlijke werelden, dimensies waar draken en tovenaars echt zijn. Een tijd van mogelijkheden groepeerde de duisternis zowel als het licht – het is altijd aan ons om te kiezen.

Maar in het lied van de wereld zijn de lessen van deze tijd, de wijze waarop we ons kunnen openen voor het onbekende zonder gevangen te worden in de duisternis. Het lied van de ziel van de wereld draagt de geur van Zijn liefde voor ons, een liefde waarin alles sacraal is. Dit lied, dat we ieder op onze eigen manier horen, zal ons leiden, zal ons hart wekken en onze ziel afstemmen. Het is een heel krachtige magie, omdat het ons herinnert aan wie we werkelijk

zijn, dat we de kinderen van het oosten³ zijn die gekomen zijn van een dimensie van licht op licht, om het geheim van de schepping, de wijze waarop Zijn licht in Zijn wereld wordt weerspiegeld te ontdekken. De duisternis is nodig om dit te laten gebeuren, maar we behoren niet tot de duisternis.

Waarom twijfelen we, alsof we wachten op toestemming om in onze eigen toekomst te stappen? De wereld wacht op ons. Zij heeft ons nodig om ons erfdeel te erkennen. Zonder onze totale aanwezigheid en deelname, kunnen de stromen van liefde niet vloeien waar zij nodig zijn, herinneringen aan eenheid kunnen niet gewekt worden. De zaden van de toekomst liggen binnenin ons hart, maar zij hebben ons nodig om ze te leven, en zij hebben de duisternis net zo hard nodig als het licht. We hebben moed nodig om in het duister dat ons omringd, te stappen, de plaats waar macht wordt vastgehouden in de handen van hebzucht. Zij die Hem liefhebben en niets voor zichzelf willen kunnen niet besmet raken, en zij verlangen ernaar dit grote avontuur te leven. Zij zullen toegestaan worden om met de magische krachten van de schepping te werken en de wereld te bezielen met de mystieke kennis van Zijn tegenwoordigheid.

EEN NIEUWE KRACHT IS AANWEZIG

Magie gaat over de immanentie van het goddelijke. Door magie kunnen we de kleuren en de kwaliteit van goddelijke aanwezigheid gaan ervaren, hoe Hij Zichzelf bekend maakt in Zijn wereld. De wereld, uitgehongerd door Zijn afwezigheid, is ziek geworden, sterft aan Zijn afwezigheid. Door het juiste gebruik van magie, kan de wereld zichzelf genezen en weer in werking komen, levend met de kennis van Zijn majesteit en schoonheid, met het wonder van ieder moment.

De priesters van het monotheïsme hebben magie verbannen omdat zij hoort bij de manifestatie van het goddelijke, en hun focus gericht was op Zijn transcendentie.

Wonderen werden toegestaan, maar het bewuste gebruik van de krachten van de innerlijke wereld waren verboden. Onze wereld werd beroofd van veel manieren om Zijn wonder *hier* zichtbaar te maken, om in de uiterlijke wereld de energieën en de kwaliteit van de innerlijke wereld te brengen. We werden nog meer geïsoleerd op het fysieke niveau van bestaan, weg van Zijn aanwezigheid.

Magie hoort tot het vrouwelijke, tot de krachten van manifestatie, tot de manier waarop leven in de wereld komt. Magie kan vele dingen laten gebeuren, en verhindert ons om gevangen te worden in een lineaire en logische wereld. Magie schakelt één licht van Zijn liefde aan, in een heel spectrum van kleur, in een wilde caleidoscoop van mogelijkheden. Magie is de hartenklop van de wereld, terwijl elk moment pulseert met de ontmoeting van het gekende en het ongekende, het zichtbare en het onzichtbare. Door magie worden duizenden dingen werkelijk, weerspiegelen Zijn eenheid op ontelbare manieren. Zonder magie is het leven enkel een bestaan.

We hebben de behoefte aan magie geprojecteerd op wetenschap en technologie en haar kracht aan Hollywood gegeven. Magie is eerder een industrie geworden dan een feest. We worden vaker gemanipuleerd dan tot leven gebracht. In plaats van ons een smaak te geven van de geheimen van de schepping, een glimp van de schoonheid van bekendmaking, presenteert zij ons met weer een andere sluier van illusie. We hebben een idee over magie gecreëerd, die ons eerder gevangen zet in onze fantasie dan onze ogen opent voor Zijn oneindige mysterie. Echte magie wijst altijd naar wat verborgen is, naar Zijn ongedefinieerde natuur,

Wetenschap heeft onze ogen geopend voor veel van Zijn mysteriën. Maar als een mannelijke, analytische discipline, is zij vaak blind voor het spectrum van relaties, voor de symfonie van onderlinge verbindingen die altijd aanwezig is. En zij heeft onze aandacht gericht op de fysieke wereld, onze toegang tot de onzichtbare rijken beperkend.

Mannelijk en vrouwelijk, het uiterlijke en innerlijke, moeten samen gebracht worden. We moeten veeleer het onbekende omarmen dan het trachten te controleren.

Mystici en minnaars van God kennen de krachten voorbij de fysieke wereld al lang. Zij hebben hun hart laten branden door een onzichtbaar vuur, hun wereld steeds weer ondersteboven gekeerd. Zij zijn verleid en misleid door een onbekende Geliefde, dwazen geworden door hun liefhebben. Hun innerlijk oog heeft een dimensie van licht en een duizelingwekkende duisternis gezien. Middenin in de wereld leven zij in zowel het zichtbare als het onzichtbare, en zij brengen de zoete geur van het onbekende in het dagelijkse leven. Zij hebben de sleutel naar de innerlijke werelden en kennen de mysteriën die geschreven zijn in het hart van de mens.

En nu is er een nieuwe kracht beschikbaar gemaakt, die krachtiger is dan daarvoor. Zij kan de innerlijke deuren openen van duisternis en licht, kan de echte kleuren van de schepping zichtbaar maken. Zij die Hem liefhebben worden toegang tot deze kracht gegeven, en worden gevraagd om haar te gebruiken voor Zijn heil. Zij heeft de mogelijkheid om de hele wereld te verlossen, de puin en de verontreiniging die haar schoonheid bedekken op te ruimen. Het hart van de wereld is ontwaakt en vraagt hulp, niet alleen op de innerlijke niveaus maar te midden van het leven. Wanneer we onszelf aan het leven voor Zijn belang geven, in het belang van Zijn liefde voor ons, zal deze kracht aanwezig zijn en zal haar magie gaan werken.

Verbeeldingskracht

De menselijke verbeelding: het tijdelijke afwerpen
Opdat het eeuwige gevestigd moge worden.

William Blake

PARTICIPEREN IN HET ARCHETYPISCHE RIJK

De verbeelding is een krachtig middel om de innerlijke wereld binnen te gaan en ermee te werken. Door de faculteit van de verbeelding kan men zich bewegen van de wereld van de zintuigen naar een inwendige dimensie, het symbolische rijk van de ziel. Maar we hebben dit hogere potentieel van de verbeelding vergeten omdat onze wereld zich zo totaal richt op de wereld van de zintuigen en het abstracte domein van het denken.

Het werken met de innerlijke wereld eist van ons om het hogere doel van de verbeelding te herstellen en te begrijpen hoe zij werkt. Maar eerst is het noodzakelijk om te accepteren dat er verschillende werkelijkheidsniveaus zijn, die verschillende kenmerken hebben. We worden omringd door de fysieke wereld van de zintuigen, en toch hebben we in onze dromen een open ingang naar het rijk van de ziel, dat een wereld van archetypische beelden is. Van oudsher was de symbolische kunst een middel om de schoonheid en de verschrikking van deze wereld van goden uit te drukken, ofschoon kunst de laatste jaren meer gebruikt wordt om de wereld van het persoonlijke bewustzijn te exploreren, die de oneindige eigenschap van de ziel mist.

Het archetypische rijk van de ziel is niet de enige innerlijke dimensie. Er zijn vele verschillende niveaus van de werkelijkheid, die tot verschillende faculteiten toegang ge-

ven. Het innerlijke niveau van het Zelf (in het Sanskriet bekend als *atmic* niveau) wordt aanvankelijk onthuld door genade. Later kan je er binnengaan door pure liefde of puur bewustzijn, *Bodhi*. In dit rijk bestaat de essentie van alle dingen ongestoord. Het is een rijk van *licht op licht*, waarin het licht van de Schepper en het geschapene versmolten zijn. Door dit werkelijkheidsniveau te ervaren, ontdekken we onze eigen ware aard, “het gezicht dat we hadden voor we geboren werden.”

Voorbij het rijk van het Zelf zijn niveaus van niet-zijn, de verbijsterende duisternis, die de geheimen bevat van ons niet-bestaan. Op het Soefi pad worden deze niveaus bereikt door te versmelten met de *sjeik*, die versmolten is met God. De *sjeik* is iemand die leeg gemaakt is, wiens innerlijke wezen is opgelost – hij draait rond in de draaikolk van het niets. Het rijk van het Zelf, dat puur zijn is, en de latere dimensies van niet-zijn kunnen niet door de verbeelding worden binnen gegaan.

De archetypische wereld, of de wereld der goden, is de tussenliggende dimensie tussen de fysieke wereld van de zintuigen en het niveau van het Zelf. Carl Jung benadrukt het belang van deze beeldenwereld, beschrijft het archetypische rijk en haar collectieve psychologie als “de krachtige factor, de factor die ons hele leven verandert, die de oppervlakte van onze gekende wereld verandert, die geschiedenis schrijft.”² Wanneer we dit rijk binnengaan, stappen we af van de gecontroleerde en voorspelbare wereld van onze eigen zintuigen en beginnen ons vertrouwd te maken met het onbekende, het onvoorspelbare. In de archetypische wereld openen we onszelf voor rijkere ervaringen en diepere betekenissen, verkrijgen een groter inzicht over wie we zijn en de wereld waarin we leven. De archetypische wereld bereidt ons ook voor, en helpt ons de lumineuze dimensie van het Zelf binnen te gaan.

Jung begreep dat de verbeelding functioneert als een middel om de innerlijke symbolische wereld te ervaren. Hij ontwikkelde ook een techniek van “actieve verbeelding” om

haar bewust te exploreren. In tegenstelling tot de droomtoestand waarin de symbolische wereld alleen op het onbewuste niveau ervaren kan worden, ontmoet het individu het verbeelde in “actieve verbeelding” *bewust*, en kan *bewust* participeren met de figuren die de archetypische wereld bewonen.

Jung ontwikkelde “actieve verbeelding” uit zijn eigen persoonlijke ontmoetingen met het collectieve onbewuste, maar hij legde deze techniek vervolgens vast in zijn ontdekking over het gebruik van de verbeelding in alchemie. De alchemisten maakten een belangrijk onderscheid tussen *Imaginatio* en *Phantasia*. In *Imaginatio* participeert de persoon bewust in het verbeeldingsproces, terwijl *Phantasia* alleen maar het ronddraaien van doelloze en vrije fantasieën is. Alchemisten gebruikten *Imaginatio* in het transformatieve werk als een middel om een persoon voorbij zijn grenzen te leiden en zijn horizons van zijn uit te breiden.

Fantasie of dagdromen is een passief proces, zoals plaatjes kijken op het scherm. Daartegenover eist een ontmoeting met de archetypische wereld dat de persoon bewust deel neemt aan het innerlijke drama, dat een volledig gevoelde ervaring moet zijn. Jung gebruikt Parsifal als voorbeeld. Nog maar een jongen vond Parsifal de wensdroomkoning, maar “vergat de vitale vraag te stellen omdat hij zich niet bewust was van zijn participatie in de gebeurtenis.” Het wensdroomkasteel verdwijnt, en Parsifal vond de graal pas toen hij jaren later terugkeerde.

Henri Corbin, een Islamkenner en volger van Jung, herkende een vergelijkbaar gebruik van de verbeelding in het Soefisme van Ibn’Arabî. Ibn’Arabî zag de wereld van de verbeelding als een brug of “tussengebied tussen de wereld van Mysterie (*âlam al-ghayb*) en de zichtbare wereld (*‘âlam al shahâdat*).”³ Door de verbeelding hebben we toegang tot een tussengebied, de symbolische wereld, die Corbin beschrijft als de *mundis imaginalis*, waarvan de beelden corresponderen met “een fundamentele psychische structuur.”⁴ Het gebruik van de verbeelding in deze traditie verschaft de

symbolische essentie een materiele vorm, om waargenomen te worden zoals het in de wereld van het Mysterie bestaat, de innerlijke en uiterlijke werelden verenigend. Corbin benadrukt dat de wereld van de verbeelding een objectieve werkelijkheid is. Zoals Jung, begreep hij de mogelijkheid in deze ongewone wereld van een collectief inzicht, van algemene waarneming.

Er is ook een dimensie van dit symbolische rijk, waar specifieke energieën of beelden nog gevormd moeten worden. Deze dimensie is opgebouwd uit archetypische energieën voorafgaand aan personificatie, voordat zij als goden, godinnen of andere figuren verbeeld worden. Hier bestaan deze energieën als vloeiende patronen met specifieke eigenschappen.

In onze fysieke wereld zijn we gewend aan verschil door afscheiding. In de archetypische wereld “is één ding nooit één ding” en zijn de lijnen van afscheiding minder duidelijk. Onze dromen en onze creativiteit portretteert deze meer vloeiende, amorfte werkelijkheid, waarin beelden veranderen, verschuiven en zich ontwikkelen. Zelfs het concept van verschillende rijken van bestaan suggereren een lineair, hiërarchisch beeld, terwijl al deze verschillende niveaus elkaar wederzijds doordringen, allemaal een uitdrukking zijnde van dezelfde oereenheid. Hoe dichter men bij het rijk van het Zelf komt, des te vollediger deze eenheid zichtbaar is.

DE ARCHETYPISCHE WERELD HELEN

Het gebruik van de verbeeldingskracht om de innerlijke wereld binnen te gaan en ermee te werken is ook het domein van de sjamaan. Sjamanen worden geleerd hoe de innerlijke wereld binnen te gaan, zij gaan vaak op een sjamaanreis waar zij krachtdieren en andere spirituele helpers ontmoeten. Zij helen door anderen te helpen hun eigen krachtdier of spirituele gidsen te vinden, die hen weer ver-

binden met de energieën van het archetypische rijk. Krachtdieren en andere sjamanen wezens zijn levende beelden waardoor de betekenis en de energie van de archetypische wereld toegankelijk gemaakt wordt. Deze wezens zijn transformatoren van psychische energie, staan ons toe om de energieën van de innerlijke wereld binnen te gaan, terwijl ze ons beschermen tegen hun oorspronkelijke, ongedifferentieerde kracht. Zij hebben een functie die vergelijkbaar is met de symbolen van een religie, zoals het voorbeeld van de wijn en de kelk uit de Katholieke Kerk, waar het bloed van Christus een gewoon mens kan voeden.

De sjamaan is altijd in dienst van de groep, voor het welzijn van anderen, en ook voor de goden zelf. Om in de rijken te werken moeten we hun voorbeeld volgen. Als we deze archetypische energieën benaderen vanuit het perspectief van ons individueel welzijn, zullen we slechts een fragment van het geheel zien, en ons verbeeldingsvermogen zal gevangen blijven. Als we onze aandacht van ons individuele zelf terzijde kunnen schuiven, zal onze verbeelding haar deuren openen en zullen we het hele spectrum gaan zien: de psychische structuur van het leven. En door het juiste gebruik van de verbeelding kunnen we leren met deze archetypische energieën te werken, om onze hele cultuur opnieuw met haar oorspronkelijke kracht te verbinden. Dan kan het echte genezen beginnen.

Door onze actieve verbeelding, kunnen we over de bewoners van het archetypische rijk leren, hun verdriet en vreugde, hun potentieel en problemen. Maar al te vaak ontdekken we dat ze op ons gewacht hebben om met ons te spreken, om hun wijsheid en kracht te delen. Niet in staat om rechtsstreek door onze wereld te trekken, hebben zij ons nodig, om bewust naar hun toe te komen en met hen te praten. Dan verwelkomen ze ons als broeders en zusters, minnaars en vrienden. Zij hebben ons nodig om inzicht te verkrijgen in de problemen die onze afwijzing veroorzaakt heeft, hoe we de tempels van de innerlijke wereld ontheiligd hebben, en hun bewoners schade berokkend hebben.

Vele nieuwe spirituele lessen laten ons zien hoe archetypische figuren ons kunnen helpen om weer een verbinding te leggen met de vergeten innerlijke wereld en met de goden en de godinnen die daar verblijven, om ons in staat te stellen van onze verslavingen te genezen, en om een heilige dimensie in ons leven te brengen. Maar we zijn blind voor de behoefte die de archetypen hebben. Al honderden jaren beslist onze cultuur dat de archetypische wereld niet bestaat, en zo'n afwijzing heeft voor veel pijn voor de archetypen gezorgd. Met name het archetypische vrouwelijke is ernstig verwond, en verschijnt vaak als een vrouw verblind door tranen en verdriet. De archetypische wereld heeft onze hulp nodig. Zij wacht om getransformeerd te worden. Zonlicht en plezier moeten terugkeren naar de symbolische wereld. En zij heeft de participatie van individueel bewustzijn nodig om dit te laten gebeuren. We kunnen het zaad van de vreugde naar dit land dat we dor gemaakt hebben brengen.

Door onze bewuste participatie in de innerlijke wereld, kunnen de tempels van de verbeelding herbouwd worden, de heilige natuur van onze ziel weer ingesteld worden. De archetypische figuren kunnen ons tonen wat we moeten doen. Zoals planeten in hun vastgestelde baan draaien, kunnen deze oorspronkelijke krachten zich niet vrij in hun innerlijke wereld bewegen, zij kunnen zich niet met hun eigen bron van genezing verbinden. Zij hebben ons nodig, want als onze motieven zuiver zijn, kunnen we vrij in de imaginaire wereld reizen. We kunnen het verloren kind van een moeder vinden, of een genezend kruid voor een vergiftigde ridder. Als we hen met respect benaderen, zullen zij ons de wijsheid en het inzicht geven die we nodig hebben voor dit werk. Zij zullen ons tonen hoe we in hun wereld moeten reizen, ons een magisch zwaard voor kracht en onderscheidingsvermogen geven, een onzichtbare mantel ter bescherming, een kristallen bol van licht voor wijsheid.

MET DE INNERLIJKE WERELD WERKEN

Het werken met de energiepatronen van het leven is slechts een andere kijk op het werken met archetypische figuren. Vanuit de persoonlijke psyche gezien, zijn deze archetypische energieën gesymboliseerd. Maar vanuit een meer onpersoonlijke kijk, kunnen deze energieën de vorm aannemen van dynamische patronen. Met deze energiepatronen werken vereist eerst dat we erkennen dat ze bestaan en daarna ze met onze verbeelding zoeken. Wanneer we eenmaal onze aandacht naar de innerlijke wereld richten, zal de levende energie van dat rijk vorm aannemen om ons te ontmoeten. De vormen kunnen per persoon verschillen, afhankelijk van de eigenschappen van de persoon of de behoefte van het moment. Ze verschijnen vaak eerst vaag, komen te voorschijn en lossen weer op. Net zoals het droomkasteel vaak verborgen is door flarden mist en damp, komt de innerlijke wereld tot ons verhuld door ons rationele zelf. Daarna, wanneer onze aandacht er naar toe getrokken is, wordt de dansende structuur van het leven zichtbaarder, duidelijker.

Deze levenspatronen in ons hoofd vasthoudend, beginnen we er een dialoog mee te voeren. Zij zijn een levend gebeuren en reageren op onze bewuste aandacht. Door deze wisselwerking onthullen zij hun betekenis, hun behoeften en de wijze waarop wij hen van dienst kunnen zijn. Deze kennis is in de energiestructuur zelf gestempeld, maar wordt slechts zichtbaar gemaakt door onze individuele participatie.

De archetypische wereld is alleen door het individu toegankelijk – we kunnen haar alleen rechtstreeks in onszelf ervaren. En omdat de archetypische dimensie onze eigen uniek individuele natuur helpt uitdrukken en manifesteren, zal voor ieder van ons de betekenis en de aard van onze deelname enigszins verschillend zijn.

Door de kracht van de verbeelding kunnen we met de energiestructuur van het leven werken en helpen de onba-

lans die door de eeuwen heen opgebouwd is herstellen. Ons bewustzijn heeft het potentieel om haar te deblokken of, indien nodig, de energie opnieuw te richten en hoe meer we met de innerlijke wereld werken, des te meer we afgestemd raken op haar behoeften. Net zoals een genezer gevoelig wordt voor de seintjes en de energiepatronen van het lichaam, kunnen wij gevoelig worden voor de subtiele noden van de innerlijke kern van het leven. De stromen van het leven, het ritme van de schepping gadeslaand, voelen we waar we nodig zijn, waar we geroepen worden te participeren. Er wordt vaak een kwaliteit van aandacht gevraagd; soms gericht, soms meer diffuus. Of we worden gevraagd liefde op een bepaalde plaats te brengen. Soms is het volgen van de richting van de energiestroom alleen maar nodig; of moeten we een verbinding tussen energiedraden maken, deze verbinding in onze verbeelding vasthouden totdat het werk klaar is. Sommige draden moeten tezamen geweven worden die een nieuwe structuur maken.

Energiepatronen hebben verschillende vormen. Sommige zijn als Keltische knopen, die naar zichzelf terugvloeien, terwijl anderen meer strengen lijken die gescheiden gehouden worden. Er zijn ook krachtplaatsen van waaruit vele koorden lopen, terwijl in andere gebieden de krachtlijnen sporadisch zijn, hun licht diffuus. En er zijn plaatsen van chaos waar geen patronen zichtbaar lijken. Soms is deze chaos dynamischer dan wat dan ook, terwijl het soms als een energieknoop is die ontward moet worden. Sommige energiepatronen pulseren en bewegen, terwijl anderen rustiger lijken, als een diepe, langzaam stromende rivier. En altijd worden we geleid daar waar we nodig zijn, daar waar onze aandacht vereist is.

Terwijl we met de innerlijke wereld werken, reageert zij; een dialoog ontwikkelt zich. De verbindingen en de patronen in onze hersenen kunnen synchroon gaan lopen met de energiepatronen van het leven, en zij kunnen met elkaar praten, tezamen gebracht door ons eigen bewustzijn. Langzaam aan beseffen we dat we de archetypische wereld

in ons hoofd hebben, dat we deel zijn van dezelfde dynamische eenheid. Dit is het moment dat het echte magische werk plaats vindt, als de tussenverbindingen in ons eigen bewustzijn zowel de innerlijke als uiterlijke werelden weer spiegelen. Wij zijn een deel van het leven zoals het zich aandient, dragen met ons geschenk van bewustzijn bij aan de evolutie van het geheel.

HET BOEK VAN HET LEVEN

Archetypische beelden of patronen zijn een blauwdruk van de mensheid, waardoor de levensenergie stroomt die ons zin en betekenis geeft. Terwijl we bewust met de innerlijke wereld werken, dansen individueel en collectief bewustzijn tezamen. De archetypen, de onpersoonlijke krachten die onze bestemming vormen, verwelkomen en omarmen ons individuele zelf. Zij worden onze partner in de stroom van het leven, en vanuit deze vereniging wordt een nieuwe eigenschap van bewustzijn geboren: het kind van de toekomst die weet wat er in het boek van het leven geschreven wordt.

Weten wat er in het boek van het leven geschreven wordt, staat ons toe rechtstreeks met onze eigen bestemming zoals zij geschreven is te werken, niet door de spiegels van verdraaiing. We spenderen zo veel energie aan onnodig inspanningen, proberen dingen te laten plaats vinden, die niet bedoeld zijn. Als we rechtstreeks met onze eigen bestemming kunnen werken, zal onze evolutie versnellen. We zullen in staat zijn om onze aandacht en hulpbronnen te richten waar zij nodig zijn waar zij echt resultaat kunnen boeken. Wanneer ons uiterlijke leven zichtbaarder het stempel van onze bestemming kan reflecteren, zal de uiterlijke wereld ophouden een spiegel van illusies te zijn. In plaats daarvan zal ons leven meer direct naar onze essentie wijzen, en zal zelfs de meest wereldse ervaringen een stempel dragen van de goddelijke betekenis en goddelijke aanwezigheid.

Door onze draad van onze bestemming te volgen, hoe zij in de gebeurtenissen in ons leven geweven is, kunnen we de betekenis van onze ziel opvangen. De ziel zelf leeft door de patronen van onze bestemming, door de kleuren van de dag en haar wet van licht en duisternis. In onze bestemming onthult de ziel zichzelf, niet als een verborgen mysterie maar in de substantie van het leven. En zo wordt de betekenis van materie, van het incarneren van de ziel, bekend gemaakt.

Als het doel van de ziel zichtbaarder wordt, kan haar muziek gehoord worden. En in de muziek van onze ziel is de muziek van de hele wereld, want wij zijn een deel van dit geheel. Onze individuele bestemming is een deel van de bestemming van de wereld. In ons gewone leven kan de diepste betekenis van de wereld gelezen worden; haar bestemming is geschreven in het boek van het leven.

Onze bestemming leven, brengt de twee werelden bij elkaar, de innerlijke en uiterlijke, wat verborgen is en wat onthuld is. Onze bestemming is de gouden draad die het hart van de mensen en het hart van de wereld tezamen houdt. We dragen het hart van de wereld is ons eigen hart, en door onze bestemming te leven voeden we het hart van de wereld. We spreken tot de ziel van de wereld in de taal van het leven, een leven dat het stempel van de goddelijke namen draagt, van Zijn bedoeling. Door onze bestemming te leven schrijven we de namen van God in het boek van het leven. Dit is onderdeel van de bedoeling van de mens, en wanneer we dit doel leven, wordt het leven gewekt voor Zijn schoonheid en Zijn majesteit.

Door onze bestemming te leven brengen we de oorspronkelijke kracht van de eenheid tot leven omdat Zijn eenheid gegrift is in de kern van de ziel. De kracht van Zijn eenheid is nodig in de wereld: zij kan de scheidingen en vervormingen die ons verstrooien, die ons elkaar en onszelf bevechten, helen. Door eenheid kunnen vele dingen onthuld worden, vele dingen kunnen plaats vinden. Het leven van

ieder van ons wacht op het stempel van de ziel om de energie van de eenheid vrij te geven.

DE VERBINDING

Westers denken plaatst het rijk van de ziel binnen de hiërarchische bestaansstructuur, een metafoor die voortkomt uit Plato. Het laagste bestaansniveau is de gevoelswereld, van waaruit je kan opstijgen naar de ideale wereld van “Ideeën” naar “Vormen.” De middenpositie van de ziel, tussen de gevoelswereld en de wereld van “Vormen,” geeft haar de mogelijkheid de verschillende niveaus te verbinden en het geheel binnen de veelheid van de gevoelsuitdrukkingen te zien. Plotinus die deze platonische theorie ontwikkelde zag de ziel ook als middenpositie bekleedend, “wat er na komt is deze wereld en wat ervoor ligt, is de bedoeling van werkelijk zijn.”⁵ Bovendien verbond Plotinus de ziel met de verbeelding. Hij zag dat de gevoelswereld vertaald werd in de beelden van de ziel door de verbeeldende faculteit van de ziel.⁶

Platonische theorie heeft een diepe invloed op het Westerse denken, en ook op de Islamitische mystiek. Ibn’Arabî en de artsfilosoof mysticus Avicenna herkenden de verbeelding als een middel voor visionaire verheffing naar een hoger niveau van werkelijkheid. Als we het gebruik van verbeelding weer moeten claimen, moeten we de eigenschap van haar ziel omarmen en toch boven een hiërarchisch model en haar beeld van omhooggaan, uitstijgen. In de cirkel van eenheid is alles aanwezig. Er is geen boven en onder, geen stijgen en dalen. Dit zijn beelden van het vorige millennium. Alle werkelijkheidsniveaus staan in wisselwerking met elkaar, en het “hoogste” is in ieder van ons aanwezig. De ziel doordringt het lichaam van top tot teen. Iedere cel is doortrokken van Zijn essentie. En tussen de schepingsdeeltjes is de oneindige leegte die de geheimen van niet-zijn dragen.

Het vermogen van de verbeelding is het samenbrengen van de werkelijkheidsniveaus die wij hadden waargenomen als gescheiden, om het innerlijke en uiterlijk te verenigen zodat we in beide werelden met open ogen kunnen leven. We kunnen ons niet langer veroorloven om de werelden gescheiden te houden, omdat de uiterlijke wereld de voeding nodig heeft die alleen van binnenuit kan komen. De verbeelding kan ons voeden met de betekenis van de innerlijke wereld, met haar schoonheid en kracht. En wanneer de twee werelden tezamen beginnen te stromen, wanneer het innerlijk en uiterlijk in ons bewustzijn en ons leven samengaan, kan er iets nieuws tot leven komen. Dit is het kind van de toekomst, geboren uit de *verbinding*, dat het geheim van de Nieuwe Tijd draagt. Het is zowel mannelijk als vrouwelijk, binnen en buiten, boven en onder, geest en materie. Het is in ieder van ons en toch meer dan wij. Het kent de geheimen van de materie en de grootsheid van *licht op licht*.

Wanneer het kind van de toekomst ontwaakt, zullen we onszelf op een andere manier zien. We zullen duidelijker en completer zien waarom we hier zijn. Het zal een nieuwe beschaving scheppen en ons de middelen geven die we nodig hebben om ons in de toekomst te brengen. We zullen onze betoverende natuur terugwinnen, onze kennis over hoe de binnen en buitenwereld tezamen werken. Het zal aan ieder van ons haar eigen verhaal vertellen, onze eigen mythe van hoe het hoort. Er zal een sluier die ons van onszelf gescheiden hield, langzaam en voorzichtig weggehaald worden. En wanneer deze sluier weggehaald is zullen we in staat zijn de dageraad die al aangebroken is, te zien. Dan zullen we in staat zijn om in de zon van ons werkelijke Zelf te lopen. De schoonheid en het verdriet van deze wereld en haar *maya* zal blijven, maar we zullen de betekenis en het doel ervan met grotere helderheid zien.

Dan zullen de krachtvelden van het leven veranderen; de scheppingspatronen zullen zich op een andere manier openen. Nu zijn deze patronen nog stevig samengetrokken. Gedeeltelijk houdt dit onze aandacht gericht op het fysieke

niveau. Wanneer zij opengaan zullen we, wat nu als een lege ruimte verschijnt, zien wat er achter zit. Er zijn zoveel niveaus voor ons verborgen: we zien slechts de bladeren van de grote levensboom.

Het kind van de toekomst wacht om bezield te worden, een belofte die geleefd moet worden. Het zal ons laten zien hoe we deel van het leven zijn, niet slechts als overlevenden, maar als feestvierders. We zijn een deel van een geweldige intimiteit die we schepping noemen, een prachtige, levendige, erotische explosie van sterrenstof en liefde gemaakt. Onze beweging is verbonden met de beweging van de zon en de maan, van de melkweg, van een spin die zijn web spint in de hoek van een kamer of tussen de gras-sprietjes.

Wanneer de innerlijke en uiterlijke werelden tezamen beginnen te dansen, zullen de scheppingspatronen veranderen. Zij zullen met het bewustzijn van de mensheid op een andere manier levend worden. Zij zullen reageren op onze visie: ons helpen de wereld te herscheppen. Als we hen toestaan, kunnen zij ons helpen de schade die wij toegebracht hebben goed te maken, de wateren van hun giftige stoffen te ontdoen, en onze hebzuchtige gedachtevormen te zuiveren. Dan, wanneer de natuurlijke scheppingsbalans hersteld is, kan de beschaving van de volgende eeuw te voorschijn komen.

DE VERBEELDING HERCLAIMEN

Eén van de middelen die ons gegeven is om met dit werk te helpen is het juiste gebruik van de verbeelding. We zijn geconditioneerd om te denken dat de verbeelding slechts tot de innerlijke wereld behoort, en daarom is zij afgedaan als dagdromen of fantasieën. Maar wanneer de innerlijke en uiterlijke wereld verbonden zijn, zal de verbeelding met archetypische vormen en energielijnen werken zodat ze het leven als één geheel ten goede kunnen komen. Wanneer we

dit werk beginnen, zullen oude herinneringen aan de oppervlakte komen, herinneringen die we in ons voorouderlijke zelf dragen, over hoe dit werk gedaan moet worden. We hebben de kennis al die we nodig hebben. Zoals de taal van dromen, is zij in ons, zelfs als ze bijna vergeten is. Deze kennis, deze oude wijze van kennis herclaimen, is één van de eerste stappen die we moeten zetten.

Hoe herclaimen we het juiste gebruik van de verbeelding? Op dezelfde manier zoals we de taal van onze dromen leren. We kijken en luisteren met aandacht. De tekenen zijn allemaal om ons heen. De dageraad is al aangebroken. De eenhoorns die nooit eerder het bos verlaten hebben, zijn aanwezig in de straten van onze stad. Zij gloeien van licht. Kinderen die bij hen horen rijden op hun rug. Waarom zien we ze niet? We hebben vergeten te kijken, maar we denken ook dat zij ergens anders zijn. We verbeelden ons nooit dat ze bij ons kunnen zijn, hier op de hoek van de straat.

Het stof is weggeveegd voor de ingang van de deur die gegraveerd is met de symbolen van de toekomst. Dat werk is al gedaan. Ons werk is de symbolen te lezen, onze eigen toekomst te openbaren. We hebben toestemming gekregen om met de energielijnen van het leven te werken. Wanneer we dit werk beginnen, herkennen we onze plaats als de ingang tussen de werelden. Wij zijn het wonder dat wacht om plaats te vinden. Wij zijn het lied van God.

De Kinderen van het Morgenland

Er is iets belangrijker dan wijs te zijn, en dat is om vrij en oneindig lief te hebben, alles te laten groeien en bloeien op zijn eigen manier, niet proberen onze aard op te dringen, maar door zelf levend te zijn op een manier die anderen ook levend maakt.

Cecil Collins¹

DE STROOM VAN HET LEVEN

De eenvoud van het leven is vergeten. Dit is niet de ogenschijnlijke eenvoud van de voorbijgegangene tijden, toen ons uiterlijke leven minder complex was. Het is de eenvoud van zich veeleer verhouden tot het leven als een continue stroom dan zich te verhouden tot een veelheid aan gebeurtenissen die onze dagen en jaren vullen. Hedendaagse cultuur confronteert ons met het leven als een pluraliteit van verschillende gebeurtenissen, die ieder onze aandacht in min of meerdere mate opeist. En terwijl onze cultuur lijkt te versnellen, blijken deze gebeurtenissen te verveelvoudigen, en onze aandachtsspanne vermeerderd terwijl we onvermijdelijk falen om alles wat er om ons heen gebeurt bij te houden. Het is alsof we steeds sneller de rivier van het leven afstromen, en terwijl onze aandacht gericht blijft op de oevers van de rivier, zien we objecten, mensen, en situaties steeds sneller voorbijglijden.

We kunnen de rivier niet tegenhouden, evenmin kunnen we de evolutie van onze cultuur vertragen. Maar we kunnen naar het leven op een andere manier leren kijken. Als we het leven alleen zien vanuit het perspectief van de dingen aan de oevers, zal ons leven een niet te onderscheiden gegons

worden terwijl we proberen alles wat langs ons stroomt op te nemen. Maar als onze aandacht verplaatst wordt naar de stroom van de rivier, naar het water dat ons draagt, zal er een fundamentele eenvoud terugkeren. We zullen niet langer proberen bij te houden wat er voorbijgaat, maar zullen beseffen dat we deel zijn van het natuurlijke proces van het leven zelf, dat altijd verandert en toch haar essentiële eigenschappen behoudt.

Kijkend naar de oevers van de rivier, zien we de afzonderlijke voorvallen van het leven, de schijnbaar statische objecten die langs ons gaan. Hoe sneller de stroom, des te meer deze lijken te veranderen, en des te angstiger en onzekerder we worden terwijl we ons trachten vast te houden aan wat voorbijgaat. Ofschoon we gevangen zijn in de stroom kunnen we niet stoppen, of zelfs maar langzamer gaan; we trachten onszelf een beeld van stabiliteit te geven door onze aandacht te houden op de vaste objecten aan de oevers van de rivier. Maar misschien probeert het leven onze aandacht ergens anders op te richten, ons een andere gedrag bewust te laten worden, één die niet het leven definiëert door afzonderlijke objecten of vaststaande gebeurtenissen, maar door de beweging zelf, door de dynamiek van de verandering zelf.

Vroegere culturen zagen het leven in termen van de veranderende seizoenen, een natuurlijke wisseling waarvan ze deel uitmaakten. In deze voortdurende verandering had alles zijn plaats; zelfs werden de tijden van droogte en ontberingen op prijs gesteld. Maar toen we onszelf in de natuur mengden, scheidde we onszelf af van de stroom van het leven en zagen het leven in termen van wat we konden bezitten. We hebben onze bezittingen nu vermeerderd zodat ze niet alleen onze garages vullen maar ook onze verbeeldingen, en we hebben de consumptiecultuur geschapen om onze wensen te vervullen. En toch zijn we ons niet bewust hoe dit gedrag ons geïsoleerd heeft, onze aandacht gevangen houdt in de onveranderlijke objecten van onze verlan-

gens en ons zo scheidt van de stroom en de beweging van het leven zelf.

Het leven is een dynamisch proces van continue verandering, en we leven in een tijd waarin deze verandering meer en meer zichtbaar wordt. Het is niet langer een aangename opeenvolging van de seizoenen, maar een tijd waarin niet alleen de technologie, maar zelfs, boven verwachtingen, de klimaatpatronen veranderen. En deze veranderingen zijn niet langer lokaal maar op wereld niveau. We worden gevraagd ons individuele leven op een ander manier te zien, en tot nu toe veroorzaken zij in het Westen waar deze veranderingen het duidelijkst zijn stress in plaats van vreugde. Zijn we slechts slachtoffers van ons eigen technologische succes, dat een monster heeft gecreëerd, dat we niet langer in bedwang kunnen houden? Of kijken we alleen maar verkeerd naar het leven, kunnen of willen we de draai die onthult wat het leven ons biedt niet maken? Misschien is het maken van deze draai net zo gemakkelijk als ons anders af te stemmen, veeleer op de stroom van het leven dan op de onveranderlijke objecten van ons verlangen.

Maar hebben we de moed om deze draai te maken wanneer er zo veel van onze identiteit zit in wat we bezitten? Om afgestemd te raken op de stroom van het leven betekent herkennen dat de dingen zowel verloren als gevonden worden. We hebben de mogelijkheid en de verantwoordelijkheid het leven te zien zoals het zich nu aan ons voordoet – niet als een opeenstapeling van verlangens en doelen, maar als een beweging en verandering. We kunnen het eenvoudige wonder van het leven terugwinnen als we ons verhouden tot het leven als een stroom van gebeurtenissen, als een patroon van voortdurend veranderende onderlinge betrekkingen. De veelheid van het leven zal ons niet langer bombarderen als een voortdurend lawaai van gebeurtenissen, maar haar dieperliggende doel, de patronen die het zichtbaar trachten te maken onthullen. Dan wordt het leven onze partner in de belangrijke bestemming om onze eigen ziel te ontdekken.

DE HEELHEID VAN HET LEVEN

Het leven is alom tegenwoordig en we zijn een deel van het leven. Als we buiten het leven staan, bombarderen de duizenden dingen ons meedogenloos, en we worden steeds verder naar de afgrond van de verwarring en wanhoop geduwd. Maar als we in de cirkel van het leven staan, dan is al haar veelheid een natuurlijke rijkdom van het uitbundige leven, voedt en steunt ons, en helpt ons, ons ware zelf te realiseren. Het diepste doel van het leven is te weerspiegelen wat verborgen is, de niet te kennen essentie waar we allen een uitdrukking van zijn, te onthullen. Gescheiden van het leven worden we alleen met onze eigen afscheiding geconfronteerd, onze afzondering en lijden. Eenvoudigweg te beseffen dat we deel zijn van het leven verandert onze waarneming over onszelf en onze omgeving. We zijn dan in staat om de patronen waar te nemen waarvan we deel uitmaken, de manifestatie van het goddelijke dat onze ware natuur is.

We zijn zo gevangen in de complexiteit van onze cultuur, dat we niet beseffen hoe een eenvoudige verschuiving in gedrag zo'n radicaal en transformerend effect kan hebben. We zijn vergeten hoe het leven zichzelf onthult: dat het geen puzzel is of een conflict wat opgelost of verklaard moet worden, maar een mysterie dat zichzelf onthult. De complexe onderlinge betrekkingen met het leven zijn echt, maar zij zijn deel van een grotere heelheid, een heelheid die in iedere cel van de schepping aanwezig is. Alleen als we in staat zijn het leven vanuit het perspectief van heelheid waar te nemen, zullen we het werk dat gedaan moet worden, kunnen herkennen.

De heelheid van het leven is zowel om ons heen als in ons, en toch weten we niet hoe we het moeten zien. We zien veeleer slechts de afzonderlijke gebeurtenissen van ons eigen leven, dan de stromen die hen vormen. We weten niet hoe we naar de stroom van het leven, hoe ze tekeer gaat en vernietigt, moeten kijken: en hoe deel uit te maken van dit

zich ontvouwend patroon. We zien slechts de gebeurtenissen nadat ze samengesteld zijn: alleen dan herkennen we de patronen die hen gecreëerd hebben. We weten niet hoe het leven zich rondom ons samenstelt, en hoe we deze dynamiek beïnvloeden en aantasten. De eenvoudige wijsheid van de stroom van het leven gadeslaan is net zo vreemd voor ons als een hiërogyfe inscriptie, gehouwen in oude tempelmuren. En toch is ons leven te complex geworden om, zonder verwijzing naar de patronen die het creëert, te begrijpen. We zullen nooit de wereldproblemen die we continu tegenkomen oplossen, tenzij we de mogelijkheid die bij de mens hoort om te interacteren met -, en de stroom van gebeurtenissen, de patronen van de schepping zoals ze ontstaan, te beïnvloeden.

Het leven heeft de mensheid altijd nieuwe uitdagingen geboden om ons te helpen evolueren en groeien. Toch zijn we in elke fase terughoudend om “het mysterie van de dingen op ons te nemen,” en blijven liever met de speeltjes en gedragingen die tot een vorig tijdperk hoorden. Maar er wacht ons een nieuw leven, en het heeft voedvrouwen nodig. We hoeven geen heroïsche prestaties te leveren of complexe opdrachten te leren. We hoeven alleen het eenvoudige wonder van levend zijn te herkennen, onderdeel van het leven te zijn. Een fundamentele verschuiving in houding is alles wat vereist is; het vermogen om dat wat het meest duidelijk is te herkennen, dat we een deel zijn van het leven, leven dat heel en compleet is ondanks haar onmiskenbare verdraaiingen, haar strijd van licht en duisternis, lijden en geluk.

Gevangen tussen de tegenstellingen bestrijden we eindelijk onze schaduw. Maar er is iets belangrijker dat geleefd moet worden, een eenheid die de tegenstellingen bevat, een heelheid waarin alles ingesloten wordt. Door de stroom van het leven gade te slaan, kunnen we deze tegenstellingen zien, hoe alles daaraan deel neemt. En toch is er ook een manier om onnodig lijden te vermijden, om uit de cirkel van zelfvernietiging te stappen, zowel in ons eigen

leven als collectief. Of we deze stap kunnen maken hangt af van hen die voorbij hun ego-zelf kunnen zien en dienstbaar zijn aan het grotere geheel. Dan zal het leven de betekenisvolle deuren openen en ons helpen goed te maken wat we bijna verwoest hebben. We zullen te zien krijgen hoe we de energieën van het leven die vrijelijk op alle niveaus stromen, kunnen helpen. De kennis wacht om aan de mensheid gegeven te worden.

DE POTENTIE VAN DE DUISTERNIS

Verborgen in het leven ligt de sleutel tot deze kennis. Het is niet meer te vinden in esoterische boeken of oude rituelen. Het is alom tegenwoordig. Maar we zijn geconditioneerd om ergens anders te kijken, en dan kunnen we niet zien wat er hier is. We hebben vergeten om het leven te bekijken als een plaats van onthulling. In plaats daarvan zien we onze omgeving door de sluiers van onze verlangens, en zoeken altijd naar dat wat we niet hebben. We geloven in de propaganda van ontevredenheid, terwijl onze werkdagen uit evenwicht raken door de doelen die we moeten halen. Het mysterie van het leven is hier, op elk moment, overvloedig gegeven, wachtend om ontvangen te worden.

Hoe kan het zo eenvoudig zijn? In plaats daarvan zouden we moeten vragen, waarom zou het niet eenvoudig zijn? Waarom zouden we moeten betalen voor wat ons toebehoort, wat ons eigen geboorterecht is? In de cirkel van Zijn eenheid is altijd alles aanwezig, helemaal. Alleen kunnen onze verwarde ogen het niet zien. Door de complexiteit van de patronen van de geest kijkend, zien we complexiteit om ons heen. Met de oprechtheid van het hart kijkend, vangen we een glimp op van de eenheid van alle leven en haar goddelijke eenvoud. God is een eenvoudig wezen, ver voorbij ons begrip en toch gegrift in elke cel van ons wezen.

Ieder moment is dynamisch levend met Zijn aanwezigheid. Zijn aanwezigheid is geen afzonderlijke gebeurtenis,

niet alleen een flits om ontzag voor te hebben en je te herinneren, maar een uitbarsting van liefde die een constante stroom is van het goddelijke wat ontstaat. Het kan niet gevangen worden, vastgehouden worden als een icoon. Het moet geleefd worden. We zijn deel van de levende substantie van God die een constante impuls is als Het Zichzelf steeds weer onthult, “nooit een tweede keer in dezelfde vorm.” Ieder moment is compleet, en ieder moment is een deel van de voortdurende uitbarsting van leven. Als we alleen de afzonderlijke momenten zien, verliezen we de magie, het wonder, de vreugde. Door ons te richten op wat vast en onveranderlijk lijkt, zijn we blind voor wat het leven ons te bieden heeft.

Toch verlangen we ernaar het leven statisch te houden en ons te behoeden voor de duisternis en de chaos die om ons heen is. We hebben zoveel muren en concepten gebouwd om onszelf voor de oneindige gedaantewisselingen van het leven te beschermen. We proberen zelfs jong te blijven, om ons lichaam in één of andere geïdealiseerd beeld van jong of bekoorlijk zijn te houden. Onze doelen en idealen bieden een in kristallen neergeslagen zienswijze van de toekomst, vastgevroren in een beeld waar we voor werken en waarnaar we verlangen. En zo ontkennen we de werkelijkheid van het leven zelf, dat een monster wordt waaraan we trachten te ontsnappen. Zijn we zo bang voor wat het leven ons te bieden heeft dat we haar wezenlijke natuur van verandering moeten ontkennen?

Als het leven niet verandert, sterft het, en toch paradoxaal genoeg zijn we zo bang voor de dood, dat we de stroom van het leven trachten tegen te houden. Zonder het te weten zijn we gevangen in een mannelijk geïdealiseerd beeld, een verlangen naar perfectie dat het vrouwelijke met haar inzicht van de duisternis, verval en vernietiging ontkent. Zonder duisternis kan er geen geboorte zijn; er kan niets creatiefs plaats vinden. Zonder vernietiging kan er geen cyclus van leven zijn, slechts een steriele omgeving waarin niets groeit. Als we de duisternis niet accepteren,

verliest het leven wat er van haar betekenis over is. Als we onszelf niet toestaan in de duisternis te leven, zullen de deuren van openbaarmaking gesloten blijven.

Ingewijden weten al lang dat wedergeboorte slechts plaats kan vinden in de duisternis. In de vochtige duisternis van het vrouwelijke wordt nieuw leven ontvangen en gedragen. Zou onze cultuur anders moeten zijn, alleen in het licht wedergeboren worden, in de helderheid van het bewustzijn? Wanneer we ons een toekomst voorstellen van technologische of wetenschappelijke vooruitgang, vermijden we de duisternis, net zoals we ons afgewend hebben van de oerkracht van het vrouwelijke, dat de echte gever van leven is. En dus omgeeft de steriliteit van ons ongelooft ons, omdat we de duisternis niet durven verwelkomen, het onbekende, de wijsheid van het vrouwelijke.

Het leven vereist duisternis: zoals de oppervlakte van de rivier glinstert in het zonlicht, heeft zij ook haar diepten. In de diepten is er stilte, daar is een langzaam bewegend evenwicht in de duizenden reflecties van de oppervlakte. De diepten dragen een kwaliteit van het leven dat essentieel is, zelfs als het niet te kennen is. We kunnen ons niet langer veroorloven alleen aan de oppervlakte van het leven te leven. De werkelijke belofte van onze toekomst vereist dat we de duisternis van onze eigen vernietiging en hebzucht accepteren, en in deze duisternis de zaden van ons eigen ongeluk ontdekken: hoe we onszelf iets essentieels van het leven hebben ontzegd.

Toch schijnt onze snel vorderende cultuur weinig tijd te hebben voor zelfbeschouwing en afdaling. We worden voortdurend gebombardeerd door eisen, door problemen of doelen die onze onmiddellijke aandacht verlangen. De duisternis is een buitenstaander, niet gewild, afgewezen. We zien slechts de vernietigende krachten van de duisternis, hoe zij onze ambities kan verstoren, ons ontzeggen wat we willen. De duisternis heeft een geweer of een mes om ons van onze opvattingen te beroven. Haar mogelijkheid tot wedergeboorte, tot wederopstanding, tot openbaarmaking zijn

lang geleden uit onze collectieve gedachtevormen gewist. Toen de priesters met hun soldaten en hun zwaarden de tempels van de priesteressen kwamen vernietigen en hun heilige bossen neerhaalden, werd het potentieel van de duisternis onder de voet gelopen. Deze wijsheid werd voor een periode meegedragen door de Gnostici en de alchemisten, maar de religieuze hiërarchieën van mannelijke macht werden door iets bedreigd wat ze niet onder controle konden houden en vervolgingen volgden. Toch heeft de stroom van het leven duisternis nodig, de diepten nodig; en het vrouwelijke draagt de instinctieve wijsheid daarvan. Zij kent de eenvoud van het leven, hoe het ontstaat en altijd een mysterie en een wonder is. Zij draagt deze kennis in haar lichaam, in haar natuur zelf.

HET VROUWELIJKE DRAAGT DE VERBINDINGEN VAN HET LEVEN

In het helder licht van mannelijk bewustzijn, onderscheidt ieder object zich helder en waarneembaar. In het diffuse bewustzijn van het vrouwelijke zijn de patronen van betrekkingen zichtbaarder. Het vrouwelijke draagt de verbindingen van alle leven in zich, en vele eeuwen lang is dit haar geheim. Zelfs toen het mannelijke haar degradeerde en haar straffen oplegde, haar instinctieve inzicht misbruikte en afwees, droeg zij nog steeds deze wijsheid, zelfs toen het haar voor haar eigen bewuste weten verborgen werd. Nu is deze wijsheid nodig. Het kan niet langer verborgen blijven, maar moet bewust worden.

De verbindingen van het leven zijn allemaal om ons heen. Maar terwijl mannen dit in abstractie kunnen weten, dragen vrouwen dit inzicht in de cellen van hun lichaam. Zij voelen de pulsering van het leven op een andere manier die ontoegankelijk is voor mannen. De cellen van een vrouwenlichaam dragen een licht dat niet aanwezig is in het lichaam van de man. Dit komt omdat zij deel is van het

heilige mysterie van de schepping. Zij heeft altijd deel aan het hele leven. Haar weten is niet abstract maar wordt geleefd.

De verbindingen van het leven, van wat aan de mens gegeven wordt, dragen de zaden van de toekomst. En door deze verbindingen stroomt de energie van het leven. Ons inzicht in de energiestroom van het leven hangt af van onze kennis van de onderlinge verbondenheid van alle leven en hoe deze verbindingen gemaakt worden. We moeten ook weten hoe deze verbindingen beschadigd, verscheurd, vernietigd kunnen worden, en hoe te repareren, te herstellen wat gebroken is. We moeten de kennis terugkrijgen over hoe de draden van het leven worden geweven, hoe het scheppingsweefsel gevormd wordt. We moeten deze vrouwelijke wijsheid in het bewustzijn brengen, zodat we ons tot het hele leven kunnen leren verhouden.

We kunnen alleen met de stroom van het leven werken wanneer we de verbindingen waardoor het leven stroomt kennen. We moeten het inzicht terugkrijgen over de dynamiek van de betrekkingen die heel de schepping met elkaar verbindt. Het vrouwelijke draagt dit natuurlijke weten in zich. Het is een deel van haar instinctieve verbinding met het leven: zij houdt in haar lichaam deze heilige essentie van de schepping. Maar om deze heilige kennis te beschermen tegen vernietigende werkingen van het patriarchaat en zijn machtsmisbruik, verbergt zij haar wijsheid. Het is nooit in boeken opgeschreven, maar overgedragen van moeder op dochter, van priesteres op ingewijde. En toen deze wijze vrouwen werden vervolgd en verbrand, toen het niet langer veilig was om op enigerlei wijze toegang te hebben tot deze kennis, werd het naar het onbewuste geduwd.

Vele malen in de loop van de mensheid, is esoterische wijsheid verborgen en op die manier beschermd tegen misbruik. Soms kan deze wijsheid nooit meer teruggewonnen worden: vele geheimen over heilige geometrie zijn bijvoorbeeld voorgoed verloren gegaan. Maar als er een werkelijke behoefte is kan deze wijsheid herontdekt worden. Bepaalde

offers moeten echter gebracht worden. De vrouwen die deze kennis hebben zijn nog steeds bang voor de macht van het patriarchaat en zijn mogelijkheid tot misbruik. Zij dragen in hun oeroude herinneringen de littekens van de vervolging en vaak diepe woede naar het mannelijke. Maar zij moeten hun eigen wantrouwen terzijde schuiven, en hun innerlijke kennis in het licht van het bewustzijn brengen. Bepaalde verbindingen moeten gemaakt worden in de nabije toekomst.

Als deze verbindingen van het leven bekend gemaakt worden, kan er licht door deze verbindingen gaan, centra van bewustzijn in de mens wakker maken. Het licht van mannelijk bewustzijn kan deze centra niet vinden zonder de volledige participatie van het vrouwelijke. De verbindingen die hen zal wekken kunnen niet gemaakt worden. Zonder de activering van de centra van bewustzijn kan de mens niet de volgende stap in haar evolutie maken. Hij zal geen toegang hebben tot de wijsheid, de kracht, en de liefde die nodig zijn. De mensheid zal dan eerder versplinterd blijven, dan leren functioneren als een dynamisch, met elkaar in verbinding staand geheel. Patronen energiestromen over de hele planeet zullen inactief blijven, of op een lager niveau functioneren. En weer zal de mensheid een gelegenheid voorbij hebben laten gaan.

Natuurlijk bestaat er altijd het gevaar dat de wijsheid van het vrouwelijke misbruikt zal worden. De machts hiërarchieën kunnen de kennis van de verbindingen van het leven gebruiken voor hun eigen persoonlijke ambitie en hebzucht. Maar zij die voor de bestemming van onze planeet zorgen hebben de krachten van het licht en donker in evenwicht gebracht om de mensheid de optimale mogelijkheid te geven om deze stap te zetten. De mensheid moet nu de verantwoordelijkheid voor haar eigen toekomst nemen. Bepaald werk echter, moet gedaan worden, om zo goed mogelijke omstandigheden voor deze overgang te creëren. Het gevaar is echt, maar daar is rekening mee gehouden. De vrouwen die toegang hebben tot de wijsheid van het leven

moeten hun eigen persoonlijke keuze maken: of ze het mogelijke gevaar en de echte pijn van het verleden onder ogen willen zien en hun innerlijke weten in de uiterlijke wereld brengen.

Bepaalde vrouwen hebben deze stap al gezet, en er is een bepaalde kennis teruggegeven aan de mensheid. Maar de volgende stap is de moeilijkste, omdat dit de kennis aangaat die zich in het fysieke lichaam van de vrouw bevindt. Vrouwen zijn lichamelijk eeuwenlang zo misbruikt dat deze kennis vol zit met pijn en woede. Deze kennis naar buiten brengen vereist een mate van kwetsbaarheid die beangstigend is. Toch is het noodzakelijk. Zonder de volledige participatie van het vrouwelijke, kan de energie van de eenheid geen deel van de aarde worden. Het fysieke lichaam van het vrouwelijke is de verbinding tussen hemel en aarde. Zonder deze verbinding kan de eigenschap van vreugde en het God toebehoren niet geleefd worden; de eenheid zal niet manifest gemaakt worden.

Het is aan iedere vrouw om haar eigen keuze te maken. Dit is de aard van de vrije wil. Er zijn veel gegronde redenen waarom ze haar kennis niet zou delen, en toch is er een dringende noodzaak. Deze stap kan alleen door vrouwen gemaakt worden omdat zij het misbruik en de vervolging in hun eigen lichaam voelen. Dit is één van de wetten van het lot. Vrouwen hebben de vrijheid ons de hele toekomst te onthouden.

Maar vrouwen kennen de loutering die door lijden komt ook beter dan mannen. Zij ervaren dat met de pijn en de vreugde van het baren van kinderen, met het wonder van nieuw leven schenken. Lijden behoort tot het mysterie van het leven, en, zoals het beeld van Christus aan het kruis, behoort het lijden ook tot de wedergeboorte. Lijden kan louteren, kan het tijdelijke en het goddelijke opnieuw verbinden. Dit is één van de esoterische betekenissen van de kruisiging, het kruis van lijden waarin het horizontale en het verticale elkaar ontmoeten. Onze natuur, zowel menselijk als goddelijk, doet ons op een manier lijden die niet tot het

dierenrijk behoort. We kunnen bewust lijden en we kunnen ons lijden in dienst stellen door het bewust aan onze Schep- per op te dragen. Dit is één van de verlossingspaden die ons tijdelijke en spirituele zelf tezamen brengt.

Door lijden kan het leven heel gemaakt worden. Een vrouw kent dit in haar lichaam. Door lijden neemt de on- sterfelijke geest vorm aan, de ziel komt in manifestatie. Dit is niet zelfopgelegd of lijdzaam lijden, niet het lijden waar- achter we ons verbergen, dat ons beschermt voor het leven zelf. Dit is het lijden dat het leven ons op een natuurlijke wijze brengt, dat deel is van de bestemming van de ziel. Lijden kan ons transformeren en ons helpen herinneren wie we zijn. Het kan de bedekkingen van de ziel weghalen. Met de woorden van Keats, dit tranendal is ook “de sluier van de verrijking van de Ziel.”

HET LIJDEN VAN DE AARDE

Vrouwen dragen in hun lichaam niet alleen het bewustzijn van hun eigen lijden, maar ook het lijden van de aarde. Vrouwen dragen het stempel van de hele schepping in hun lichaam; het is een deel van hun instinctieve relatie tot heel het leven, de heilige verbintenis die vrouwen hebben met het leven. Het lijden van de wereld, verwond en ontheiligd door de patriarchale cultuur die God alleen in de hemel ziet, is aanwezig in de celstructuur van iedere vrouw. De pijn die vele vrouwen voelen in de kern van hun wezen is ook de niet herkende pijn van de aarde, wier ecologische systeem zelf nu in gevaar is. Dit lijden moet geaccepteerd en gezui- verd worden; anders kan de levensenergie niet vrij in de aarde stromen.

De aarde heeft gehuild en vrouwen hebben haar tranen ge- voeld. In deze tranen worden diep verdriet en verwonding erkend en door het hart Hem, die de bron is van alle verdriet en alle vreugde, opgedragen. Op onze individuele reis brengt verdriet ons diep in onszelf, want “God komt binnen

door een wond.” Door het verdriet van de aarde kan er genezing plaats vinden waar het bewustzijn van Goddelijke liefde bezielde kan worden in de geheime plaatsen van de aarde, en ook in het lichaam van de vrouw. Deze liefde kan de twee werelden op een ander manier, zoals nog nooit heeft plaats gevonden, verbinden. Daar doorheen kan Zijn genade vrij stromen, de betekenis en de betovering tot leven wekken die het hart van de schepping is, het geheim van het woord *Kun!* (Wees!)

Als vrouwen bereid zijn de heilige dimensie van hun eigen lijden, en het lijden van de aarde toegebracht door het patriarchaat, te herkennen, te zien dat het deel is van de mysterieuze bestemming van de ziel van onze aarde, dan kan er veel goed gemaakt worden. We kunnen uit de arena van persoonlijke vijandschap stappen het landschap van onze grotere bestemming in, en de krachten van het leven kunnen op een ander manier stromen. Het goddelijke kan completer bewust worden, de eenheid vollediger bekend raken. De ziel van de aarde schreeuwt om gehoord te worden, en alleen zij die geleden hebben kunnen haar volledig herkennen. Achter de sluier van haar tranen heeft zij een nieuw gezicht en in haar ogen zijn de sterren weer zichtbaar. Maar we kunnen niet te lang wachten in de wachtkamer van het hart. De ziel van de wereld moet weten dat zij gehoord is, zodat haar tranen weggewassen kunnen worden door de wateren van het leven. Dan kan het leven weer heilig worden. Alleen dan kan de vreugde van het leven op ieder moment terugkeren. Alleen dan kan het stempel van Zijn gezicht zichtbaar worden, de glorie van Zijn eenheid bekend gemaakt worden.

SCHADUWEN UIT HET VERLEDEN

En toch wachten we. Altijd wachten we, terughoudend als het ware om de stap in het onbekende te zetten. We zoeken naar comfort en veiligheid, zelfs spirituele zekerheid. We

willen er zeker van zijn dat we het juiste doen. Maar er is niet “iets juist.” Het vrouwelijke weet dat de duisternis echt en leven-gevend is. Het vrouwelijke kent ook de geheimen van liefde en verlangen, omdat liefde het vrouwelijke mysterie is. Toch is zij terughoudend om haar echte passie te leven, net zoals het mannelijke terughoudend is de veiligheid die hij kent, de machtsposities die hij door de eeuwen heen heeft gevestigd, te verlaten. Dan zal wat op ons wacht nooit geleefd worden.

Iedere keer wanneer de mensheid voor deze stap stond ging zij terug. Kan het nu anders zijn? Kunnen we samen voortgaan, mannen en vrouwen, naakt, niet bang voor het licht noch voor de duisternis?

In een droom staat een raam open, en er vliegt een duif naar het raam, draagt een brief aan haar poten. In feite vliegt ze op deze brief. De brief is geschreven door twee kinderen uit het morgenland die willen dat hun ouders weer bij elkaar komen, één woont in het oosten en één in het westen. In deze brief is zo een diep signaal, zo'n verlangen. Bij de twee kinderen gaat het niet alleen over het samenkomen van oost en west, van vrouwelijk en mannelijk, maar over een nieuwe schakel tussen toekomst en verleden en tussen het onbekende en het bekende.

Deze droom te leven vraagt moed en dwaasheid. We zijn rusteloos en onzeker, zoals we behoren te zijn aan het begin van zo'n avontuur. Maar iets moet geleefd worden, helemaal, zonder excuus. Alleen dan kan ons gegeven worden wat op ons wacht. Het mannelijk en vrouwelijk moeten samenkomen op een nieuwe manier zodat het vrouwelijke in het licht kan stappen en het mannelijke zijn dominante positie opgeeft. Deze tegenstellingen hebben zo veel vijandigheid samengebracht, maar dat kan achtergelaten worden, net zoals een schip de kust achter zich laat. Het is te gevaarlijk geworden om onder invloed van onze overtuigingen te blijven: er is te veel kracht samengebracht om op te lossen in meditatie. Het leven en de liefde kan ons leiden, de richting van de stroom kan ons meenemen. Bepaalde stro-

mingen zijn bij de kust aangekomen die er daarvoor niet waren. Zij zijn hier voor onze reis. Het hiernamaals wenkt ons, en het heeft haar missies gezonden van zowel het licht als de duisternis.

Er staat een wonder te gebeuren; er is een tijd gekomen dat vele dromen werkelijkheid kunnen worden. En er is haast bij, ofschoon alles op zijn eigen tijd gebeurt. Wat betekent dit alles? Voor ieder van ons is het anders, omdat het vereist dat we onze uniciteit leven. We worden gevraagd om ons als volwassenen te gedragen die bereid zijn de eigen bestemming en de bestemming van de wereld in beide handen te nemen. Niets is zeker, maar vele dingen mogen plaats vinden. Wanneer de twee werelden samenkomen, wanneer er een nieuwe schakel van liefde is gesmeed tussen de harten van de hele mensheid, wanneer het hart van de wereld zich opent, zal de toekomst geboren worden. En de toekomst is al geboren, we hebben haar alleen nog niet gezien. Wij zijn de schakel van liefde, wij zijn het hart van de wereld; wij zijn de toekomst. En toch kijken we nog naar de schaduwen van het verleden en herkennen de dageraad zoals zij om ons heen aanbreekt niet.

Waarom hebben we op dit gunstige moment onszelf verlaten? In elke overgangstijd sluiten de illusies van de voorgaande eeuwen stevig om ons heen. Dit geldt voor onze individuele reis, en daarom is de doorgang van de inwijding zo eng. We moeten datgene achterlaten wat we kostbaar achten: de gehechtheden aan het verleden moeten gaan. En dus klampen ze zich aan ons vast, willen niet weggegooid, achtergelaten worden. De illusies van de stervende eeuw zijn zeer gevaarlijk, omdat zij de kracht van al onze niet geleefde dromen dragen, van alles wat nooit vervuld werd. Zijn we bereid al onze verwachtingen op te geven, alles wat we voor onszelf wilden? Zijn we bereid om in het onbekende te stappen, in een staat van armoede, niets verwach- tend? Toch is dit de enige manier waarop je zo'n overgang kunt maken.

Er zijn ook krachten die deze nieuwe bewustwording in de weg staan, die ons in de greep van hun machtsstructuren willen houden, ons onderworpen willen houden met hebzucht en egoïstische verlangens. Zij hebben zelfs de spirituele arena vervuild, waar zelf-ontwikkeling in plaats van belangeloze dienstbaarheid wordt aangemoedigd. Je kan devotie niet verkopen of hoe jezelf te geven niet op de markt brengen. De liefde heeft geen machtsstructuren of hiërarchie. Maar in deze dichte patronen van onze wereldse gedachtevormen, hebben we vergeten dat de werkelijke geschenken van God, zoals het zonlicht, altijd vrij zijn. Al eeuwenlang worden de geheimen van de goddelijke liefde en de kennis van Zijn eenheid overvloedig gegeven van hart tot hart.

De kennis over liefde wordt nu openbaar gemaakt, in overeenstemming met de behoefte van de tijd. Het onzichtbare wordt zichtbaar gemaakt en de tekenen van God onthullen zich op een nieuwe manier. Als we uit de patronen van onze conditionering durven stappen, als we niets voor onszelf willen, dan zijn de toegangspoorten tot de liefde voor ons open en is er werk te doen. Wij zijn het lied van de ziel van de wereld. Wij dragen de namen van God in ons hart geschreven, en zij wachten om op een nieuwe manier levend te worden. In de energie van goddelijke eenheid moeten de tegenstellingen samenkomen, maar de energie van de eenheid moet haar mogelijkheden in manifestatie brengen om deel uit te maken van de structuur van het dagelijkse leven. Zonder onze volledige participatie zal het alleen maar een belofte blijven, iets dat gebeurd had kunnen zijn.

Minnaars weten hoe ze zichzelf in het moment moeten geven, wakker te zijn in het eeuwige nu. Zij zijn niet bang voor de consequenties van hun handelingen omdat zij weten dat alleen Zijn liefde echt is. Zij eren de belofte van hun ziel om van Zijn eenheid getuige te zijn. In de spiegel van het hart wordt een geheim geboren, en in het netwerk van minnaars komt dit geheim tot leven. De mensheid is vergeten

dat de wereld alleen getransformeerd kan worden door liefde, dat liefde de grootste kracht in de schepping is. Maar zijn minnaars weten dat al lang, en lang geleden hebben zij zich voor het werk van Zijn liefde gegeven.

Zonder deze belangrijkste noot van pure liefde, blijft de toekomst slechts een droom en de patronen van het verleden zullen zich steviger om ons heen sluiten. Met de liefde zal de vreugde terugkeren, en vreugde zal de vervuiling van de wereld wegwassen, de negatieve gedachtevormen en de patronen van hebzucht die zo veel van onze energie en levenskracht verslinden. Wanneer de vreugde terugkeert naar het hart en het leven van de mens, zal de hele wereld op een nieuwe manier levend worden. De ziel van de wereld zal de eenheid van God zingen en we zullen weten waarom we hier zijn.

Noten

INTRODUCTIE

1. *The Gift*, vert. Daniel Ladinsky, p.49.

UNIVERSELE ENERGIEPATRONEN

1. *Divine Flashes*, vert. William Chittick en Peter Lamborn Wilson, p.79.
2. zie Sara Sviri, *The Tast of Hidden Things*, pp.72-73.
3. Soefi al Hakím at Tirmídfi uit de negentiende eeuw schrijft over de “veertig rechtschapen mannen”: “Dank zij hen worden de bewoners van de wereld behoed voor smart; mensen worden beschermd voor ongelukken. Dankzij hen valt de regen en groeit het gewas. Geen van hen sterft tenzij God iemand anders het leven schenkt om hem te vervangen. Zij vervloeken nooit iets, zij berokkenen nooit iemand schade die beneden hen staan, zij beschouwen iemand nooit met arrogantie of minachting; zij benijden hen niet die boven hun staan en zij hebben geen verlangens naar de wereld.” (Nawârdîr al-usûl, niet gepubliceerde vertaling van Sara Sviri).
4. Claude Addas, *Quest for the Red Sulper*, p. 151.
5. Bij voorbeeld, het plan van één-zijn kan niet gemanifesteerd worden door een gefragmenteerde psyche.
6. Matthéüs, 20: 1-16
7. Interessant is dat er veel families in het Westen zijn waarin de relatie tussen ouders en kinderen verschoven is naar een grotere gelijkheid: ouders en kinderen kunnen meer op een gelijkwaardige basis met elkaar als personen opschieten dan het oudere hiërarchische model die de generaties gescheiden hield.

HET DAGELIJKS LEVEN

1. *The Drunken Universe*, vert. Peter Lamborn Wilson en Narollah Pourjavady, p. 99.
2. *The Gift*, p.254.
3. *One-Handed Basket Weaving*, vert. Coleman Barks, p.14.
4. Matthéüs, 9:17.

HET PLAN VAN EENHEID

1. “Auguries van Innocence,” *The Complete Writings of William Blake*, p. 431.
2. *The Book of Secrets*, vert. vanuit het Frans door Lynn Finegan, hfdst. 1, II. 32-35.
3. Shâh Ne’ matollâh, *The Drunken Universe*, p. 96.
4. Gharib Nawâz, *The Drunken Universe*, p. 99.
5. In *Dark Wood to White Rose*, (p.xv), Helen Luke beschrijft hoe de reis wordt verbeeld in de fasen van Dante’s *Divine Comedy*, die begint met het inferno:

...de reis van een mens alleen in de volheid van bewuste keuze naar het centrum van de duisternis en voorbij de realisatie en acceptatie van individuele verantwoordelijkheid in het Vagevuur. Daarna, nadat de lange moeilijk klim van zelf-kennis afgerond is, komt de reiziger bij dit “gelukkige einde” in het Paradijs, waar hij een glimp opvangt van de oneindige verscheidenheid van heelheid...

Op het moment van het hoogste bewustzijn, dat Dante in het laatste deel van zijn gedicht beschrijft ziet hij het hele universum in het Centrum, en tenslotte in een flits, natuur, mensheid, en God als één.

HET HART VAN DE WERELD

1. *The Divine Comedy*, vert. Dorothy L. Sayers, *Paradiso*, Canto xxxIII, II. 85-87
2. Geciteerd door Bhatnagar, *Dimensions of Classical Sufi thought*, p. 92.
3. De alchemisten begrepen de verbinding tussen de *anima mundi* en het meest innerlijke geheim van de mens. De bron van de wijsheid en de kennis over de alles-doordringende essentie van de *anima mundi* was “het meest innerlijke en meest geheime bovennatuurlijke van de mens” (zie C.J.Jung, *Collected Works*, deel 14, par. 372)
4. Dit is al uitgebeeld op het internet, met de PSP (gelijke tot gelijke) programmering beweging begonnen door Napster, die elk idee van centrale controle uitdaagt.

SPIRITUELE ZEKERHEID

1. *Atom from the Sun of Knowledge*, vert. Lex Hixon, p. 246.
2. *The Book of Chuang Tzu*, vert. Martin Palmer en Elizabeth Brueilly, p. 23.
3. *Tao Te Ching*, vert. Stephen Mitchell. 80.
4. *Tao Te Ching*, 44.

VREUGDE

1. “Kinderlijke vreugde, “ *Songs of Innocence*.
2. “ik dank u God voor deze zeer verbazingwekkende dag,” E.E. Cummings, *Complete Poems: 1904-1962*.
3. Ibn ‘Arabi schrijft in enig detail over de zekerheid van dienstbaarheid”; zie William Chittick. *The Sufi of Knowledge*, pp. 309-331.
4. Ibn ‘Arabî, *The Seven Days of the Heart*, vert. Pablo Benito en Stephen Hirtenstein, p. 44.
5. Rûmî, *Light upon Light*, vertr. Andrew Harvey, p. 163.
6. *Songs of Innocence*.

MAGIE

1. “Burnt Norton, “II. 42-43, *Four Quartets*.
2. *A Midsummer Night’s Dream*, IV.I,II. 203-215. Bodem citeert I Corinthiërs, 2:9 niet correct,: “Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degene, die Hem lief hebben.”
3. In Soefi symbolisme is het oosten de wereld v n licht, of het echte thuis van de ziel, terwijl het westen de wereld van de materie is.

VERBEELDINGSKRACHT

1. “Een visioen van het Laatste Oordeel, “ Blake, *Complete Writings*, e.a. G. Keynes, p. 606.
2. *Psychological Relections*, e.a. Jolande Jacobi, p. 39.
3. Henri Corbin, *Creative Imagination in the Sufisme of Ibn ‘Arabî*, p. 180.

4. Henri Corbin, *Creative Imagination in the Sufisme of Ibn 'Arabî*, p. 189.
5. *Plotinus*, vert. A.H. Armstrong, deel 4, p. 419.
6. E.W. Warren, "Imagination in Plotinus," *Classical Quarterly* 16, p. 277.

DE KINDEREN VAN HET MORGENLAND

1. Hymn of Life, "*The Vision of the Fool*", e.a. Brian Keeble, p.33.

Bibliografie

- Addas, Claude. *Quest for the Red Sulphur*. Cambridge: Islamic Texts Society, 1983.
- The Bible, Authorized Version. London: 1611.
- Bhatnagar, R.S. *Dimensions of Classical Sufi Thought*. London and The Hague: East West Publications, 1984.
- Blake, William. *Complete Writings*. Ed. Geoffrey Keynes. Oxford. Oxford University Press, 1989.
- Chittick, William C. *The Sufi Path of Knowledge*. Albany: State University of New York Press, 1989.
- Chuang Tzu. *The Book of Chuang Tzu*. Vert. Martin Palmer met Elizabeth Breuilly. London: Arkana, 1996.
- Collins, Cecil. *The Vision of the Fool*. Ed. Brian Keeble. Ipswich: Golgomooza Press, 1994.
- Corbin, Henry. *Creative Imagination in the Sufism of Ibn 'Arabî*. Princeton: Princeton University Press, 1969.
- Cummings, E.E. *Complete Poems:1904-1962*. Ed. George J. Firmage. New York: Live right Publishing, 1979.
- Dante. *The Divine Comedy*. Vert. Dorothy L. Sayers. Harmondsworth: Penquin Books, 1962.
- Eliot T.S. *Four Quartets*. London, Faber and Faber, 1944
- , *Selected Poems*. London: Faber and Faber, 1963.
- Fakhruddîn 'Irâqî. *Divine Flashes*. Vert. Peter Lamborn Wilson. New York: Paulist Press, 1982.
- Hafiz. *The gift*. Vert. Daniel Ladinsky, New York: Arkana, Penguin Group, 1999.
- Hixon, Lex. *Atom from the Sun of Knowledge*. Westport, Connecticut: Pir Publications, 1993.
- Ibn 'Arabî. *The Seven Days of the Heart*. Vert. Pablo Beneito en Stephan Hirtenstein. Oxford: Anqa Publishing, 2000.
- Jung, C.G. *Collected Works*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Jung, C.G. *Psychological Reflections*. London: Routledge & Kegan Paul, 1971.
- Lao-tsu. *Tao Te Ching*. Vert. Stephen Mitchell. New York: Harper & Row, 1988.
- Luke, Helen. *Dark Wood to White Rose*. New York: Parabola Books, 1989.
- Plotinus. *Works*. Vert. A.H. Armstrong. London: Heinemann, 1996-1984.
- Rûmî. *One-Handed Basket Weaving*. Vert. Coleman Barks, Athens, Georgia: Maypop Books, 1991.
- Rûmî. *Light upon Light*. Trans. Andrew Harvey. Berkely: North Atlantic Books, 1996.

Sviri, Sara. *The Taste of Hidden Things*. Inverness: The Golden Sufi Center, 1997

Wilson, Peter Lamborn and Pourjavady, Nasrollah. *The Drunken Universe*. Grand Rapids: Phanes Press, 1987.

Dankbetuiging

Voor permissie om auteursrechten materiaal te gebruiken, wil de auteur zijn dank uitspreken aan:

Penguin Books Ltd., voor permissie om te citeren van *The Book of Chuang Tzu* Vert. Martin Palmer met Elizabeth Breuilly. London: Arkana/Penguin Group, London (1966), pag. 23 van het hoofdstuk "The Nurturing of Life".

Harper Collins Publishers Inc., voor permissie te citeren van *Tao Te Ching: A New English Version with Foreword and Notes* door Stephen Mitchell (1988), New York: Harper & Row, (1988).

Harcourt, Inc., voor permissie om te citeren van *The Gift: Poems of Hafiz, the Great Sufi Master* vert. door Daniel Ladinsky (1999), en voor de permissie te citeren van *I heard God Laughing: Rendering of Hafiz* door Daniel Ladinsky (1996).

Omega Publications, New Lebanon, NY (www.omega.com), voor permissie om te citeren van *The Drunken Universe* door Peter Lamborn Wilson and Nasrollah Pourjavady, (1987).

Paulist Press, voor permissie om te citeren van Fakhruddîn 'Irâqî: *Divine Flashes and Early Islamic Mysticism* vertaald door William Chittick en Peter Lamborn Wilson (1982), gebruikt met permissie van Paulist Pres (www.paulistpress.com).

Pir Publications, voor permissie om te citeren van *Atom of the Sun of Knowledge* vert. door Lex Hixon (1993).

Coleman Barks, voor permissie te citeren van RUMI: Rûmî. *One-Handed Basket Weaving*. Vert. Coleman Barks, Maypop (1991).

Liveright Publishing Corporation, voor permissie om te citeren "ik dank u God voor deze zeer verbazingwekkende dag." Copyright 1950, © 1978, 1991 door de Trustees voor de E.E. Cummings Trust Copyright © 1979 door George James Firmage, voor *COMPIETE POEMS* 1904-1962 door E.E. Cummings, geredigeerd door George J. Firmage.

Over de schrijver

Llewellyn Vaughan-Lee, Ph.D., is een Soefi leraar. Hij heeft zich gespecialiseerd op het gebied van werken met dromen, de oude Soefi gebruiken over dromen met de inzichten van moderne psychologie. Llewellyn, auteur van verschillende boeken op dit gebied, geeft op grote schaal lezingen door de Verenigde Staten, Canada, Europa, Australië en Nieuw Zeeland.

Hij woont in Californië.

The Golden Sufi Center is een religieuze non-profit organisatie met de doelstelling om de leringen van het Naqshbandi Soefipad toegankelijk te maken.

Voor meer informatie over de activiteiten van het Centrum en de lezingen van Llewellyn Vaughan-Lee kunt u contact opnemen met:

The Golden Sufi Center,
P.O. Box 428, Inverness,
California 94937-0428.

Tel: (415) 663-8773
Fax: (415) 663-9128
Email: info@goldensufi.org
Website: <http://www.goldensufi.org>

In de Nederlandse vertaling verschenen eerder van Llewellyn Vaughan-Lee:

'*De Cirkel van Liefde*' Het volgen van het verlangen om Thuis te komen brengt de reiziger in de Cirkel van Liefde. Uitgegeven bij Aambeeld, Steyl, 2001, ISBN 90-805778-2-0

'*De Gouden Draad*' Door dromen te gebruiken om de innerlijke gebeurtenissen van de ziel te illustreren, beschrijft Vaughan-Lee de mysteriën van het pad in een heldere, eigentijdse taal die vooral voor de moderne zoeker een hulpmiddel zal zijn. Uitgegeven bij Aambeeld, 2002, ISBN 90-805778-4-7

Privé uitgaven van vertalingen van Llewellyn Vaughan-Lee door Teréz Stolze:

'*Het Verhaal van Moshkel Gosha*'. Een Perzisch sprookje waarin de transformatie van een houtrooier beschreven wordt, gevolgd door een Jungiaanse analyse. 2004. ISBN 90-808586-2-5

'*De Soefmeditatie van het hart*'. "De meditatie van het hart" is een oefening die de *mind* en de emoties onderdompelt in de oceaan van de liefde. 2004, ISBN 90-808586-1-7

(Te bestellen via email: terezstolze@hetnet.nl)

Niet gepubliceerde vertalingen van Llewellyn Vaughan-Lee door Teréz Stolze zijn:

- . *Het Pad van Liefde gaan*. Vertaling van *Traveling the Path of Love*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 1995.
- . *Liefde is een Vuur*. Vertaling van *Love is a Fire*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2000
- . *Eenheid, Werken met het geheim van Eenheid*. Vertaling van *Working with Oneness*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2002.
- . *Het Licht van Eenheid*. Vertaling van *Light of Oneness*. Californië: The Golden Sufi Center, 2003.
- . *Spirituele Macht, hoe zij werkt*. Vertaling van *Spiritual Power, how it works*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2005.
- . *De Wereld wakker maken*. Vertaling van *Awakening the World*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2006.